

ศึกษาปัจจัยทางจิตวิทยาของนักลงทุนที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์

**THE INFLUENCING OF PSYCHOLOGICAL FACTORS TOWARDS THE
DECISION MAKING OF INVESTORS IN STOCK MARKET
INVESTMENT**

ชัยยรรณ พนาพิทักษ์กุล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด

ปีการศึกษา 2557

ศึกษาปัจจัยทางจิตวิทยาของนักลงทุนที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์

THE INFLUENCING OF PSYCHOLOGICAL FACTORS TOWARDS THE
DECISION MAKING OF INVESTORS IN STOCK MARKET
INVESTMENT

ชัยยรรณ พนาพิทักษ์กุล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด

ปีการศึกษา 2557

© 2557

ชัยยรรณ พนาพิทักษ์กุล

สงวนลิขสิทธิ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด
อนุมัติให้วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

เรื่อง ศึกษาปัจจัยทางด้านจิตวิทยานักลงทุนที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์
ผู้วิจัย รัชยุทธ วนาพิทักษ์กุล

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

ประธานกรรมการ

(รศ.ดร.พนารัตน์ ปานมณี)

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ดร.สุวิทย์ ธนียวัน)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(ดร.ศลิลา วัชรพงษ์กิตติ)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(ดร.อภิเทพ แซ่โล้ว)

(ดร.อภิเทพ แซ่โล้ว)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มีนาคม 2558

ชื่อวิทยานิพนธ์: ศึกษาปัจจัยทางด้านจิตวิทยาของนักลงทุนที่มีผลต่อการลงทุนในหลักทรัพย์
ในเขตกรุงเทพมหานคร
ผู้วิจัย: รัชยุทธ วนาพิทักษ์กุล รหัสนักศึกษา : 013241019
หลักสูตร: บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา: ดร.สุวิทย์ ธานีวัน
ปีการศึกษา: 2557

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยทางด้านจิตวิทยาของนักลงทุนในการตัดสินใจลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร 2) เพื่อศึกษาให้ทราบถึงวิธีคิดและมุมมองของนักลงทุนในการลงทุนอย่างปลอดภัย 3) เพื่อศึกษาถึงความพึงพอใจของเครื่องมือที่นักลงทุนใช้ในการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์

วิธีดำเนินการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ความถี่ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติการทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ่ รวมถึงดำเนินการวิจัยโดยการสัมภาษณ์นักลงทุน

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักลงทุนตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์โดยวิธีการที่ต่างกัน โดยคำนึงถึงปัจจัยการรับรู้ ปัจจัยการเรียนรู้ ปัจจัยความเชื่อ ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 2) นักลงทุนตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ โดยคำนึงถึงวิธีการ ผลกำไร ผลขาดทุน เครื่องมือ ที่แตกต่างกัน ซึ่งนักลงทุนมีปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05

คำสำคัญ: การตัดสินใจ , การลงทุน , ความเสี่ยง , นักลงทุน

Research Title: The Influencing of Psychological Factors towards the Decision Making of Investors in Stock Market Investment

Researcher: Thanyathon Panapitakkul **Student ID:** 013241019

Degree: Master of Business Administration

Thesis advisor: Dr. Suvit Thaniyavarn

Academic year: 2014

Abstract

The objectives of this study were 1) to explore psychological factor of investor for investment in the stock market. 2) to know direction and vision for safety investment. 3) to explore complacency factor of tool for investment.

Research Methodology: The sample consisted of questionnaires were collected from sample group of 400 accidental sampling investor who invest in the stock. The statistics used for analysis included percentage, standard deviation, t-test, One-way Anova, and Scheffe's method.

Research findings were as follows: 1) Investor considered investment by the different psychological factor which had statistical significant difference at .05 level. 2) Investor considered to difference method, benefit, lose by individual factor which had statistical significant difference at .05 level.

Keywords: Decision Making , Investment , Risk , Investor.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก ดร.สุวิทย์ ธนียวัน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้ความรู้ คำปรึกษา คำแนะนำ ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่ง จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.อภิเทพ แซ่โล้ว อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด ดร.คโนยา ตั้งอุทัยสุข อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด ที่กรุณาให้คำแนะนำ แก้ไขและตรวจสอบเนื้อหา เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเครื่องมือด้านสถิติ จนทำให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สมบูรณ์ขอขอบพระคุณ อาจารย์และเจ้าของงานวิชาการต่างๆ ที่ผู้ศึกษาได้อ้างถึง ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือเป็นอย่างยิ่งในการเก็บข้อมูลแบบสอบถามเป็นอย่างดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาค้นคว้าฉบับนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าขอมอบความดีให้แด่ผู้มีพระคุณทุกท่าน

ธัญชนธ์ พนาพิทักษ์กุล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
1.3 ขอบเขตการวิจัย.....	2
1.4 สมมติฐานการวิจัย.....	3
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
1.6 นิยามคำศัพท์เฉพาะ.....	3
1.7 กรอบแนวคิดเพื่อการวิจัย.....	5
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.....	6
2.2 ทฤษฎีการลงทุน.....	16
2.3 ข้อมูลพื้นฐานในการลงทุน.....	26
2.4 ทฤษฎีพฤติกรรมของนักลงทุน.....	29
2.5 แนวความคิดเกี่ยวกับความเสี่ยงจากการลงทุน.....	36
2.6 การปรับตัวเข้าหามูลค่าที่เหมาะสม.....	39
2.7 จิตวิทยาการตลาด.....	44
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	49
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	52
3.1 รูปแบบวิธีการวิจัย.....	52

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	52
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	52
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	53
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
4.1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง เรื่อง เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้.....	54
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการลงทุนของนักลงทุนในหลักทรัพย์ในเขต กรุงเทพมหานคร.....	57
4.3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจในการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์.....	63
4.4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์.....	63
4.5 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ ในเขตกรุงเทพมหานคร.....	65
4.6 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยทางด้านจิตวิทยาที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนใน หลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานคร.....	72
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	77
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	77
5.2 อภิปรายผล.....	82
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	84
บรรณานุกรม.....	86
ภาคผนวก.....	89
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	89
ภาคผนวก ข แบบทดสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม.....	95
ภาคผนวก ค รายนามผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือ.....	101

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ประวัติผู้วิจัย.....	103
----------------------	-----

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 2.1 แสดงผลตอบแทนของการลงทุนในหุ้นสามัญเมื่อราคาตลาดต่ำกว่า ราคาที่เหมาะสม.....	41
ตารางที่ 2.2 แสดงผลตอบแทนของการลงทุนในหุ้นสามัญเมื่อราคาตลาดสูงกว่า ราคาที่เหมาะสม.....	35
ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ.....	54
ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ.....	55
ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ.....	55
ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับ การศึกษา.....	56
ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ.....	56
ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและร้อยละปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามรายได้.....	57
ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลการลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาในการลงทุน.....	58
ตารางที่ 4.8 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลการลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเปอร์เซ็นต์ผลตอบแทน.....	58
ตารางที่ 4.9 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลการลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเงินลงทุนเริ่มต้น.....	59
ตารางที่ 4.10 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลการลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามแหล่งที่มาของข้อมูล.....	59
ตารางที่ 4.11 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลการลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผลกำไรที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ.....	60
ตารางที่ 4.12 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลการลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการขาดทุนที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ.....	60
ตารางที่ 4.13 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลการลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับความเสี่ยงที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ.....	61
ตารางที่ 4.14 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลการลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทของนักลงทุน.....	61

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.15 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภท ของเครื่องมือที่ใช้วิเคราะห์เพื่อตัดสินใจในการลงทุน.....	62
ตารางที่ 4.16 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับทฤษฎีที่จำเป็น ที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค จำแนกตามทฤษฎี.....	62
ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจในการ ตัดสินใจลงทุน.....	63
ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัจจัยการรับรู้ ของเครื่องมือที่ใช้วิเคราะห์ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุน.....	64
ตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัจจัยการเรียนรู้ทางเทคนิคที่ ใช้วิเคราะห์ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุน.....	64
ตารางที่ 4.20 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัจจัยความเชื่อในข้อจำกัด การลงทุนที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุน.....	65
ตารางที่ 4.21 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของเพศที่มีผลต่อ การตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ จำแนกตามความพึงพอใจในการตัดสินใจ ลงทุนในหลักทรัพย์.....	66
ตารางที่ 4.22 การเปรียบเทียบความแตกต่างของอายุที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนใน หลักทรัพย์.....	67
ตารางที่ 4.23 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของสถานะภาพ ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ จำแนกตามความพึงพอใจในการ ตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์.....	68
ตารางที่ 4.24 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของการศึกษาที่มีผล ต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ จำแนกตามความพึงพอใจในการตัดสินใจ ลงทุนในหลักทรัพย์.....	69
ตารางที่ 4.25 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของอาชีพที่มีผลต่อ การตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ จำแนกตามความพึงพอใจในการตัดสินใจ ลงทุนในหลักทรัพย์.....	70

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.26 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของรายได้ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ จำแนกตามความพึงพอใจในการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์.....	71
ตารางที่ 4.27 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ จำแนกตามความพึงพอใจในการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์.....	72
ตารางที่ 4.28 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของการเรียนรู้ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ จำแนกตามความพึงพอใจในการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์.....	74
ตารางที่ 4.29 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของความเชื่อที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ จำแนกตามความพึงพอใจในการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์.....	75
ตารางที่ 4.30 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	76

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดเพื่อการวิจัย	5
ภาพที่ 2.1 ข้อมูล Set 50	11
ภาพที่ 2.2 ข้อมูล Set 100	12
ภาพที่ 2.3 อรรถประโยชน์ของ Risk-Averse Investor	29
ภาพที่ 2.4 อรรถประโยชน์ของ Risk-Loving Investor	30
ภาพที่ 2.5 อรรถประโยชน์ของ Risk-Neutral Investor	31
ภาพที่ 2.6 ลักษณะของการปรับตัวของราคาหุ้นสามัญเพื่อเข้าสู่มูลค่าที่เหมาะสม (Undervalued)	40
ภาพที่ 2.7 ลักษณะของการปรับตัวของราคาหุ้นสามัญเพื่อเข้าสู่มูลค่าที่เหมาะสม (Overvalued)	42

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

งานวิจัยนี้เกิดขึ้นเนื่องจากผู้วิจัยมีความสงสัยในการลงทุนในตลาดหุ้นของนักลงทุน ว่าสิ่งใดเป็นตัวชี้้นำทำให้นักลงทุนตัดสินใจลงทุนในหุ้นนั้นๆ ซึ่งหมายความว่าลงทุนแล้วจะได้รับผลกำไรจากการลงทุนนั้นๆ ในอัตราที่เป็นที่พอใจ ไม่ว่าจะเป็นกรณีซื้อหรือขายก็ตาม เพื่อศึกษาถึงปัจจัยทางด้านจิตวิทยาของนักลงทุน เพื่อเป็นแนวทางการการศึกษาการลงทุนในตลาดหุ้นสำหรับนักลงทุนที่คิดจะเริ่มลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ และอาศัยแนวทางนั้นๆ เป็นการเริ่มต้นสำหรับการเริ่มลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ เพื่อลดความเสี่ยงในการลงทุน จึงตัดสินใจที่จะทำการวิจัยในเรื่องดังกล่าว และคิดว่าจะสามารถนำผลวิจัยไปศึกษาเพิ่มเติมเพื่อการลงทุนในภายภาคหน้าได้

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (อังกฤษ: The Stock Exchange of Thailand - SET) เป็นตลาดหลักทรัพย์ของประเทศไทย จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2517 อยู่ภายใต้การกำกับดูแลโดยสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) เปิดทำการซื้อขายขึ้นอย่างเป็นทางการครั้งแรกในวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2518 ทำหน้าที่เป็นตลาดรองเพื่อแลกเปลี่ยนซื้อขายตราสารทุน ของบริษัทต่างๆ ที่ขึ้นทะเบียนไว้และเพื่อให้สามารถระดมเงินทุนเพิ่มเติมจากสาธารณะได้โดยสะดวกปัจจุบันการดำเนินงานของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 (wikipedia.org, 2557:ออนไลน์)

นักลงทุนหรือนักเล่นหุ้นในปัจจุบันต่างก็พยายามหาวิธีการ หรือการวิเคราะห์ต่างๆ ที่ใช้ในการพยากรณ์ราคาในอนาคต การลงทุนในตลาดหุ้นไทย โดยอาศัยจากข้อมูลหลายด้าน เช่น สภาพเศรษฐกิจ ผลประกอบการของธุรกิจรวมถึงแนวโน้มการเติบโตของธุรกิจ อัตราดอกเบี้ย สภาพทางการเมืองของรัฐบาล สภาพตลาดต่างประเทศ เป็นต้น ซึ่งข้อมูลดังกล่าวในกลุ่มนักลงทุนจะเรียกโดยรวมว่า ปัจจัยพื้นฐาน ซึ่งเป็นข้อมูลหลักในการวิเคราะห์เพื่อตัดสินใจในการลงทุนธุรกิจนั้นๆ และอีกหนึ่งปัจจัยที่นักลงทุนใช้วิเคราะห์จาก ราคาเปิด ราคาปิด ราคาสูงสุด ราคาต่ำสุด มูลค่าการซื้อขาย จำนวนการซื้อขายในแต่ละวันและนำมาวิเคราะห์หรือพยากรณ์มูลค่าในอนาคตต่อไป ซึ่งวิธีการนี้ คือการวิเคราะห์จากปัจจัยทางเทคนิค โดยอาศัยช่วงราคาสูงสุด และราคาต่ำสุดในการลงทุนในตลาด

ในการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยทางด้านจิตวิทยาของนักลงทุนในการลงทุนในหลักทรัพย์ เพื่อประโยชน์แก่นักลงทุนรายใหม่ที่ต้องการทราบถึงปัจจัยต่างๆ ในการลงทุน

ได้อย่างปลอดภัย ซึ่งการลงทุนในปัจจุบันมีปัจจัยในหลายๆด้าน จึงต้องมีการศึกษาถึงวิธีการของนักลงทุนที่มีประสบการณ์ เพื่อเป็นแนวทางในการลงทุน

คำถามงานวิจัย

ในการศึกษาถึงปัจจัยทางด้านจิตวิทยาของนักลงทุนในหลักทรัพย์ หากต้องการให้นักลงทุนรายใหม่ศึกษาถึงวิธีการ แนวคิด รวมถึงเครื่องมือที่ใช้ จะสามารถช่วยให้การลงทุนของนักลงทุนรายใหม่มีความปลอดภัยมากขึ้น และควรศึกษาวิธีการและแนวคิดของการลงทุนอย่างไรให้ได้ผลจากการลงทุนที่พึงพอใจ

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยทางด้านจิตวิทยาของนักลงทุนที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาให้ทราบถึงวิธีคิดและมุมมองในการลงทุนของนักลงทุนในการลงทุนอย่างปลอดภัย
3. เพื่อศึกษาถึงความพึงพอใจของเครื่องมือที่นักลงทุนใช้ในการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์

1.3 ขอบเขตงานวิจัย

1. เนื้อหางานวิจัยประกอบด้วยปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนปัจจัยด้านจิตวิทยาที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักลงทุนในตลาดหุ้นในเขตกรุงเทพมหานครส่วนประสมทางการวิจัยปัจจัยด้านจิตวิทยา (Psychological Factors) ประกอบด้วย การจูงใจ (Motivation) การรับรู้ (Perception) การเรียนรู้ (Learning) ความเชื่อถือ (Beliefs) ที่นักลงทุนใช้ร่วมกับการศึกษาข้อมูลในการลงทุนนั้นๆ
2. กลุ่มประชากรที่ทำการศึกษากลุ่มนักลงทุนในตลาดหุ้นในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการทำแบบสอบถามจำนวน 400 ชุด
3. ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลระหว่างช่วงเดือนตุลาคม 2557 ถึงมีนาคม 2558

1.4 สมมติฐานการวิจัย

1. นักลงทุนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่แตกต่างกัน
2. นักลงทุนที่มีปัจจัยทางจิตวิทยาความรู้ที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่แตกต่างกัน
3. นักลงทุนที่มีปัจจัยทางจิตวิทยาการเรียนรู้ที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่แตกต่างกัน
4. นักลงทุนที่มีปัจจัยทางจิตวิทยาความเชื่อถือที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่แตกต่างกัน

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นประโยชน์แก่นักลงทุนรายใหม่ที่สนใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ สำหรับศึกษาและเรียนรู้ถึงปัจจัยทางจิตวิทยาในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์
2. เพื่อสามารถนำไปต่อยอดศึกษาเพิ่มเติมถึงวิธีการใช้เครื่องมือต่างๆ ในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุน
3. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อภาครัฐและเอกชนเพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมการลงทุนและเป็นแนวทางศึกษาเพื่อนำไปพัฒนาต่อการลงทุน

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

ตลาดหุ้น หรือ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย คือ ตลาดซึ่งเป็นแหล่งรวมของบริษัทหลายๆ บริษัท ที่เข้ามาทำการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เพื่อให้ผู้ที่มีเงินเหลือเก็บ ซึ่งเราเรียกว่า “นักลงทุน” เข้ามาร่วมลงทุน และนักลงทุนเหล่านั้นก็จะเป็นหนึ่งในผู้ร่วมถือหุ้นของบริษัท หรือร่วมเป็นเจ้าของในบริษัทนั้นๆ การลงทุนในตลาดหุ้นจึงเป็นทางเลือกเพื่อการออมเงินในระยะยาวที่ผู้ออมสามารถหลีกเลี่ยง หรือป้องกันการขาดทุนที่เกิดจากระดับอัตราเงินเฟ้อได้ ตลาดหลักทรัพย์จัดตั้งขึ้นภายใต้พระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2517 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดให้มีแหล่งกลางสำหรับการซื้อขาย หลักทรัพย์ เพื่อส่งเสริมการออมทรัพย์ และเพื่อการระดมเงินทุนในประเทศ โดยได้เปิดให้มีการซื้อขายขึ้นอย่างเป็นทางการในวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2518 โดยชื่อภาษาอังกฤษในขณะนั้นคือ “Securities Exchange of Thailand” และได้มีการเปลี่ยนชื่อภาษาอังกฤษเป็น “The Stock Exchange of Thailand (SET)” เมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2534

หุ้น คือ สินค้าในตลาดหุ้น ซึ่งมีหลากหลายประเภทให้นักลงทุนเลือกลงทุนตามความสนใจของนักลงทุน

ปัจจัย หมายถึง สิ่งกระตุ้นภายนอกที่เป็นปัจจัย เป็นแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ ซึ่งมีอิทธิพลต่อค่านิยม ทักษะ และพฤติกรรมของนักลงทุน

ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง ลักษณะของบุคคลแต่ละบุคคลที่แตกต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

ปัจจัยด้านจิตวิทยา หมายถึง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกนึกคิดของนักลงทุนที่เป็นเหตุจูงใจทำให้เกิดการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์หรือลงทุนในหุ้นนั้นๆ

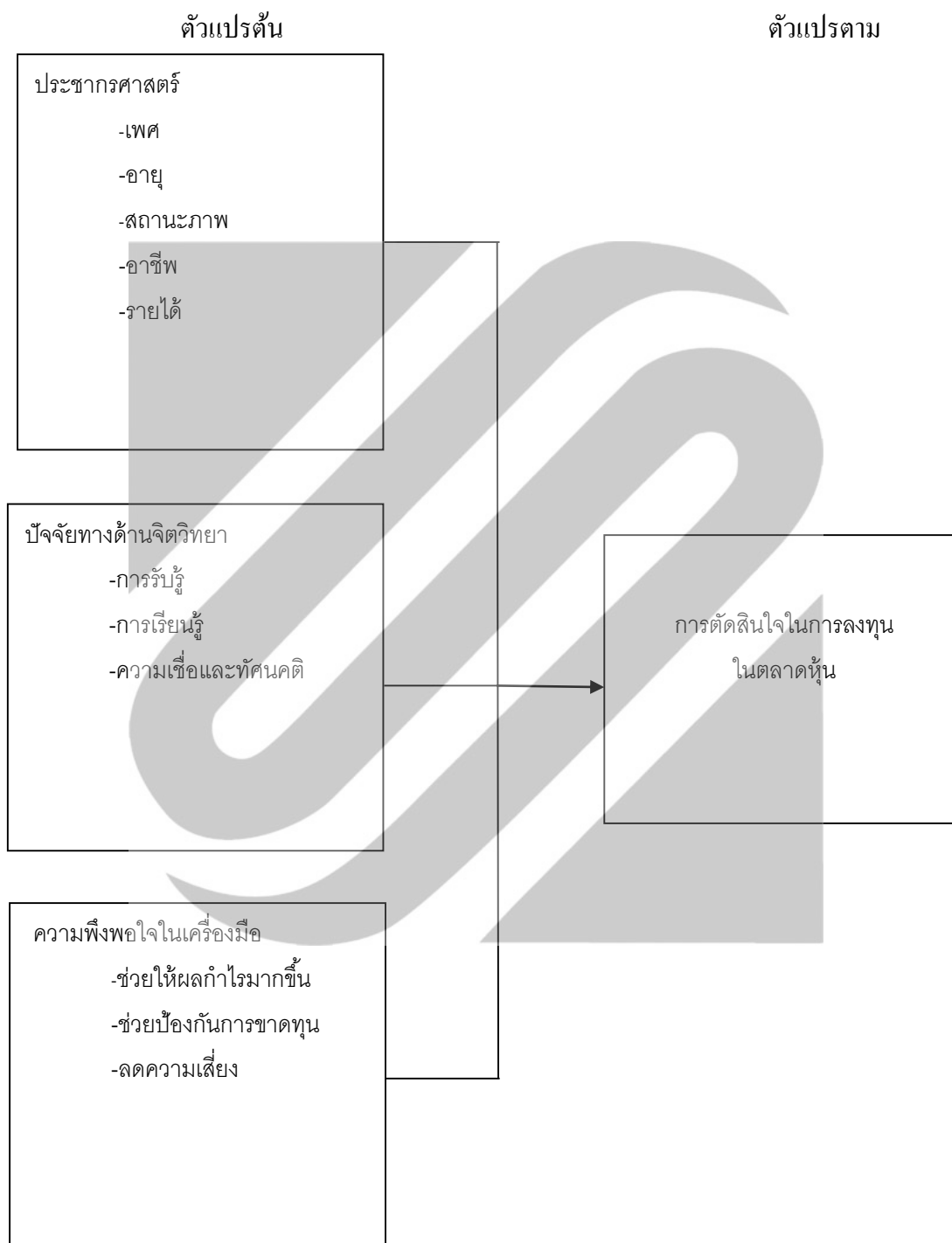
ปัจจัยด้านการรับรู้ หมายถึง กระบวนการที่บุคคลมีการเลือกสรร จัดระเบียบและตีความเกี่ยวกับสิ่งกระตุ้น โดยอาศัยประสาทสัมผัสทั้งห้า เพื่อสร้างภาพที่มีความหมาย เป็นสิ่งกระตุ้นให้เกิดการตัดสินใจ

ปัจจัยด้านการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการทดลองซ้ำแล้วซ้ำอีก หรือ กระบวนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน เป็นสิ่งกระตุ้นให้เกิดการตัดสินใจลงทุนนั้นๆ

ปัจจัยด้านความเชื่อ หมายถึง ความคิดที่บุคคลยึดถือเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และมีผลต่อการตัดสินใจลงทุน

นักลงทุน หมายถึง กลุ่มคนที่มุ่งหวังผลกำไรในการลงทุนในหุ้นหรือหลักทรัพย์

1.7 กรอบแนวคิดเพื่อการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดเพื่อการวิจัย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การจัดทำงานวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยทางด้านจิตวิทยาของนักลงทุนในการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้ทำวิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานในการจัดทำวิจัยโดยครอบคลุมเนื้อหาด้านการลงทุน

2.1 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2517 โดยมีวัตถุประสงค์ต้องการจัดให้มีสถานที่เป็นศูนย์กลางการซื้อขายหลักทรัพย์รวมทั้งบริการที่เกี่ยวข้องและมีมาตรการที่เหมาะสมเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนส่วนรวมและเพื่อส่งเสริมการระดมเงินทุนในการพัฒนาประเทศและพัฒนาตลาดทุนโดยอยู่ภายใต้การควบคุมของทางราชการอย่างใกล้ชิด การแก้ไขเพิ่มเติมในปี พ.ศ. 2527 และในปี พ.ศ. 2535 ได้ออกพระราชบัญญัติฉบับใหม่ คือ “พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535” พร้อมกับให้ยกเลิกพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2517 และพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 2) ปีพ.ศ. 2527 ซึ่งเป็นฉบับแก้ไขให้มาใช้พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 แทนเพียงฉบับเดียว โดยเริ่มต้นใช้ตั้งแต่วันที่ 16 พฤษภาคม 2535

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (The Stock Exchange of Thailand โดยใช้คำย่อว่า SET) ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 มาตรา 153 ได้ระบุนิยามของตลาดหลักทรัพย์ไว้ว่า เพื่อประกอบกิจการตลาดหลักทรัพย์โดยไม่นำผลกำไรมาแบ่งปันกัน ดังนี้

1. จัดให้มีบริการเป็นศูนย์กลางซื้อขายหลักทรัพย์จดทะเบียนรวมตลอดถึงการจัดระบบและวิธีการซื้อขายหลักทรัพย์ในศูนย์กลางกล่าว
2. ประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับตลาดหลักทรัพย์ อันได้แก่ ธุรกิจให้บริการเกี่ยวกับหลักทรัพย์จดทะเบียนโดยเป็นสำนักบัญชี ศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ นายทะเบียนหลักทรัพย์ ธุรกิจให้บริการด้านข้อมูลเกี่ยวกับหลักทรัพย์
3. ประกอบธุรกิจอื่นใดนอกจาก ข้อ 1 และข้อ 2 โดยได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์จากวัตถุประสงค์ข้างต้น จะเห็นได้ว่าตามกฎหมายใหม่

โครงสร้างการกำกับดูแลตลาดทุน

พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 กำหนดให้การดำเนินงานของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) และกำหนดอำนาจหน้าที่ให้คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นผู้กำหนดนโยบายและควบคุมการดำเนินงานของตลาดหลักทรัพย์ฯ

ตลาดแรก คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ทำหน้าที่กำกับและดูแลตลาดแรก โดยบริษัทใดที่ต้องการออกหลักทรัพย์ใหม่เสนอขายหุ้นต่อประชาชนครั้งแรก (Initial Public Offering) หรือเสนอขายหลักทรัพย์อื่นๆ แก่ประชาชน ต้องขออนุมัติจากคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์(ก.ล.ต.) และดำเนินการตามเกณฑ์ที่กำหนด จากนั้นคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์จะต้องตรวจสอบสถานะทางการเงินและการดำเนินงานของบริษัทนั้นก่อนที่จะอนุมัติให้บริษัททำการออกหลักทรัพย์ขายแก่ประชาชนได้

ตลาดรอง หลังจากการเสนอขายหุ้นต่อประชาชนครั้งแรก หลักทรัพย์จะสามารถทำการซื้อขายในตลาดรองได้ก็ต่อเมื่อผู้ออกหลักทรัพย์นั้น ได้ยื่นคำขอและได้รับอนุมัติจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแล้ว

บทบาทตลาดหลักทรัพย์

ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ตลาดหลักทรัพย์มีบทบาทสำคัญ ดังนี้

1. ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการซื้อขายหลักทรัพย์จดทะเบียน และพัฒนาระบบต่างๆ ที่จำเป็นเพื่ออำนวยความสะดวกในการซื้อขายหลักทรัพย์
2. ดำเนินธุรกิจใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายหลักทรัพย์ เช่น การทำหน้าที่เป็นสำนักหักบัญชี (Clearing House) ศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ นายทะเบียนหลักทรัพย์ หรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
3. การดำเนินธุรกิจอื่น ๆ ที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

ลักษณะการดำเนินงาน

1. เป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2517

2. ทำหน้าที่ส่งเสริมการออมและการระดมเงินทุนระยะยาวเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ และเป็นศูนย์กลางในการซื้อขายหลักทรัพย์และให้บริการที่เกี่ยวข้อง โดยไม่นำผลกำไรมาแบ่งปันกัน

3. สนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของกิจการธุรกิจและอุตสาหกรรมภายในประเทศ

4. เริ่มเปิดทำการซื้อขายหลักทรัพย์เป็นครั้งแรก เมื่อวันที่ 30 เมษายน 2518

5. ปัจจุบันดำเนินงานภายใต้พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535

6. การดำเนินงานหลัก ได้แก่ การรับหลักทรัพย์จดทะเบียนและดูแลการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจดทะเบียน การซื้อขายหลักทรัพย์และการกำกับดูแลการซื้อขายหลักทรัพย์ การกำกับดูแลบริษัทสมาชิกส่วนที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายหลักทรัพย์ ตลอดจนถึงการเผยแพร่ข้อมูลและการส่งเสริมความรู้ให้แก่ผู้ลงทุนวัตถุประสงค์ของตลาดหลักทรัพย์กว้างขวางกว่าเดิมมาก ซึ่งทำให้ตลาดหลักทรัพย์ของไทยก้าวเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์สากล

สมาชิกภาพองค์กรระหว่างประเทศ

1. สหพันธ์ตลาดหลักทรัพย์ภาคพื้นเอเชียและโอเชียเนีย (Asian and Oceanian Stock - Exchanges Federation - AOSEF) ตลาดหลักทรัพย์ฯ เข้าเป็นสมาชิกในปีพ.ศ. 2525

2. องค์กรคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์นานาชาติ (International Organization of Securities Commissions - IOSCO) ตลาดหลักทรัพย์ฯ เข้าเป็นสมาชิกประเภท Full Member ในปีพ.ศ. 2533 และเปลี่ยนเป็น Affiliate Member ในปีพ.ศ. 2535 เนื่องจากมีการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการก.ล.ด.

3. สหพันธ์ตลาดหลักทรัพย์นานาชาติ (The World Federation of Exchanges - WFE) ตลาดหลักทรัพย์ฯ เข้าเป็นสมาชิกในปี 2533

นโยบายการกำกับดูแลกิจการของกลุ่มตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์มุ่งหวังให้กลุ่มตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีได้ตามมาตรฐานสากล โดยในที่นี้ใช้หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีของ The Organisation for Economic and Co-operation (OECD) เป็นแนวทางหลัก และใช้หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียนเป็นส่วนประกอบ เพื่อการเป็นองค์กรที่น่าเชื่อถือ มีความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของกิจการ และเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่องค์กรอื่นในตลาดทุนไทย

คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์จึงเห็นความสำคัญและได้ดำเนินงานโดยยึดถือหลักการ

กำกับดูแลกิจการที่ดีเป็นแนวทางมาโดยตลอด คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์ได้อนุมัตินโยบายการกำกับดูแลกิจการฉบับนี้ เพื่อให้มีความชัดเจนในการสื่อสารถึงแนวทางในการปฏิบัติงานของกรรมการ ผู้บริหาร และพนักงานของกลุ่มตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งเนื้อหาแบ่งเป็น 3 หมวด ได้แก่

1. บทบาทของผู้มีส่วนได้เสีย
2. บทบาทและความรับผิดชอบของคณะกรรมการ
 - 2.1 ความรับผิดชอบของคณะกรรมการ
 - 2.2 หน้าที่ของคณะกรรมการ
 - 2.3 การประชุมคณะกรรมการ
 - 2.4 การประเมินผลงานตนเองของกรรมการและคณะอนุกรรมการ
 - 2.5 การพัฒนากรรมการและผู้บริหาร
3. การเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใส

จรรยาบรรณกลุ่มตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

เพื่อสร้างไว้ซึ่งความไว้วางใจของสาธารณชนในการทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการซื้อขายหลักทรัพย์ โดยมีหน้าที่หลักในการดูแลให้เกิดการซื้อขายหลักทรัพย์ที่ถูกต้อง เที่ยงตรง และโปร่งใส ตลาดหลักทรัพย์จึงกำหนดข้อปฏิบัติเป็นจรรยาบรรณไว้ให้กรรมการ อนุกรรมการ ที่ปรึกษา และพนักงานของตลาดหลักทรัพย์และบริษัทย่อย ยึดถือเพื่อเป็นหลักการและคุณธรรมประจำใจในการปฏิบัติงาน โดยมีเนื้อหาสำคัญ ดังนี้

1. จรรยาบรรณต่อผู้มีส่วนได้เสีย
2. จรรยาบรรณกรรมการ อนุกรรมการ และที่ปรึกษา
3. จรรยาบรรณพนักงาน
4. การร้องเรียน
5. วินัย

การปฏิบัติเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ของกรรมการและพนักงาน

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และบริษัทย่อย เป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนและผลประโยชน์ของประชาชน ดังนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจน โปร่งใส และสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนและผู้ที่เกี่ยวข้อง จึงได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับการได้มาหรือจำหน่ายไปซึ่งหลักทรัพย์ของกรรมการ และพนักงานของตลาดหลักทรัพย์ฯ และบริษัทย่อย รวมไปถึงคู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของกรรมการ และพนักงานด้วย

ผู้ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ถือได้ว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งเป็นผู้สร้างอุปสงค์ในตลาด และเป็นต้นเหตุสำคัญทำให้ราคาหลักทรัพย์ในตลาดขยับตัวขึ้นลง การขยับตัวขึ้นไปในรูปแบบค่อยเป็นค่อยไป หรือขึ้นลงอย่างรวดเร็ว ย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบนี้เป็นสำคัญ

ผู้ลงทุนแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. นักลงทุน (Investor) นักลงทุนที่ซื้อหุ้นเพื่อให้ได้มาซึ่งรายได้ โดยหวังเอาเงินปันผลเป็นหลัก ส่วนกำไรจากการขายหุ้นย่อมแล้วแต่โอกาส การลงทุนในลักษณะนี้ ผู้ลงทุนจะต้องพิจารณาคุณภาพของหลักทรัพย์ที่จะลงทุนอย่างรอบคอบ เพื่อให้ความเสี่ยงที่คาดว่าจะเกิดขึ้นน้อยที่สุด

2. นักเก็งกำไร (Speculator) เป็นนักเล่นหุ้นที่ซื้อหุ้นที่มีความเสี่ยงสูง โดยหวังผลตอบแทนในรูปกำไรจากการขายหุ้นภายในระยะสั้นๆ และไม่หวังเงินปันผล การเล่นหุ้นลักษณะนี้ มีลักษณะแบบเก็งกำไร (Speculative) ผู้เล่นหุ้นลักษณะนี้ต้องอาศัยความรู้ ความชำนาญ และการตัดสินใจที่ฉับไวอาศัยช่วงจังหวะการเคลื่อนไหวราคาหุ้นเป็นสำคัญ ถ้าเก็งได้ถูกต้องก็จะได้กำไรช่วงสั้นๆ แต่ถ้าเก็งผิดก็จะเกิดผลขาดทุนภายในเวลาอันสั้นเช่นเดียวกัน

ตลาดหลักทรัพย์ได้ส่งเสริมการออกตราสารอนุพันธ์และเป็นเครื่องมือวัดสถานะตลาดสำหรับกองทุนรวมต่างๆ จึงได้มีการจัดทำดัชนีราคา SET50 Index และ ดัชนีราคา SET100 Index เพื่อเป็นดัชนีราคาหุ้นที่ใช้แสดงระดับและความเคลื่อนไหวของราคาหุ้นสามัญ 50 และ 100 ตัวที่มีมูลค่าตามราคาตลาด (Market Capitalization) สูง ซึ่งจะมีสภาพการซื้อขายที่มีความคล่องตัวลงอย่างสม่ำเสมอ และมีสัดส่วนของผู้ถือหุ้นรายย่อยผ่านเกณฑ์ที่กำหนดการปรับรายการหลักทรัพย์

ตลาดหลักทรัพย์ได้กำหนดให้มีการพิจารณาปรับรายการหลักทรัพย์ที่ใช้ในการคำนวณทุกๆ 6 เดือน ทั้งนี้เพื่อความเหมาะสมและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นกับสถานการณ์ในตลาดหลักทรัพย์ เช่น กรณีที่มีบริษัทจดทะเบียนเข้าใหม่ หรือ มีการเพิ่มทุนจดทะเบียนของบริษัทอาจส่งผลให้หุ้นสามัญบางตัวที่ไม่ได้รับการคัดเลือกมีคุณสมบัติครบถ้วน และสามารถเข้าพิจารณาในการคำนวณ SET50 Index และ SET100 Index ได้ดังนี้

SET50 & SET100 INDEX CONSTITUENTS

(Published on December 15, 2014)

For calculating the index during January 1, 2015 - June 30, 2015

SET50 INDEX CONSTITUENTS

No.	Symbol	SET50 Company	Sector
1	ADVANC	ADVANCED INFO SERVICE PUBLIC COMPANY LIMITED	Information & Communication
2	AOT	AIRPORTS OF THAILAND PUBLIC COMPANY LIMITED	Transportation & Logistics
3	BANPU	BANPU PUBLIC COMPANY LIMITED	Energy & Utilities
4	BAY	BANK OF AYUDHYA PUBLIC COMPANY LIMITED	Banking
5	BBL	BANGKOK BANK PUBLIC COMPANY LIMITED	Banking
6	BCP	THE BANGCHAK PETROLEUM PUBLIC COMPANY LIMITED	Energy & Utilities
7	BEC	BEC WORLD PUBLIC COMPANY LIMITED	Media & Publishing
8	BGH	BANGKOK DUSIT MEDICAL SERVICES PUBLIC COMPANY LIMITED	Health Care Services
9	BH	BUMRUNGRAD HOSPITAL PUBLIC COMPANY LIMITED	Health Care Services
10	BIGC	BIG C SUPERCENTER PUBLIC COMPANY LIMITED	Commerce
11	BJC	BERLI JUCKER PUBLIC COMPANY LIMITED	Commerce
12	BTS	BTS GROUP HOLDINGS PUBLIC COMPANY LIMITED	Transportation & Logistics
13	CENTEL	CENTRAL PLAZA HOTEL PUBLIC COMPANY LIMITED	Tourism & Leisure
14	CK	CH. KARNCHANG PUBLIC COMPANY LIMITED	Construction Services
15	CPALL	CP ALL PUBLIC COMPANY LIMITED	Commerce
16	CPF	CHAROEN POKPHAND FOODS PUBLIC COMPANY LIMITED	Food and Beverage
17	CPN	CENTRAL PATTANA PUBLIC COMPANY LIMITED	Property Development
18	DELTA	DELTA ELECTRONICS (THAILAND) PUBLIC COMPANY LIMITED	Electronic Components
19	DTAC	TOTAL ACCESS COMMUNICATION PUBLIC COMPANY LIMITED	Information & Communication
20	EGCO	ELECTRICITY GENERATING PUBLIC COMPANY LIMITED	Energy & Utilities
21	GLOW	GLOW ENERGY PUBLIC COMPANY LIMITED	Energy & Utilities
22	HEMRAJ	HEMARAJ LAND AND DEVELOPMENT PUBLIC COMPANY LIMITED	Property Development
23	HMPRO	HOME PRODUCT CENTER PUBLIC COMPANY LIMITED	Commerce
24	INTUCH	INTOUCH HOLDINGS PUBLIC COMPANY LIMITED	Information & Communication
25	IRPC	IRPC PUBLIC COMPANY LIMITED	Energy & Utilities
26	IVL	INDORAMA VENTURES PUBLIC COMPANY LIMITED	Petrochemicals & Chemicals
27	JAS	JASMINE INTERNATIONAL PUBLIC COMPANY LIMITED	Information & Communication
28	KBANK	KASIKORN BANK PUBLIC COMPANY LIMITED	Banking
29	KTB	KRUNG THAI BANK PUBLIC COMPANY LIMITED	Banking
30	KTIS	KASET THAI INTERNATIONAL SUGAR CORPORATION PUBLIC COMPANY LIMITED	Food and Beverage
31	LH	LAND AND HOUSES PUBLIC COMPANY LIMITED	Property Development
32	M	MK RESTAURANT GROUP PUBLIC COMPANY LIMITED	Food and Beverage
33	MINT	MINOR INTERNATIONAL PUBLIC COMPANY LIMITED	Food and Beverage
34	PS	PRUKSA REAL ESTATE PUBLIC COMPANY LIMITED	Property Development
35	PTT	PTT PUBLIC COMPANY LIMITED	Energy & Utilities
36	PTTEP	PTT EXPLORATION AND PRODUCTION PUBLIC COMPANY LIMITED	Energy & Utilities
37	PTTGC	PTT GLOBAL CHEMICAL PUBLIC COMPANY LIMITED	Petrochemicals & Chemicals
38	RATCH	RATCHABURI ELECTRICITY GENERATING HOLDING PUBLIC CO.,LTD.	Energy & Utilities

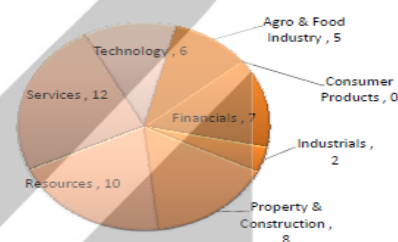
No.	Symbol	SET50 Company	Sector
39	ROBINS	ROBINSON DEPARTMENT STORE PUBLIC COMPANY LIMITED	Commerce
40	SCB	THE SIAM COMMERCIAL BANK PUBLIC COMPANY LIMITED	Banking
41	SCC	THE SIAM CEMENT PUBLIC COMPANY LIMITED	Construction Materials
42	SCCC	SIAM CITY CEMENT PUBLIC COMPANY LIMITED	Construction Materials
43	SPALI	SUPALAI PUBLIC COMPANY LIMITED	Property Development
44	TCAP	THANACHART CAPITAL PUBLIC COMPANY LIMITED	Banking
45	TMB	TMB BANK PUBLIC COMPANY LIMITED	Banking
46	TOP	THAI OIL PUBLIC COMPANY LIMITED	Energy & Utilities
47	TRUE	TRUE CORPORATION PUBLIC COMPANY LIMITED	Information & Communication
48	TTW	TTW PUBLIC COMPANY LIMITED	Energy & Utilities
49	TUF	THAI UNION FROZEN PRODUCTS PUBLIC COMPANY LIMITED	Food and Beverage
50	VGI	VGI GLOBAL MEDIA PUBLIC COMPANY LIMITED	Media & Publishing

Reserve list of SET50			
1	BLAND	BANGKOK LAND PUBLIC COMPANY LIMITED	Property Development
2	GLOBAL	SIAM GLOBAL HOUSE PUBLIC COMPANY LIMITED	Commerce
3	QH	QUALITY HOUSES PUBLIC COMPANY LIMITED	Property Development
4	STEC	SINO-THAI ENGINEERING AND CONSTRUCTION PUBLIC CO.,LTD.	Construction Services
5	THCOM	THAI COM PUBLIC COMPANY LIMITED	Information & Communication

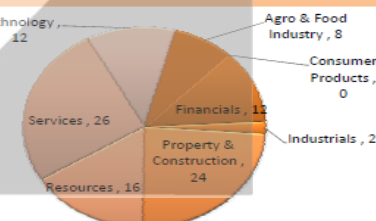
*SET50 Inclusion represent in Green

** SET50 Exclusion: BLA, GLOBAL, KKP & THCOM

SET50 Stocks: Breakdown by Industry Group

SET100 Stocks: Breakdown by Industry Group

The SET50/100 Index reflects the large-market capitalization index of the Stock Exchange of Thailand, providing a benchmark of investments in the SET. Both indices are calculated based on the stock prices of the top 50 and 100 listed companies on the SET respectively, taking into consideration free float, liquidity and their market capitalization.

"SET Index", "SET50 Index", "SET100 Index", "SETHD", and all indices (collectively called "SET Index series") are the registered trademarks and/or service mark solely owned by, and proprietary to the Stock Exchange of Thailand. SET Index Series can be used to create a range of index-linked products e.g., tracker funds, structured products, ETF, etc. Such product creation is subject to approval by SET and licensing fee. Please inquire our Information Services Department (Email: infoproducts@set.or.th) for more information.

For more information visit:

www.set.or.th/set50

www.set.or.th/SETHD

or contact us:

IndexTeam@set.or.th

+662 229 2764, 229 2773

Sales-Information Services

Infoproducts@set.or.th

+662 229 2491

Disclaimer: The Stock Exchange of Thailand (SET) issues this document for providing general information only. While thorough care has been taken in preparing and updating the data to ensure complete, accurate, and reliable information, SET cannot guarantee the validity of the information found here. SET thus cannot be held responsible, obligated, or liable for any kind of inaccuracies, delays, interruptions, errors, or omissions.

ภาพที่ 2.1 ข้อมูล Set 50

ที่มา : www.set.or.th, 2558 : ออนไลน์

SET50 & SET100 INDEX CONSTITUENTS**(Published on December 15, 2014)**

For calculating the index during January 1, 2015 - June 30, 2015

SET100 INDEX CONSTITUENTS

No.	Symbol	SET100 Company	Sector	No.	Symbol	SET100 Company	Sector
1	AAV	ASIA AVIATION PUBLIC COMPANY LIMITED	Transportation & Logistics	53	LOXLEY	LOXLEY PUBLIC COMPANY LIMITED	Commerce
2	ADVANC	ADVANCED INFO SERVICE PUBLIC COMPANY LIMITED	Information & Communication Technology	54	LPN	L.P.N. DEVELOPMENT PUBLIC COMPANY LIMITED	Property Development
3	AMATA	AMATA CORPORATION PUBLIC COMPANY LIMITED	Property Development	55	M	MK RESTAURANT GROUP PUBLIC COMPANY LIMITED	Food and Beverage
4	ANAN	ANANDA DEVELOPMENT PUBLIC COMPANY LIMITED	Property Development	56	MAJOR	MAJOR CINEPLEX GROUP PUBLIC COMPANY LIMITED	Media & Publishing
5	AOT	AIRPORTS OF THAILAND PUBLIC COMPANY LIMITED	Transportation & Logistics	57	MC	MC GROUP PUBLIC COMPANY LIMITED	Commerce
6	AP	AP (THAILAND) PUBLIC COMPANY LIMITED	Property Development	58	MEGA	MEGA LIFESCIENCES PUBLIC COMPANY LIMITED	Commerce
7	BANPU	BANPU PUBLIC COMPANY LIMITED	Energy & Utilities	59	MINT	MINOR INTERNATIONAL PUBLIC COMPANY LIMITED	Food and Beverage
8	BAY	BANK OF AYUDHYA PUBLIC COMPANY LIMITED	Banking	60	NOK	NOK AIRLINES PUBLIC COMPANY LIMITED	Transportation & Logistics
9	BBL	BANGKOK BANK PUBLIC COMPANY LIMITED	Banking	61	PS	PRUKSA REAL ESTATE PUBLIC COMPANY LIMITED	Property Development
10	BCH	BANGKOK CHAIN HOSPITAL PUBLIC COMPANY LIMITED	Health Care Services	62	PSL	PRECIOUS SHIPPING PUBLIC COMPANY LIMITED	Transportation & Logistics
11	BGP	THE BANGCHAK PETROLEUM PUBLIC COMPANY LIMITED	Energy & Utilities	63	PTG	PTG ENERGY PUBLIC COMPANY LIMITED	Energy & Utilities
12	BEC	BEC WORLD PUBLIC COMPANY LIMITED	Media & Publishing	64	PTT	PTT PUBLIC COMPANY LIMITED	Energy & Utilities
13	BELCL	BANGKOK EXPRESSWAY PUBLIC COMPANY LIMITED	Transportation & Logistics	65	PTTEP	PTT EXPLORATION AND PRODUCTION PUBLIC COMPANY LIMITED	Energy & Utilities
14	BGH	BANGKOK DUSIT MEDICAL SERVICES PUBLIC COMPANY LIMITED	Health Care Services	66	PTTGC	PTT GLOBAL CHEMICAL PUBLIC COMPANY LIMITED	Petrochemicals & Chemicals
15	BH	BUMRUNGRAD HOSPITAL PUBLIC COMPANY LIMITED	Health Care Services	67	QH	QUALITY HOUSES PUBLIC COMPANY LIMITED	Property Development
16	BIGC	BIG C SUPERCENTER PUBLIC COMPANY LIMITED	Commerce	68	RATCH	RATCHABURI ELECTRICITY GENERATING HOLDING PUBLIC CO.,LTD.	Energy & Utilities
17	BIC	BERLI JUCKER PUBLIC COMPANY LIMITED	Commerce	69	ROBINS	ROBINSON DEPARTMENT STORE PUBLIC COMPANY LIMITED	Commerce
18	BICHI	BIC HEAVY INDUSTRIES PUBLIC COMPANY LIMITED	Construction Services	70	SAMART	SAMART CORPORATION PUBLIC COMPANY LIMITED	Information & Communication Technology
19	BLAND	BANGKOK LAND PUBLIC COMPANY LIMITED	Property Development	71	SAWAD	SRI SAWAD POWER 1979 PUBLIC COMPANY LIMITED	Finance and Securities
20	BMCL	BANGKOK METRO PUBLIC COMPANY LIMITED	Transportation & Logistics	72	SCB	THE SIAM COMMERCIAL BANK PUBLIC COMPANY LIMITED	Banking
21	BTS	BTS GROUP HOLDINGS PUBLIC COMPANY LIMITED	Transportation & Logistics	73	SCC	THE SIAM CEMENT PUBLIC COMPANY LIMITED	Construction Materials
22	CENTEL	CENTRAL PLAZA HOTEL PUBLIC COMPANY LIMITED	Tourism & Leisure	74	SCCC	SIAM CITY CEMENT PUBLIC COMPANY LIMITED	Construction Materials
23	CK	CH. KARNCHANG PUBLIC COMPANY LIMITED	Construction Services	75	SF	SIAM FUTURE DEVELOPMENT PUBLIC COMPANY LIMITED	Property Development
24	CPALL	CP ALL PUBLIC COMPANY LIMITED	Commerce	76	SGP	SIANGSANG AND PETROCHEMICALS PUBLIC COMPANY LIMITED	Energy & Utilities
25	CPF	CHAROEN POKPHAND FOODS PUBLIC COMPANY LIMITED	Food and Beverage	77	SIM	SAMART I-MOBILE PUBLIC COMPANY LIMITED	Information & Communication Technology
26	CPN	CENTRAL PATTANA PUBLIC COMPANY LIMITED	Property Development	78	SIRI	SANSIRI PUBLIC COMPANY LIMITED	Property Development
27	DELTA	DELTA ELECTRONICS (THAILAND) PUBLIC COMPANY LIMITED	Electronic Components	79	SPALI	SUPALAI PUBLIC COMPANY LIMITED	Property Development
28	DEMCO	DEMCO PUBLIC COMPANY LIMITED	Energy & Utilities	80	SPGS	SPGS PUBLIC COMPANY LIMITED	Energy & Utilities
29	DTAC	TOTAL ACCESS COMMUNICATION PUBLIC COMPANY LIMITED	Information & Communication Technology	81	STA	SRI TRANG AGRO-INDUSTRY PUBLIC COMPANY LIMITED	Agriculture
30	EARTH	ENERGY EARTH PUBLIC COMPANY LIMITED	Energy & Utilities	82	STEC	S&W THAI ENGINEERING AND CONSTRUCTION PUBLIC CO.,LTD.	Construction Services
31	EGCO	ELECTRICITY GENERATING PUBLIC COMPANY LIMITED	Energy & Utilities	83	STPI	STPI PUBLIC COMPANY LIMITED	Construction Services
32	ERW	THE ERAWAN GROUP PUBLIC COMPANY LIMITED	Tourism & Leisure	84	SVI	SVI PUBLIC COMPANY LIMITED	Electronic Components
33	GPPT	GPPT PUBLIC COMPANY LIMITED	Agriculture	85	TCAP	THANACHART CAPITAL PUBLIC COMPANY LIMITED	Banking
34	GLOBAL	SIAM GLOBAL HOUSE PUBLIC COMPANY LIMITED	Commerce	86	THAI	THAI AIRWAYS INTERNATIONAL PUBLIC COMPANY LIMITED	Transportation & Logistics
35	GLOW	GLOW ENERGY PUBLIC COMPANY LIMITED	Energy & Utilities	87	THCOM	THAI COM PUBLIC COMPANY LIMITED	Information & Communication Technology
36	GUNKUL	GUNKUL ENGINEERING PUBLIC COMPANY LIMITED	Energy & Utilities	88	THREL	THAIRE LIFE ASSURANCE PUBLIC COMPANY LIMITED	Insurance
37	HANA	HANA MICROELECTRONICS PUBLIC COMPANY LIMITED	Electronic Components	89	TICON	TICON INDUSTRIAL CONNECTION PUBLIC COMPANY LIMITED	Property Development
38	HEMRAJ	HEMARAJ LAND AND DEVELOPMENT PUBLIC COMPANY LIMITED	Property Development	90	TISCO	TISCO FINANCIAL GROUP PUBLIC COMPANY LIMITED	Banking
39	HMPRO	HOME PRODUCT CENTER PUBLIC COMPANY LIMITED	Commerce	91	TMB	TMB BANK PUBLIC COMPANY LIMITED	Banking
40	ICHI	ICHITAN GROUP PUBLIC COMPANY LIMITED	Food and Beverage	92	TOP	THAI OIL PUBLIC COMPANY LIMITED	Energy & Utilities
41	INTUCH	INTOUCH HOLDINGS PUBLIC COMPANY LIMITED	Information & Communication Technology	93	TIPL	TPI POLENE PUBLIC COMPANY LIMITED	Construction Materials
42	IRPC	IRPC PUBLIC COMPANY LIMITED	Energy & Utilities	94	TRUE	TRUE CORPORATION PUBLIC COMPANY LIMITED	Information & Communication Technology
43	ITD	ITALIAN-THAI DEVELOPMENT PUBLIC COMPANY LIMITED	Construction Services	95	TTA	THORESEN THAI AGENCIES PUBLIC COMPANY LIMITED	Transportation & Logistics
44	IVL	INDORAMA VENTURES PUBLIC COMPANY LIMITED	Petrochemicals & Chemicals	96	TTCL	TOYO-THAI CORPORATION PUBLIC COMPANY LIMITED	Construction Services
45	JAS	JASMINE INTERNATIONAL PUBLIC COMPANY LIMITED	Information & Communication Technology	97	TTW	TTW PUBLIC COMPANY LIMITED	Energy & Utilities
46	KBANK	KASIKORN BANK PUBLIC COMPANY LIMITED	Banking	98	TUF	THAI UNION FROZEN PRODUCTS PUBLIC COMPANY LIMITED	Food and Beverage
47	KCE	KCE ELECTRONICS PUBLIC COMPANY LIMITED	Electronic Components	99	UV	UNIVENTURES PUBLIC COMPANY LIMITED	Property Development
48	KKP	KIATNAKIN BANK PUBLIC COMPANY LIMITED	Banking	100	VGI	VGI GLOBAL MEDIA PUBLIC COMPANY LIMITED	Media & Publishing
49	KTB	KRUNG THAI BANK PUBLIC COMPANY LIMITED	Banking				
50	KTC	KRUNGTHAI CARD PUBLIC COMPANY LIMITED	Finance and Securities				
51	KTIS	KASET THAI INTERNATIONAL SUGAR CORPORATION PUBLIC COMPANY LIMITED	Food and Beverage				
52	LH	LAND AND HOUSES PUBLIC COMPANY LIMITED	Property Development				

*SET100 Inclusion represent in Green

**SET100 Exclusion: BIA, DCC, ESSO, MCO, NYE, RS, SRICHA, TASCO, THRE & WHA

"SET Index", "SET50 Index", "SET100 Index", "SETHD", and all indices (collectively called "SET Index series") are the registered trademarks and/or service mark solely owned by, and proprietary to the Stock Exchange of Thailand. SET Index Series can be used to create a range of index-linked products e.g., tracker funds, structured products, ETF, etc. Such product creation is subject to approval by SET and licensing fee. Please inquire our Information Services Department (Email: info@products.set.or.th) for more information.

Disclaimer: The Stock Exchange of Thailand (SET) issues this document for providing general information only. While thorough care has been taken in preparing and updating the data to ensure complete, accurate, and reliable information, SET cannot guarantee the validity of the information found here. SET thus cannot be held responsible, obligated, or liable for any kind of inaccuracies, delays, interruptions, errors, or omissions.

ภาพที่ 2.2 ข้อมูล Set 100

ที่มา : www.set.or.th, 2558 : ออนไลน์

หุ้น ก็คือเอกสารแสดงความเป็นเจ้าของกิจการโดยการร่วมทุน เช่นเมื่อเราต้องการทำธุรกิจกับเพื่อน เราก็เอาเงินมารวมกัน แล้วทำกิจการ และเพื่อป้องกันการคดโกงกันในภายหลัง เราและเพื่อนก็ต้องทำสัญญาต่อกันว่าได้ลงทุนร่วมกัน รูปแบบหนึ่งที่บอกว่าคนหรือกลุ่มคน ได้ร่วมทุนกันทำธุรกิจ ก็คือการแบ่งเงินทุนออกเป็น “หุ้น” แต่ละ “หนึ่งหุ้น” ก็จะมีส่วนเป็นเจ้าของเท่าๆ กัน คนที่มีหุ้นหรือเรียกว่า “ถือหุ้น” มากกว่าก็จะมีส่วนเป็นเจ้าของมากกว่าคนที่ถือหุ้นน้อยกว่า เป็นต้น

ผู้ที่ถือหุ้น จะได้รับผลประโยชน์จากการถือหุ้นในหลายลักษณะ เช่นได้รับปันผล, หรือเมื่อมีการเพิ่มทุน ก็จะได้รับสิทธิในการซื้อหุ้นเพิ่มทุนก่อนผู้อื่น และอาจจะในราคาถูกกว่าผู้อื่น เป็นต้น หุ้นสามารถจำหน่ายจ่ายโอนกันได้ ดังนั้นแล้วเมื่อมีการจำหน่าย ราคาหุ้นก็สามารถที่จะเปลี่ยนไปได้ตามความนิยม หรือตามความสามารถในการทำเงินของกิจการนั้นๆ หากกิจการทำเงินได้ดี ได้มาก และมั่นคง เจ้าของหุ้นก็สามารถขายหุ้นในราคาที่สูงได้ (เพราะมีคน “ยอมจ่ายเงินแพงขึ้น” เพื่อแลกกับกิจการที่มั่นคง, ทำเงินได้ดี นั้นๆ) แต่ในทางตรงกันข้าม หากกิจการประสบภาวะขาดทุน และไม่สามารถแข่งขันได้ ราคาหุ้นก็อาจจะตกต่ำลงมากเนื่องจากไม่มีใครต้องการจริงๆ แล้วที่เราเรียกว่าหุ้น ยังสามารถแบ่งออกได้อีกหลายประเภทคือ หุ้นสามัญ, หุ้นบุริมสิทธิ, และหุ้นกู้ โดยที่ทั้งสามอย่างนี้ บอกถึงความมีส่วนเกี่ยวข้องกับบริษัท แต่ว่าในลักษณะที่ต่างกัน

หุ้นสามัญ (Common Stocks) คือเอกสารที่บอกถึงความมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของในบริษัท มีสิทธิในการออกเสียงเพื่อการบริหารงาน และมีสิทธิประโยชน์อื่นๆ เช่นสิทธิในเงินปันผล สิทธิในการซื้อหุ้นเพิ่มทุน สิทธิในการได้รับจัดสรรใบสำคัญแสดงสิทธิในการซื้อหุ้นสามัญ (วอแรนท์ - Warrant) เป็นต้น ดังนั้น การที่เราเป็นเจ้าของหุ้น ก็เหมือนกับว่าเรามีส่วนในการเป็นเจ้าของบริษัทด้วย โดยผลตอบแทนที่เป็นรูปธรรมในการลงทุนในหุ้นนั้นก็คือ ผลตอบแทนจากเงินปันผล, ผลตอบแทนจากมูลค่าหุ้นที่อาจจะเพิ่มขึ้น, และสิทธิประโยชน์ต่างๆ ในการซื้อหลักทรัพย์เกี่ยวข้องกับบริษัทในราคาต่ำกว่ามูลค่าภายนอก ไม่ใช่เพียงแค่การซื้อมาแล้วขายไปเพื่อกำไรที่เกิดขึ้นจากราคาที่เปลี่ยนแปลงสูงขึ้นเพียงอย่างเดียว

หุ้นบุริมสิทธิ (Preferred Stocks) คล้ายกับหุ้นสามัญ เพียงแต่ว่าไม่มีสิทธิออกเสียงในการบริหาร แต่มีสิทธิประโยชน์ด้านเงินปันผลมากกว่าหุ้นสามัญ กล่าวคือเมื่อบริษัทจะจ่ายปันผล จะต้องจ่ายให้กับผู้ถือหุ้นบุริมสิทธินี้ก่อน หลังจากนั้นจึงจ่ายให้กับผู้ถือหุ้นสามัญ เป็นต้น รายละเอียดของบุริมสิทธิที่ฟังจะมี จะต้องดูในเอกสารของบริษัทนั้นๆ อีกครั้งหนึ่ง แต่โดยทั่วไปแล้ว หุ้นบุริมสิทธิมักไม่เป็นที่ดึงดูดในการลงทุนนัก เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการจัดทำสูง และมีสิทธิประโยชน์ (กับบริษัทผู้ออก) ต่ำกว่าหุ้นสามัญ ในขณะที่หากบริษัทถึงกาลมีปัญหามาจริงๆ ก็มักไม่เหลือเงินคืนให้แก่ผู้ถือหุ้นชนิดนี้ด้วยดี นักลงทุนส่วนมากจึงมักหลีกเลี่ยงกัน

หุ้นกู้ (Bonds) เป็นเอกสารแสดงความเป็นเจ้าหนี้ต่อบริษัทผู้ออกหุ้นกู้ นั่น ซึ่งก็คือการที่บริษัทผู้ออกหุ้นกู้ ได้กู้เงินผู้ซื้อหรือผู้ถือหุ้นกู้นั้นเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินกิจการ โดยสัญญาว่าจะจ่ายค่าตอบแทนให้กับผู้ถือเป็นจำนวนเท่าใด เป็นเวลานานเท่าใด และครบกำหนดไถ่ถอนเมื่อใด ซึ่งเมื่อครบกำหนดแล้ว บริษัทก็จะนำเงินสดมาซื้อหุ้นกู้นั้นคืนจากผู้ถือตามราคาหน้าตั๋ว ทั้งนี้ หุ้นกู้เอง ด้วยตัวมันแท้ๆ แล้วถือว่าเป็นตราสารหนี้ (ส่วนหุ้นสามัญ, หุ้นบุริมสิทธิ เป็นตราสารทุน) แต่หากหุ้นกู้ใดถูกกำหนดไว้ว่าสามารถแปลง (ร่าง) เป็นหุ้นสามัญได้ด้วยตามแต่ที่จะได้ตกลงกันไว้ ก็จะเป็นตราสารกึ่งหนี้กึ่งทุน ผู้ลงทุนจะต้องไปตรวจสอบรายละเอียดของหุ้นกู้นั้นๆ อีกครั้งหนึ่ง การซื้อขายหุ้น ก็เหมือนกับสินค้าทั่วไป คือมันมีราคา เพราะมีคนต้องการ เราขายสินค้าหรือหุ้นได้ทั้งหมดโดยไม่เหลือ ก็เพราะมีคนต้องการสินค้านั้น หรือหุ้นนั้นในปริมาณที่เราถืออยู่ คือวันหนึ่งๆ ซื้อขายกันไม่มากเท่าไร ซื้อยากขายยาก ซึ่งเราเรียกว่าเป็นหุ้นประเภทสภาพคล่องต่ำนั่นเอง ดังนั้นแล้ว หากเรามีหุ้นที่สภาพคล่องต่ำ คือไม่ค่อยมีการซื้อขาย การที่เราจะเปลี่ยนเป็นเงิน “ทั้งหมด” คือขายหุ้นได้ทั้งหมดในราคาหุ้นละเท่าๆ กับราคาสุดท้ายบนกระดาน ไม่ใช่เรื่องง่ายนัก หรือหากเมื่อใด ทั้งที่บริษัทที่เราถือหุ้นอยู่ เป็นบริษัทที่ดี จ่ายเงินปันผลสูง การเติบโตดี เรียกว่าดีทุกอย่าง แต่ไม่มีใคร Bid เพื่อซื้อหุ้นนั้นบนกระดาน เราก็ขายไม่ได้ ดังนั้นแล้ว เมื่อเราซื้อหุ้น (โดยเฉพาะหุ้นที่มีสภาพคล่องต่ำ) เราจะต้องคิดว่ามันให้ผลตอบแทนได้ดี เมื่ออยู่กับเราไปเรื่อยๆ เราไม่เดือดร้อนแม้ว่าขายไม่ได้ หุ้นประเภทนี้เราต้องมองเป็นหุ้นลงทุน ไม่ใช่เก็งกำไร เพราะราคาจะกระโดดไปมาได้มาก การ Bid (ต่อราคาเพื่อซื้อ) / Offer (ตั้งราคาเพื่อขาย) อาจจะไม่ต้องเนื่องกันก็ได้ ตรงกันข้ามกับหุ้นประเภทที่มีสภาพคล่องสูงๆ หุ้นเหล่านี้ซื้อขายง่ายคล่อง สามารถเก็งกำไรได้ง่าย

การออมถือเป็นหนึ่งในนโยบายสำคัญของรัฐบาลที่ต้องการนำประเทศไทยไปสู่ระบบสวัสดิการสังคม การลงทุนในตลาดทุนจึงถือเป็นอีกทางเลือกหนึ่งของการออม ความต้องการลงทุนในตลาดทุน อาจเพราะผลตอบแทนจากการลงทุนในหุ้นระยะ 1-2 ปี ที่ผ่านมา เป็นทิศทางขาขึ้นโดยตลอด ได้สร้างผลกำไรให้แก่ผู้ลงทุนเป็นกอบเป็นกำ มีนักลงทุนที่ประสบความสำเร็จให้เห็นเป็นตัวอย่าง สร้างความมั่งคั่งจนบางคนถึงกับลาออกจากงานประจำมาเป็นนักลงทุนอย่างเต็มตัว ปัจจุบันน่าจะเป็นเหตุผลสำคัญดึงดูดให้คนหันมาสนใจการลงทุนในหุ้นมากขึ้นยิ่งเพียงเข้าเดือนแรกของปี พ.ศ.2556 ดัชนีหุ้นทะลุเป้าหมายของปีที่ระดับ 1,500 จุดบรรดานักวิเคราะห์ต่างพากันปรับเพิ่มเป้าหมายดัชนีหุ้นปีนี้ใหม่เป็น 1,700 จุด ยิ่งบอกย้ำว่าโอกาสในการสร้างกำไรจากการลงทุนในหุ้นยังมีอยู่ แต่ตลาดหุ้นในขณะนี้เริ่มมีความเสี่ยงและมีโอกาสที่จะเป็นตลาดที่มีหลักทรัพย์ Overvalue โดยค่า P/E ของตลาดหุ้นไทยปัจจุบันเพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ประมาณ 15 เท่า ซึ่งถือว่าเป็นระดับราคาที่สูงเมื่อเทียบกับตลาดหุ้นในภูมิภาค ปัจจุบันมีเงินลงทุนจากต่างชาติที่ไหลเข้ามาลงทุนในตลาดเกิดใหม่

ด้วยเหตุผลตามที่กล่าวมาข้างต้นได้จัดประกายแนวคิดให้กับผู้วิจัยในการศึกษาเกี่ยวกับการประเมินมูลค่าที่แท้จริงของหลักทรัพย์ (Intrinsic Value) เปรียบเทียบกับราคาตลาด โดยใช้ทฤษฎีแบบจำลอง Capital Asset Pricing Model : CAPM เพื่อคำนวณอัตราผลตอบแทนของผู้ถือหุ้น ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าแบบจำลองนี้เป็นเสมือนเครื่องมือที่ช่วยในการตัดสินใจของนักลงทุน โดยนักลงทุนต้องพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการคาดการณ์ผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนและความเสี่ยงหรือความไม่แน่นอนของผลตอบแทนจากการลงทุน โดยในงานวิจัยนี้ได้เลือกที่จะประเมินมูลค่าที่แท้จริงของหลักทรัพย์ของหลักทรัพย์กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค เนื่องจาก (1) กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคนี้มีจุดเด่นคือ มักเป็นกิจการที่มีความสม่ำเสมอของผลการดำเนินงานทั้งยอดขายและกำไรสินค้าที่ขายก็มักจะเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของคน ซึ่งมักจะไม่เปลี่ยนแปลงในระยะเวลาอันสั้น บริษัทสามารถกำหนดราคาขายให้อิงกับต้นทุนของบริษัทได้ทันที (2) กิจการ Modern Trade มักมีความเสี่ยงในการล้มละลายต่ำเนื่องจากบริษัทขายสินค้าเป็นเงินสด แต่จ่ายค่าสินค้าเป็นเงินเชื่อหลายเดือน ทำให้บริษัทมีเงินสดมากในขณะที่มักจะมีหนี้สินที่น้อย หลายบริษัทไม่มีหนี้สินจากธนาคารเลยและทำให้บริษัทสามารถจ่ายปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้นได้สูงเมื่อเทียบกับกำไรที่ทำได้ (3) กิจการ Modern Trade ในตลาดหลักทรัพย์มักจะเป็นผู้นำในกลุ่มสินค้าที่ตนเองขาย เป็นกิจการที่มีขนาดใหญ่ บริษัทจึงมีความได้เปรียบคู่แข่งโดยเฉพาะ บริษัทจึงมักได้ส่วนแบ่งทางการตลาดของสินค้ามาก ทำให้บริษัทสามารถจะเติบโตไปได้เรื่อยๆ ทั้งๆ ที่ตัวอุตสาหกรรมโดยรวมอาจไม่ได้เติบโตมากนัก การเติบโตของกิจการค้าปลีกสมัยใหม่ นอกจากจะเติบโตจากร้านสาขาเดิมแล้ว ยังมักเติบโตจากการเปิดสาขาใหม่ด้วย หุ่นในกลุ่มนี้หลายๆ ตัวจึงเป็นหุ้น ที่ “เติบโต” ระยะยาว แม้อัตราการเติบโตของบางบริษัทอาจจะไม่สูง แต่ทำให้ผู้ลงทุนมั่นใจได้ว่าหลักทรัพย์ที่ลงทุนไปนั้นสามารถทำกำไรได้ในอนาคต

การศึกษาปัจจัยทางจิตวิทยาต่อการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนให้ปลอดภัย จึงได้นำทฤษฎี แนวความคิด รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาทำการศึกษารายละเอียดและนำมาใช้ในการอ้างอิง ดำเนินการวิจัยโดยทำการศึกษาข้อมูลในเรื่องดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีการลงทุน
2. ข้อมูลพื้นฐานในการลงทุน
3. ทฤษฎีพฤติกรรมของนักลงทุน
4. แนวความคิดความเสี่ยงจากการลงทุน
5. การปรับตัวเข้าหามูลค่าที่เหมาะสม และการตัดสินใจลงทุน
6. ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2 ทฤษฎีการลงทุน (Investment) (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2549 : ออนไลน์)

1. การลงทุน (Investment)

การลงทุน หมายถึง การกักเงินไว้จำนวนหนึ่ง ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เพื่อก่อให้เกิดกระแสเงินสดรับในอนาคตซึ่งจะชดเชยให้แก่ผู้กักเงิน โดยกระแสเงินสดรับนี้ควรคุ้มกับ อัตราเงินเฟ้อ และ คุ้มกับความไม่แน่นอนที่จะเกิดขึ้นกับกระแสเงินสดรับในอนาคต (จิรรัตน์ สังข์แก้ว, 2544, อ้างอิงจาก Reilly, 1992)

การลงทุนแบ่งเป็นประเภทใหญ่ได้ 3 ประเภท

1.1 การลงทุนเพื่อการบริโภค (Consumer Investment)

การลงทุนของผู้บริโภคเป็นเรื่องเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้าประเภทถาวร (Durable Goods) เช่น รถยนต์ เครื่องดูดฝุ่น เครื่องซักผ้า ตู้เย็น โทรทัศน์ เป็นต้น การลงทุนในลักษณะนี้ไม่ได้หวังกำไรเป็นรูปตัวเงิน แต่ผู้ลงทุนหวังความพอใจในการใช้ทรัพย์สินเหล่านั้น การซื้อบ้านเป็นที่อยู่อาศัย ถือได้ว่าเป็นการลงทุนอย่างหนึ่งของผู้บริโภคหรือที่เรียกว่าการลงทุน อสังหาริมทรัพย์ (Real Estate Investment) เงินที่จ่ายซื้อเป็นเงินที่ได้จากการออม การซื้อบ้านเป็นที่อยู่อาศัยนอกจากจะให้ความพอใจแก่เจ้าของบ้านแล้ว ในกรณีที่อุปสงค์ (Demand) ในที่อยู่เพิ่มขึ้นมากกว่าอุปทาน (Supply) มูลค่าบ้านที่ซื้อไว้อาจสูงขึ้น หากขายจะได้กำไรซึ่งถือว่าเป็นเพียงผลตอบแทน

1.2 การลงทุนในธุรกิจ (Business or Economic Investment)

การลงทุนในความหมายเชิงธุรกิจหมายถึงการซื้อสินทรัพย์เพื่อประกอบธุรกิจหารายได้ โดยหวังว่าอย่างน้อยที่สุดรายได้ที่ได้นี้เพียงพอที่จะชดเชยกับความเสี่ยงในการลงทุนมีข้อสังเกตว่า เป้าหมายในการลงทุนของธุรกิจคือ กำไร ซึ่งกำไรจะเป็นตัวดึงดูดให้ผู้ลงทุนนำเงินมาลงทุน การลงทุนตามความหมายนี้กล่าวโดยสรุปได้ว่า เป็นการนำเงินออมหรือเงินที่สะสมไว้ (Accumulated Fund) และ/หรือเงินกู้ยืมจากธนาคาร (Bank Credit) มาลงทุนเพื่อสร้างหรือจัดหาสินค้าประเภททุน ซึ่งประกอบไปด้วยเครื่องจักร อุปกรณ์และสินทรัพย์ประเภทอสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ ลงทุนในที่ดิน โรงงาน อาคารสิ่งปลูกสร้าง เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ผลิตสินค้าและบริการเพื่อสนองความต้องการของผู้บริโภค ธุรกิจที่ลงทุนในสินทรัพย์เหล่านี้มุ่งหวังกำไรจากการลงทุนเป็นผลตอบแทน

1.3 การลงทุนในหลักทรัพย์ (Financial or Securities Investment)

การลงทุนตามความหมายของการเงิน หรือการลงทุนในหลักทรัพย์เป็นการซื้อสินทรัพย์ (Asset) ในรูปของหลักทรัพย์ (Securities) เช่น พันธบัตร (Bond) หุ้นกู้หรือหุ้นทุน (Stock) การลงทุนลักษณะนี้เป็นการลงทุนทางอ้อมซึ่งแตกต่าง ๆ จากการลงทุนของธุรกิจ ผู้มีเงินออมเมื่อไม่

ต้องการที่จะประกอบธุรกิจเอง เนื่องจากความเสี่ยงหรือผู้ออมเองมีเงินยังไม่เพียงพอ ผู้ลงทุนอาจนำเงินที่ออมได้จะมากหรือน้อยก็ต้องไปซื้อหลักทรัพย์ที่เขาพอใจที่จะลงทุน โดยมีผลตอบแทนทุนในรูปของ ดอกเบี้ยหรือเงินปันผลแล้วแต่ประเภทของหลักทรัพย์ที่จะลงทุน นอกจากนี้ผู้ลงทุนอาจได้ผลตอบแทนอีกลักษณะหนึ่ง คือกำไรจากการขายหลักทรัพย์ (Capital Gain) หรือขาดทุนจากหลักทรัพย์ (Capital Loss) อัตราผลตอบแทนที่ผลลงทุนได้จากการลงทุนเรียกว่า Yield ซึ่งไม่ได้หมายถึงอัตราดอกเบี้ยหรือเงินปันผลที่ได้รับเพียงอย่างเดียว แต่ได้คำนึงถึงกำไรจากการขายหลักทรัพย์ หรือขาดทุน จากการขายหลักทรัพย์ที่เกิดจากการคาดว่าจะเกิดขึ้น Yield ที่ผู้ลงทุนได้รับจากการลงทุนมากหรือน้อยย่อมขึ้นกับความเสี่ยง (Risk) ของหลักทรัพย์ลงทุนนั้น ๆ โดยปกติแล้วผู้ลงทุนพยายามเลือกการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนสูงสุด ณ ระดับความเสี่ยงหนึ่ง

2. จุดมุ่งหมายในการลงทุน

จุดมุ่งหมายในการลงทุนของผู้ลงทุนแตกต่างกันไประหว่างผู้ลงทุนแต่ละท่าน ผู้ลงทุนบางท่าน ลงทุนเพื่อหวังรายได้ บางท่านหวังได้กำไรจากการขายหลักทรัพย์ และบางท่านอาจต้องการได้ทั้งสองอย่าง ดังนั้นผู้ลงทุนแต่ละท่านต้องมีวัตถุประสงค์ในการลงทุนของตนเองตามความต้องการและภาวะแวดล้อมของผู้ลงทุน ซึ่งพอจะแบ่งจุดมุ่งหมายดังกล่าวในลักษณะต่าง ๆ ได้ดังนี้ (จิรัตน์ สังข์แก้ว, 2544)

2.1 ความปลอดภัยของเงินลงทุน (Security of Principal)

ความปลอดภัยของเงินลงทุนนอกจากจะหมายถึงการรักษาเงินลงทุนเริ่มแรกให้คงไว้แล้วถ้ามองให้ไกลอีกนัยยังหมายถึงป้องกันความเสี่ยงซึ่งเกิดจากอำนาจซื้อลดลงอันเป็นผลจากภาวะเงินเฟ้ออีกด้วย จากความหมายดังกล่าวการลงทุนในหลักทรัพย์มีเวลากำหนดคืนเงินต้นจำนวนแน่นอน ซึ่งได้แก่ พันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้ และหุ้นบุริมสิทธิที่มีกำหนดเวลาไถ่ถอนของบริษัทที่มั่นคงก็อยู่ในความหมายนี้ นอกจากนี้การลงทุนในหุ้นสามัญของบริษัทที่มีฐานะมั่นคงและกำลังขยายตัวก็อยู่ในความหมายนี้เช่นกัน

2.2 เสถียรภาพของรายได้ (Stability of Income)

ผู้ลงทุนมักจะลงในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้สม่ำเสมอ ทั้งนี้เนื่องจากรายได้ที่สม่ำเสมอ เช่น ดอกเบี้ย หรือเงินปันผลหุ้นบุริมสิทธิ ผู้ลงทุนสามารถทำแผนการใช้เงินทุนได้ว่า เขาจะนำรายได้ ที่ได้นี้ไปใช้เพื่อการบริโภคหรือเพื่อลงทุนใหม่ต่อไป นอกจากนี้ดอกเบี้ยหรือเงินปันผลที่ได้รับเป็นประจำย่อมมีค่ามากกว่าดอกเบี้ยหรือเงินปันผลที่เขาสัญญาว่าจะให้ในอนาคต ซึ่งยังไม่แน่ว่าจะได้ตามที่เขาสัญญาหรือไม่

2.3 ความงอกเงยของเงินลงทุน (Capital Growth)

ตามกฎทั่วไปไปแล้ว ผู้ลงทุนมักจะตั้งจุดมุ่งหมายไว้ว่า พยายามจัดการให้เงินทุนของเขาเพิ่มพูนขึ้น ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่า ความงอกเงยของเงินทุนจะเกิดขึ้นได้จากการลงทุนในหุ้นของบริษัทที่กำลังขยายตัว (Growth Stock) เท่านั้น การนำรายได้ที่ได้รับไปลงทุนใหม่ ก็จะก่อให้เกิดการงอกเงยของเงินทุนได้ดีพอ ๆ กับการลงทุนในหุ้นของบริษัทที่กำลังขยายตัว ผู้ลงทุนส่วนมากเพิ่มมูลค่าของเงินลงทุนของเขาโดยการนำดอกเบี้ยและเงินปันผลที่ได้รับไปลงทุนใหม่ ความงอกเงยของเงินทุนนี้ให้ประโยชน์แก่ผู้ลงทุนในแง่ที่ว่า

2.3.1 เพื่อปรับฐานะของผู้ลงทุนในระยะยาวให้ดีขึ้น

2.3.2 เพื่อรักษาอำนาจซื้อให้คงไว้

2.3.3 เพื่อให้การจัดการคล่องตัวขึ้น

2.4 ความคล่องตัวในการซื้อขาย (Marketability)

ความคล่องตัวในการซื้อขาย หมายถึงหลักทรัพย์ที่สามารถซื้อหรือขายได้ง่ายและรวดเร็ว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับราคา ขนาดของตลาดหลักทรัพย์ที่หุ้นนั้นจดทะเบียน ขนาดของบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์จำนวนผู้ถือหุ้นและความสนใจที่ประชาชนทั่ว ๆ ไปมีต่อหุ้นตัวนี้ หุ้นที่มีราคาสูงมักจะขาย ได้ยากกว่าหุ้นที่มีราคาต่ำกว่า ยกตัวอย่างง่าย ๆ หุ้นราคา 500 บาท ย่อมขายได้ยากกว่าหุ้นราคา 50 บาท เป็นต้น

2.5 ความสามารถในการเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที (Liquidity)

เมื่อหลักทรัพย์ที่ลงทุนมี Liquidity สูง ความสามารถในการหากำไร (Profitability) ย่อมลดลง ผู้ลงทุนต้องการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มี Liquidity หรือหลักทรัพย์ที่ใกล้เคียงกับเงินสด ก็เพราะหวังไว้ว่าหากโอกาสลงทุนที่น่าดึงดูดใจมาถึงเขาจะได้มีเงินพร้อมที่จะลงทุนได้ทันที การจัดการสำหรับ เงินทุนส่วนนี้ ผู้ลงทุนอาจแบ่งส่วนปันส่วนจากเงินลงทุนเพื่อการนี้โดยเฉพาะ หรืออาจใช้เงินปันผลหรือดอกเบี้ยที่ได้รับมาเพื่อซื้อหุ้นใหม่ดังกล่าวก็ได้

2.6 การกระจายเงินลงทุน (Diversifications)

วัตถุประสงค์ก็คือต้องการกระจายความเสี่ยงและการกระจายความเสี่ยงลงทุนในหลักทรัพย์กระทำได้ 4 วิธี คือ

วิธีที่ 1 ลงทุนผสมระหว่างหลักทรัพย์ที่มีหลักประกันในเงินลงทุนและมีรายได้จากการลงทุน แน่นนอนกับหลักทรัพย์ที่มีรายได้และราคาเปลี่ยนแปลงขึ้นลงตามภาวะธุรกิจ

วิธีที่ 2 ลงทุนในหลักทรัพย์หลาย ๆ อย่างปนกันไป

วิธีที่ 3 ลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีความแตกต่างทางภูมิศาสตร์ เพื่อลดความเสี่ยงเรื่องน้ำท่วมหรือภัยธรรมชาติ เป็นต้น

วิธีที่ 4 ลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีลักษณะการผลิตที่ต่างกันแบบ Vertical หรือ Horizontal ถ้าเป็นแบบ Vertical หมายถึง การลงทุนในธุรกิจต่าง ๆ ตั้งแต่วัตถุดิบในจนถึงสินค้าสำเร็จรูป ถ้าเป็นแบบ Horizontal เป็นการลงทุนในกิจการที่ประกอบธุรกิจลักษณะเดียวกัน

2.7 ความพอใจในด้านภาษี (Favorable Tax Status)

ฐานะการจ่ายภาษีของผู้ลงทุนเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ผู้บริหารเงินลงทุนต้องให้ความสนใจ ปัญหาที่ถือว่าจะทำอย่างไรจึงจะรักษารายได้และกำไรจากการขายหลักทรัพย์ (Capital Gain) ให้ได้มากที่สุดที่จะทำได้ การจ่ายภาษีในอัตราค้ำหน้าจากเงินได้พึงประเมินทำให้ยากแก่การรักษาจำนวนรายได้นั้นไว้ ผู้ลงทุนอาจเลี่ยงการเสียภาษีเงินได้จากเงินได้พึงประเมินดังกล่าว โดยลงทุนในพันธบัตรที่ได้รับการยกเว้นภาษี หรือซื้อหลักทรัพย์ที่ไม่มีการจ่ายเงินปันผลในเวลานี้ แต่จะได้ในรูปแบบกำไรจากการขายหลักทรัพย์ในอนาคต สำหรับในต่างประเทศ อัตราภาษีที่เก็บจากกำไรจากการขายหลักทรัพย์นั้นต่างกัน กำไรจากการขายหลักทรัพย์ที่ได้จากการขายสินทรัพย์ประเภททุน (Capital Asset) ผู้ที่ลงทุนครอบครองไว้เป็นเวลา 6 เดือนหรือนานกว่านี้ จะเสียภาษีในอัตราสูงสุด 25% ในการบริหารเงินลงทุน ผู้จัดการเงินลงทุนต้องคิดว่าผู้ลงทุนท่านนี้ต้องเสียภาษีเงินได้ในอัตราสูงสุดเท่าไร ถ้าเขาเสียภาษีในอัตรา 50% หรือสูงกว่า 50% แล้ว เขาควรลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้กำไรจากการขาย หลักทรัพย์หรือพันธบัตรที่ได้รับยกเว้นภาษี (อัญญา ชันชวีย์ 2546 : 2-3) ได้ให้คำนิยามว่า เงินลงทุน (Investment Capital) หมายถึง ทรัพย์สินที่มีมูลค่าตามราคาตลาดที่บุคคลหรือนิติบุคคลลงทุนและครอบครองอยู่ บุคคลหรือนิติบุคคลในที่นี้ หมายถึง บุคคลทั่วไป บริษัท ห้างร้าน องค์กรมูลนิธิ สถาบันต่าง ๆ ตลอดจนองค์กรและภาครัฐบาล ทรัพย์สินที่มีมูลค่าตามราคาตลาดที่บุคคลหรือนิติบุคคลลงทุน และครอบครองอยู่ หมายถึง ทรัพย์สินที่แท้จริงและมีตัวตนจับต้องได้ เช่นที่ดิน อาคาร ทองคำ เพชรนิลจินดา เครื่องประดับและอื่น ๆ ทรัพย์สินทางการเงิน เช่น เงินสด เงินฝาก บัตรเงินฝาก หลักทรัพย์ประเภทต่าง ๆ ได้แก่ หุ้น พันธบัตร หุ้นกู้ เงินลงทุนจึงมีความสำคัญละมีมูลค่าทางเศรษฐกิจ (Economic Value) ที่สะท้อนให้เห็นถึงความมั่งคั่งของประเทศ ระดับการออมและ การลงทุนของประเทศว่าสูงหรือต่ำเพียงใด ประเทศที่มีการลงทุนมากย่อมมีระดับความมั่งคั่งกว่าประเทศที่มีการลงทุนน้อยกว่าเงินลงทุนจึงเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของโลก ลักษณะเฉพาะของเงินทุน (Characteristics of Capital) มีลักษณะเฉพาะ 3 ประการด้วยกัน คือ

1. เคลื่อนย้ายได้ (Mobile) โดยการถอนจากแหล่งลงทุนหนึ่งไปยังแหล่งลงทุนอื่น
2. ไวต่อสิ่งแวดล้อม (Sensitive) กล่าวคือ เมื่อมีเหตุการณ์ใดเกิดขึ้น ก็จะมีผลกระทบต่อการตัดสินใจเคลื่อนย้ายเงินลงทุนของนักลงทุน

3. เป็นทรัพยากรที่ขาดแคลน (Scarc) หมายถึง ประเทศต้องการเงินลงทุน ในขณะที่จำนวนเงินลงทุนมีจำนวนจำกัด

เงินลงทุนจะโยกย้ายจากแหล่งลงทุนที่หนึ่งให้อัตราผลตอบแทนต่ำกว่าหรือ มีความเสี่ยงสูงกว่าไปยังแหล่งลงทุนที่มีความมั่นคงและมีโอกาสในการทำกำไรมากกว่า หรือมีระดับความเสี่ยงต่ำกว่าเสมอ แหล่งลงทุนที่เป็นที่ชื่นชอบของนักลงทุน และเป็นแหล่งที่เงินลงทุน มักจะเคลื่อนย้ายไปสู่ได้แก่ แหล่งลงทุนในประเทศที่มีความเสี่ยงต่ำ (Country Risk) เช่น ประเทศที่มีแนวโน้มทางเศรษฐกิจดี มีรัฐบาลที่มีเสถียรภาพทางการเมือง กิจกรรมทางเศรษฐกิจ (Economic Activities) ไม่ถูกทางการควบคุมจนเกินควร (Over-Regulated) จนขาดความยืดหยุ่น มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการลงทุน และสำคัญที่สุด คือ มีโอกาสในการทำกำไรจากการลงทุน และมีเครื่องมือเพื่อช่วยบริหารความเสี่ยงได้ครบถ้วน

3. ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายของผู้ลงทุน (เพชรี ชุมทรัพย์, 2544: 4)

3.1 อายุของผู้ลงทุน (The Age Of The Investor) ผู้ลงทุนที่มีอายุน้อยหรือระหว่าง 25-40 ปี มักจะกล้าเสี่ยงและสนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ก่อให้เกิดความมั่งคั่งแก่เงินลงทุน แต่ผู้ลงทุนที่มีอายุระหว่าง 40-50 ปี อาจสนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้ประจำ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากภาระทางครอบครัวและผู้ลงทุนที่มีอายุมากกว่า 60 ปี ยิ่งพอใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้แน่นอน

3.2 การมีครอบครัวและความรับผิดชอบที่มีต่อครอบครัว (Marital Status And Family Responsibilities) ผู้ลงทุนที่มีครอบครัวแล้วต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของครอบครัวต้องให้การศึกษาแก่บุตร ทำให้เขาเกิดความจำเป็นที่จะต้องลงทุนในหลักทรัพย์ที่มั่นคงและให้รายได้แน่นอน ส่วนคนโสดไม่มีภาระผูกพันย่อมลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงได้

3.3 สุขภาพของผู้ลงทุน (The Health Of The Investor) ปัญหาเรื่องสุขภาพของผู้ลงทุน มีผลต่อการกำหนดนโยบายลงทุนของผู้ลงทุน โดยผู้ลงทุนที่มีสุขภาพไม่สมบูรณ์ย่อมต้องการรายได้ที่เกิดขึ้น ในปัจจุบัน (Current Income) มากกว่าหวังผลประโยชน์ที่จะเกิดในอนาคต

3.4 นิิสัยส่วนตัวของผู้ลงทุน (Personal Habit) ผู้ลงทุนที่มีนิสัยตระหนี่อาจไม่มีความจำเป็นต้องใช้รายได้ที่ได้รับจากการลงทุนในหลักทรัพย์ เขาอาจลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีการขยายตัวในอนาคตก็ได้ ในทางตรงกันข้ามผู้ลงทุนที่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือยย่อมต้องการได้รายได้ที่แน่นอนเพื่อมาจุนเจือรายจ่ายที่เกิดขึ้น

3.5 ความสมัครใจในการลงทุน (Willingness To Accept Risk Of Investment) ผู้ลงทุน บางท่านอาจต้องการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยง ความเสี่ยงในที่นี้มีหลายลักษณะด้วยกัน เช่น ความเสี่ยงในธุรกิจ ความเสี่ยงในตลาด ความเสี่ยงในอัตราดอกเบี้ย และความเสี่ยงในอำนาจซื้อ เป็นต้น ผู้ลงทุนในลักษณะนี้ได้เตรียมตัวเตรียมใจที่จะเผชิญกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตแล้ว

3.6 ความจำเป็นของผู้ลงทุน (Investor's Needs) ความจำเป็นของผู้ลงทุนอาจแตกต่างกัน บางท่านอาจมีความจำเป็นทางการเงิน บางท่านอาจมีความจำเป็นในแง่ของความรู้สึกและจิตใจ แนนอนที่สุดสิ่งสำคัญที่เร่งเร้าให้เกิดการลงทุนก็คือตัวกำไร ซึ่งอาจเก็บสะสมไว้เพื่อใช้ในยามชรา เพื่อการศึกษาหรือเพื่อปรับฐานะการครองชีพของตนเองให้ดีขึ้น

4. เป้าหมายสุดท้ายในการลงทุนของผู้ลงทุน

ผู้ลงทุนมักจะมีเป้าหมายสุดท้ายในการลงทุนไว้ว่า พยายามลงทุนในหลักทรัพย์ที่อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนให้ความพอใจแก่เขามากที่สุด ณ ระดับความเสี่ยงนั้น ๆ (ฟิรส์ตดี ชัยศุกกิจ, 2553)

5. ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดมูลค่าเงินลงทุนในหลักทรัพย์ (เพชรี ขุมทรัพย์, 2544 : 290-296)

5.1 ความสามารถในการทำกำไรจากเงินลงทุน

คำว่า เงินลงทุน ในที่นี้หมายถึงเงินที่นำมาลงทุนในสินทรัพย์ต่าง ๆ เพื่อประกอบธุรกิจ สินทรัพย์เหล่านี้ประกอบด้วยที่ดิน อาคาร เครื่องจักร สินค้าคงเหลือ สิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า ฯลฯ กิจกรรมต่าง ๆ ลงทุนในสินทรัพย์เหล่านี้เพื่อมุ่งหวังกำไร กิจกรรมที่มีเงินทุนพร้อม มีการบริหารงานที่ดี มีการค้นคว้าสิ่งใหม่ ๆ และสามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างเต็มที่แล้ว กิจกรรมนั้นย่อมมีโอกาสทำกำไรได้มากโอกาสในการจ่ายดอกเบี้ยแก่เจ้าของเงินให้กู้ และจ่ายเงินปันผลให้แก่เจ้าของทุนหรือผู้ถือหุ้นมีมาก ส่งผลให้ทั้งราคาหุ้นกู้และราคาหุ้นสามัญของกิจการนั้นสูงขึ้น ในทางตรงกันข้าม ถ้ากิจการนั้นมีกำลังเงินทุนน้อย ไม่มีการค้นคว้าสิ่งใหม่ ๆ และมีคู่แข่งจำนวนมาก โอกาสในการทำกำไรของกิจการลักษณะนี้ย่อมยาก และอาจประสบผลขาดทุน ในที่สุดความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ยแก่เจ้าหนี้เงินกู้ และโอกาสในการจ่ายเงินปันผลให้แก่ ผู้ถือหุ้นจะน้อยลง ราคาหุ้นจะถูกกระทบกระเทือน สิ่งที่เกิดถึงในหัวข้อนี้เพื่อชี้ให้เห็นถึงดอกเบี้ยจ่ายที่ดี และเงินปันผลที่ธุรกิจจ่ายให้เจ้าของเงินทุนนั้น มาจากความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจนั้น ซึ่งเกิดจากการดำเนินงานของธุรกิจโดยตรง

5.2 อัตราดอกเบี้ยและอัตราผลตอบแทนจากหุ้นสามัญ

เมื่อผู้ลงทุนมีเงินสดอยู่ในมือเขาสามารถนำเงินไปซื้อหุ้นสามัญหรือหุ้นกู้ของธุรกิจได้ นอกจากนี้ถ้าต้องการเงินทุนระยะสั้น เขาอาจลงทุนในตั๋วสัญญาใช้เงินของธุรกิจที่ต้องการเงินทุน สำหรับการลงทุนในหุ้นของธุรกิจถือได้ว่าเป็นการลงทุนโดยผู้ที่ลงทุนไม่ต้องประกอบธุรกิจด้วยตัวเองแต่ลงทุนซื้อหุ้นของกิจการอื่น และได้รับเงินปันผลเป็นผลตอบแทนจากการลงทุน เงินปันผลที่ธุรกิจจ่ายให้อาจไม่ใช่กำไรที่ธุรกิจหาได้ทั้งจำนวน โดยปกติแล้ว ธุรกิจจะจ่ายเงินปันผลในอัตรา (Pay Out Ratio) ประมาณ 60% ของกำไรของกิจการนั้น กำไรส่วนที่เหลืออาจนำไปลงทุนต่อไป ซึ่งเป็นที่คาดหมายในปีต่อ ๆ ไปของกิจการนั้นจะเพิ่มขึ้น และเงินปันผลที่กิจการนั้นจ่าย ในปีต่อ ๆ ไป

จะเพิ่มขึ้นด้วย หรือถ้าผู้ลงทุนนำหุ้นนั้นออกขาย อาจขายได้ราคาสูงกว่าที่ลงทุนซื้อ มา ทำให้เกิดกำไรจากการขายหุ้น (Capital Gain) ซึ่งมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในอัตราผลตอบแทน (Yield) ที่ผู้ลงทุนได้จากการลงทุนในหุ้นสามัญนั้น ส่วนการลงทุนในหุ้นกู้หรือพันธบัตร ผู้ลงทุนจะได้ดอกเบี้ยตามอัตราที่กำหนด และตามเวลาที่กำหนดตลอดอายุของพันธบัตรนั้น นอกจากนี้เมื่อครบกำหนดไถ่ถอน ผู้ถือพันธบัตรจะได้รับเงินต้นคืนอีกด้วย

5.3 ความสำคัญของสถาบันการเงินและประเพณีที่ถือปฏิบัติ

เป็นการศึกษาถึงบทบาทของสถาบันการเงินที่มีต่อตลาดหลักทรัพย์มีผลต่อราคาหุ้นในตลาด เนื่องจากเงินลงทุนในหลักทรัพย์เป็นจำนวนมากมาจากสถาบันการเงินต่าง ๆ เช่น บริษัทประกันชีวิต ธนาคาร บริษัทเงินทุน ฯลฯ สถาบันเหล่านี้เป็นแหล่งสำคัญที่สุดที่จะแจกแจงเงินออมจากประชาชนไปสู่การลงทุนในรูปแบบต่าง ๆ อาจจะลงทุนในหุ้นกู้ พันธบัตร หุ้นของธุรกิจ หรือสินทรัพย์อย่างอื่น ทั้งนี้จะต้องอยู่ภายใต้ข้อบังคับของกฎหมายและประเพณีที่ถือปฏิบัติมา ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงของสถาบันการเงินแต่ละแห่งจึงค่อยเป็นค่อยไป การลงทุนของสถาบันการเงิน ในรูปของเงินให้กู้หรือหุ้น นอกจากจะขึ้นกับข้อบังคับของกฎหมายและประเพณีที่ถือปฏิบัติแล้ว ยังขึ้นอยู่กับประเภทของเงินออม ผู้ลงทุนนำเงินไปฝากธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินอื่น ก็เพื่อความปลอดภัยและความสะดวกสบายที่จะเบิกใช้ได้ทันที แต่ถ้ามองให้ลึกซึ้งแล้วการที่ผู้ออมส่วนใหญ่ นำเงินไปฝากก็ต้องการใช้บริการ ต้องการรายได้ และความได้เปรียบในด้านภาษี นอกจากนี้ อาจเนื่องจากความพยายามในการขายบริการของสถาบันการเงินเหล่านี้ มากกว่าที่จะเป็นเหตุให้ผู้ลงทุนมีนโยบายการลงทุนเฉพาะอย่าง ด้วยเหตุนี้ข้อบังคับของกฎหมายและประเพณีที่ถือปฏิบัติของสถาบันการเงินและบริการที่สถาบันการเงินให้กับลูกค้า เป็นสิ่งสำคัญที่จะก่อให้เกิดความต้องการเงินลงทุนในประเภทต่าง ๆ และความต้องการนี้จะมีผลต่อราคาและส่งผลถึงอัตราผลตอบแทนของเงินลงทุนอีกด้วย

5.4 นโยบายการเงินและการคลัง

เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดภาวะเศรษฐกิจในลักษณะต่าง ๆ เช่น เศรษฐกิจรุ่งเรือง เศรษฐกิจตกต่ำ นอกจากนี้ยังมีผลต่ออัตราดอกเบี้ย ซึ่งมีผลกระทบต่อการลงทุนของอุตสาหกรรมในอนาคต รัฐบาลใช้นโยบายการเงินและการคลังเป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจ ใช้นโยบายการเงินโดยผ่านธนาคารกลางหรือธนาคารชาติ นโยบายการเงินนั้น ได้แก่ ซื้อหรือขายหลักทรัพย์รัฐบาลและเครื่องมือเครดิตอื่น ๆ ในตลาดการเงิน การให้ธนาคารพาณิชย์ยืมเงินโดยคิดส่วนลดในกรณีที่มีสำรองเงินสดไม่เพียงพอ และการเปลี่ยนแปลงเงินสำรองตามกฎหมาย นอกจากนี้รัฐบาลใช้นโยบายการคลังในด้านภาษีและงบประมาณของประเทศ การใช้นโยบายการเงินและการคลังของรัฐบาลจะมีผลกระทบต่อการลงทุนหลายด้านด้วยกัน ในที่นี้จะกล่าวเฉพาะที่สำคัญมีอยู่ 4 อย่าง คือ

1. การใช้นโยบายการเงินของรัฐบาลทำให้ปริมาณเงินให้กู้ของธนาคารพาณิชย์เปลี่ยนแปลง ซึ่งจะมีผลต่ออัตราดอกเบี้ยระยะสั้น และอาจกระทบต่อราคาของหุ้นอีกด้วย

2. การซื้อหรือการขายพันธบัตรรัฐบาลจะกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในราคาของพันธบัตรที่มีคุณภาพสูง การซื้อขายพันธบัตรจำนวนมาก ๆ จะทำให้ราคาของพันธบัตรนั้นสูง และอัตราผลตอบแทนจะต่ำ ในทางตรงกันข้าม ถ้าผลจากการใช้นโยบายการเงินของรัฐบาลเป็นเหตุให้ราคาพันธบัตรต่ำลงแล้ว ราคาพันธบัตรธุรกิจจะต่ำด้วย และอัตราผลตอบแทนของพันธบัตรลงทุนทุกชนิดจะสูงขึ้น

3. การควบคุมการใช้เครดิตในตลาดหุ้น ธนาคารจะกำหนดอัตราร้อยละของมูลค่าซึ่งธนาคารพาณิชย์จะให้ลูกค้ากู้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อไปซื้อหลักทรัพย์ นอกจากนี้ธนาคารยังเข้าควบคุมการให้เครดิตในตลาดหุ้น โดยการกำหนดอัตราเงินสดที่ต้องชำระค่าหุ้นในขณะนั้น ส่วนที่ยังไม่ชำระให้เป็นการให้เครดิต (Margin) ถ้าธนาคารกำหนด Margin ไว้สูง เช่น 80% หมายความว่าผู้ซื้อจะต้องจ่ายเงินสดในขณะที่ซื้อร้อยละ 80 บาท ส่วนที่เหลือ 20 บาทเป็นการซื้อโดยยืมเงินจากโบรกเกอร์ การกำหนด Margin ไว้สูงเท่ากับเป็นการลดการให้เครดิตในตลาดหุ้น ทำให้ความสามารถในการซื้อหุ้นลดลงด้วย

4. ธนาคารกลางอาจใช้วิธีชักนำผู้ลงทุนด้วยเหตุผล ธนาคารกลางอาจใช้วิธีพูดกับทางธนาคารพาณิชย์โดยตรง เน้นถึงเรื่องภาวะเศรษฐกิจ นโยบายการให้เครดิต และการปฏิบัติงานของธนาคารพาณิชย์ ธนาคารกลางมีอิทธิพลเหนือธนาคารพาณิชย์และตลาดหุ้นอย่างมาก ทั้งนี้เนื่องจากธนาคารกลางมีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจของประเทศ เป็นผู้กำหนดอัตราดอกเบี้ย ปริมาณงาน ระดับการเคลื่อนไหวของธุรกิจโดยทั่วไป และแนวโน้มของระดับราคาโดยทั่วไปด้วย จึงกล่าวสรุปได้ว่านโยบายการเงินและการคลังมีส่วนกระทบต่อการวางแผนของผู้ลงทุน ซึ่งเกี่ยวกับอัตราผลตอบแทนราคาซื้อขาย การเพิ่มของมูลค่า อำนาจซื้อหลักทรัพย์ แม้กระทั่งราคาช่วงสั้น ๆ ก็มีสาเหตุกระทบด้วยเหตุนี้ผู้ลงทุนจึงต้องพยายามปรับแผนงานที่ได้ทำไว้ให้เข้ากับสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้เหล่านี้

5.5 อุปสงค์และอุปทาน

การเปลี่ยนแปลงนโยบายการลงทุนหรือความพอใจของผู้ลงทุนแต่ละคนก็มีบทบาทต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาและอัตราผลตอบแทนเช่นเดียวกัน ทางด้านความต้องการของหลักทรัพย์นั้นพอสรุปได้ว่าเกิดจาก

1. เงินออมใหม่ที่เกิดจากการขยายเครดิต
2. ความเชื่อมั่นของผู้ลงทุนที่มีต่อหลักทรัพย์นั้น ๆ
3. ข้อจำกัดในเรื่องภาษี เป็นต้นว่า รายได้ที่ผู้ลงทุนได้รับจากดอกเบี้ยพันธบัตร รัฐบาลได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีเงินได้ ส่วนเงินปันผลที่ได้รับจากธุรกิจต่าง ๆ ต้องเสียภาษีถึง 2 ต่อคือ

นอกจากธุรกิจนั้นจะเสียภาษีเงินได้จากกำไรสุทธิไปครั้งหนึ่งแล้ว เมื่อกำไรถูกนำมาจ่ายเป็นเงินปันผล ผู้ลงทุนจะต้องนำมาคำนวณเสียภาษีเงินได้อีกครั้งหนึ่ง

4. การเปลี่ยนแปลงในนิสัยการลงทุนของผู้ลงทุน นอกจากปัจจัยต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว นโยบายของรัฐบาลที่จะกระจายรายได้ประชาชาติใหม่เพื่อให้เป็นธรรม โดยจัดเก็บภาษีในอัตราก้าวหน้าซึ่งเป็นอัตราสูงมาก ทำให้เงินออมของผู้ลงทุนกลุ่มนั้นเปลี่ยนแปลงไป ส่วนทางด้านปริมาณหลักทรัพย์ประกอบด้วยหลักทรัพย์เดิมที่ซื้อขายกันอยู่แล้วและหลักทรัพย์ที่ออกใหม่ เมื่ออุปสงค์และอุปทานของหลักทรัพย์ไม่ได้ดุล จะทำให้ราคาของหลักทรัพย์นั้นสูงขึ้นหรือต่ำลงแล้วแต่กรณี

ผู้ลงทุนควรศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานเป็นลำดับแรก แล้วจึงพิจารณาสภาพอุตสาหกรรม โดยรวบรวมข้อมูลทางเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมมาวิเคราะห์แต่ละส่วนเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจลงทุนในแต่ละอุตสาหกรรม นอกจากนี้ผู้ลงทุนในหลักทรัพย์จำเป็นต้องพิจารณา นโยบายการเงิน นโยบายการคลัง ของรัฐบาลและประเทศอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการไหลเวียนของเงินทุน ในการวิเคราะห์อุตสาหกรรม ผู้วิเคราะห์จะต้องพิจารณาถึงวัฏจักรธุรกิจว่าอยู่ในระยะใด วงจรการขยายตัวของอุตสาหกรรมและ โครงสร้างการแข่งขันของอุตสาหกรรมนั้นควบคู่กันไป จากนั้นจึงวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของบริษัท วัสัยทัศน์ของผู้บริหาร กลยุทธ์ของบริษัท เป็นวิธีการหนึ่งที่ผู้ลงทุนสามารถนำไปใช้ตัดสินใจเลือกลงทุน

นอกจากนี้จังหวะการเข้าซื้อเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากราคาหลักทรัพย์ในแต่ละปีความผันผวนมาก หากสามารถเข้าไปลงทุนในช่วงที่ราคาหลักทรัพย์ปรับตัวลงมามาก นักลงทุนจะสามารถซื้อหลักทรัพย์ได้ในราคาถูก อย่างไรก็ตามประชาชนที่เข้ามาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการลงทุนและไม่ได้ศึกษา ปัจจัยต่างๆทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ที่แท้จริงและนิยมซื้อตามคำบอกเล่า นักลงทุนรายย่อยจึงตกเป็นเครื่องมือของกลุ่มคนกลุ่มหนึ่ง ที่ทำราคาหลักทรัพย์ให้สูงเกินความเป็นจริงอย่างรวดเร็วอย่างผิดสังเกต

การเผยแพร่ความรู้ให้นักลงทุนตลอดจนแจ้งข่าวที่รวดเร็ว ถูกต้องมากขึ้นเป็นเครื่องมือช่วยในการตัดสินใจของนักลงทุน เช่น การประกาศจ่ายปันผล การแตกหุ้น การเพิ่มทุน และการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารของธุรกิจ เป็นต้น นอกจากนี้ผู้ลงทุนยังต้องทราบถึงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้อาทิเช่น โรคระบาด ความขัดแย้งระหว่างประเทศ การชุมนุมประท้วงทางการเมืองภายในประเทศ ซึ่งข่าวเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงราคาหลักทรัพย์ และมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของตลาดหลักทรัพย์ไทยมีระดับความผันผวนอย่างมาก

แนวคิดการวิเคราะห์หลักทรัพย์

การวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2546,

หน้า 8) เป็นแนวคิดที่มุ่งวิเคราะห์ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนด อัตราผลตอบแทน ความเสี่ยงจากการลงทุน และมูลค่าของหลักทรัพย์ ได้แก่ ปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านภาวะอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง และปัจจัยที่เกี่ยวกับผลการดำเนินงาน รวมทั้งฐานะทางการเงินของบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ มีรากฐานแนวความคิดที่ว่า มูลค่าที่แท้จริง (Intrinsic Value) และราคาตลาดของหลักทรัพย์ (Market Value) ควรจะอยู่ใกล้เคียงกัน การวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้ปัจจัยเทคนิค เป็นการศึกษาพฤติกรรมของราคาหุ้น หรือพฤติกรรมของตลาดในอดีตโดยใช้หลักสถิติ เพื่อนำมาใช้คาดการณ์พฤติกรรมการเคลื่อนไหวของราคาหุ้นในอนาคต และช่วยให้ผู้ลงทุนหาจังหวะการลงทุนที่เหมาะสม โดยข้อมูลหลักที่ใช้ในการวิเคราะห์ทางเทคนิค ได้แก่ ราคาส่ง และปริมาณการซื้อขายหุ้น (จิรัตน์ สังข์แก้ว, 2543, 400-403)

แนวความคิดเกี่ยวกับผลตอบแทนจากการลงทุน

ผลตอบแทนจากการลงทุนประเภทต่างๆ มักแสดงในรูปร้อยละ โดยเทียบกับเงินลงทุนต้นงวด และมักคิดต่อระยะเวลาหนึ่งปี (แต่อาจคิดเป็นงวดเวลาใดๆก็ได้) โดยเรียกรวมๆว่า “อัตราผลตอบแทน” ซึ่งเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงผลได้ที่ผู้ลงทุนได้รับหรือได้รับในหนึ่งงวดเวลาจากการลงทุนประเภทนั้นๆ และผู้ลงทุนจะใช้อัตราผลตอบแทนนี้เปรียบเทียบกับความเสี่ยงที่ต้องเผชิญเพื่อใช้ในการตัดสินใจ ทั้งนี้การคำนวณอัตราผลตอบแทนต้องวัดดังกล่าวไม่จำเป็นว่าผู้ลงทุนต้องมีการขายหลักทรัพย์จริง

แนวคิดเกี่ยวกับความเสี่ยงจากการลงทุน

ตามทฤษฎีของการลงทุน ความเสี่ยงในการลงทุน คือ การที่ “อัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนนั้นได้รับจริง” (Actual Return) เกิดเคลื่อน หรือ เบี่ยงเบน หรือ แตกต่าง ไปจาก “อัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนนั้นคาดหวังไว้ว่าจะได้รับ” (Expected Return)

อัญญา ชันชวิทย์ (2546, หน้า 34) ได้สรุปว่าความเสี่ยง คือการที่ผลตอบแทนจริง (Actual Return) ที่ผู้ลงทุนได้รับจากการลงทุนมีโอกาสที่จะเบี่ยงเบน หรือแตกต่างไปจากผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนนั้นคาดหวังไว้ (Expected Return) ถ้าโอกาสที่การลงทุนเบี่ยงเบน หรือแตกต่างมาก ก็ยิ่งมีความเสี่ยงสูงกว่า แต่ถ้าเบี่ยงเบน หรือแตกต่างน้อยก็จะมีความเสี่ยงต่ำกว่า

ข้อสมมติฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ลงทุนดังต่อไปนี้

1. การตัดสินใจลงทุนในแต่ละทางเลือกของผู้ลงทุน จะพิจารณาจากการกระจายของโอกาสที่จะเกิดอัตราผลตอบแทน ตลอดช่วงเวลาที่ลงทุนถือหลักทรัพย์นั้นๆ

2. ผู้ลงทุนจะพยายามทำให้อรรถประโยชน์ที่ได้รับสูงสุดและจะคงเส้นอรรถประโยชน์ซึ่งแสดงถึงอรรถประโยชน์ส่วนเพิ่มในอัตราที่ลดลงตลอดช่วงการลงทุน

3. ผู้ลงทุนแต่ละคนจะประมาณความเสี่ยงในการลงทุน บนพื้นฐานของความแปรปรวนของอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับ

4. การตัดสินใจของผู้ลงทุนขึ้นกับอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับและความเสี่ยงเท่านั้น

5. ภายใต้ความเสี่ยงระดับหนึ่ง ผู้ลงทุนจะเลือกการลงทุนที่ให้อัตราผลตอบแทนสูงสุดในทำนองเดียวกัน ภายใต้อัตราผลตอบแทนระดับหนึ่ง ผู้ลงทุนจะเลือกการลงทุนที่มีความเสี่ยงต่ำสุด

ภายใต้ข้อสมมติฐานดังกล่าวหลักทรัพย์หรือกลุ่มหลักทรัพย์ใดๆ จะถือได้ว่าเป็นหลักทรัพย์หรือกลุ่มหลักทรัพย์ที่มี “ประสิทธิภาพ” ได้ก็ต่อเมื่อไม่มีหลักทรัพย์หรือกลุ่มหลักทรัพย์ใดให้อัตราผลตอบแทนที่สูงกว่า ณ ระดับความเสี่ยงเดียวกัน (หรือต่ำกว่า) หรือไม่มีหลักทรัพย์หรือกลุ่มหลักทรัพย์ใดที่มีความเสี่ยงต่ำกว่า ณ ระดับอัตราผลตอบแทนที่เท่ากัน (หรือสูงกว่า) (จิรณสังข์แก้ว, 2543 : 203-204)

แนวความคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการกำหนดราคาหลักทรัพย์

เป็นตัวแทนคุณภาพของความสัมพันธ์ระหว่างผลตอบแทนที่คาดหวังกับความเสี่ยง ความเสี่ยงในที่นี้จะหมายถึง ความเสี่ยงที่เป็นระบบ (Systematic Risk) หรือความเสี่ยงที่ไม่สามารถกำจัดออกไปได้โดยการกระจายการลงทุนไปยังหลักทรัพย์ต่างๆ ดังนั้นในการพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงในตลาดที่มี ประสิทธิภาพจึงควรพิจารณาความเสี่ยงโดยดูที่ค่าสัมประสิทธิ์เบต้ามากกว่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.3 ข้อมูลพื้นฐานในการลงทุน (Basic Information) (Investment Service Center, 2545)

ข้อมูลพื้นฐานในการลงทุนมีความสำคัญในการตัดสินใจเพราะความพร้อมของการลงทุนในหุ้นนั้น นอกเหนือไปจากการรู้จักตลาดหลักทรัพย์ กระบวนการซื้อขาย รวมทั้งการได้สมัครเข้าเป็นสมาชิกหรือลูกค้าของบริษัทสมาชิกหรือโบรกเกอร์แล้ว สิ่งสำคัญอีกสิ่งหนึ่งคือการทราบและเข้าใจถึงข้อมูลพื้นฐานที่จะเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ ในส่วนนี้มีการอธิบายให้มีความเข้าใจถึงส่วนสำคัญที่มักได้พบเห็นอยู่เสมอ ๆ เมื่อมีการรายงานหรือพูดถึงตลาดหลักทรัพย์ ข้อมูลพื้นฐานที่ต้องเข้าใจและใช้ในการพิจารณาเพื่อตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ ประกอบด้วยข้อมูลสำคัญเบื้องต้น 2 ประการคือ

1. การพิจารณาภาพรวมของตลาด การรับทราบข้อมูลและพิจารณาภาพโดยรวมของตลาดหลักทรัพย์ เป็นสิ่งแรกที่ได้พบเห็นได้ยืนอยู่เป็นประจำซึ่งมีหัวข้อที่สำคัญดังนี้

1.1 ดัชนีราคาหุ้น มีการคิดค้นกันมาหลายรูปแบบ แต่ที่นิยมใช้กันมากที่สุดได้แก่ ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย Set Index ซึ่งเป็นดัชนีราคาหุ้นที่คำนวณค่าเฉลี่ยราคาหุ้นสามัญ แบบถ่วงน้ำหนักด้วยจำนวนหุ้นจดทะเบียน หมายความว่าหุ้นใหญ่ หรือหุ้นที่มีทุนจดทะเบียนสูง หากมีการเคลื่อนไหวขึ้นลงจะมีผลต่อการเคลื่อนไหวของ Set Index มากกว่าการเปลี่ยนแปลงขึ้นลงของหุ้นเล็ก หรือหุ้นที่มีทุนจดทะเบียนต่ำหรือน้อยกว่า นอกจาก Set Index แล้ว ยังมีดัชนีราคาหุ้นอื่น ๆ ที่มีการคิดค้นกันเพื่อใช้พิจารณาแนวโน้มของตลาดหลักทรัพย์ เช่น ดัชนี Set 50 Index และดัชนีราคาหุ้นรายกลุ่มอุตสาหกรรม (Sectoral Indices) เพื่อใช้พิจารณาการเคลื่อนไหวของหุ้นในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมว่าเคลื่อนไหวขึ้นลงเป็นอย่างไรใน ช่วงนั้น ๆ

1.2 ปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ นอกจากดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์ ตัวเลขที่ผู้ลงทุน มักได้อินควบคู่กันไป คือปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ ซึ่งแสดงให้เห็นนักลงทุนได้ทราบว่า ตลาด มีการซื้อขายหนาแน่น หรือจืดจางเพียงใด ถ้าภาวะตลาดดี ผู้ลงทุนก็จะเข้ามาซื้อขายกันอย่างคึกคัก ในทางตรงกันข้ามหากภาวะตลาดซบเซา ผู้ลงทุนก็จะเข้ามาซื้อขายกันน้อยลง ดังนั้นปริมาณการซื้อขายจึงเป็นอีกนัยหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการพิจารณาการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

1.3 จำนวนหุ้นที่มีราคาปิดสูงขึ้น ลดลงหรือเท่าเดิม หากวันใดที่หุ้นส่วนใหญ่มีราคาปิดสูงขึ้นจะเป็นการสะท้อนให้เห็นภาพของภาวะตลาดหลักทรัพย์ที่ดี ในทางตรงกันข้าม หากวันใดที่ราคาหุ้นส่วนใหญ่ติดลบสภาพตลาดอาจไม่ดีนัก หรือถ้าหุ้นส่วนใหญ่มีราคาปิดค่อนข้างคงที่แสดงว่าตลาดหลักทรัพย์น่าจะมีการเคลื่อนไหวอยู่ในช่วงแคบ ๆ ซึ่งผู้ลงทุนอาจจะพิจารณาทิศทางที่ปริมาณหุ้นเปลี่ยนแปลงไปในทางการวิเคราะห์ตลาดด้วยตนเองได้ อย่างไรก็ตาม ในเรื่องนี้อาจเป็นการมองภาพในระยะสั้น ๆ ผู้ลงทุนยังต้องพิจารณาปัจจัยอื่น ๆ มาประกอบด้วย

2. การพิจารณาคุณภาพหุ้นรายตัว นอกเหนือจากการพิจารณาภาพรวมของตลาดหลักทรัพย์ ตามที่กล่าวมา ควรจะทราบได้ว่าหุ้นที่ดีและน่าลงทุนนั้นสามารถดูได้จากอะไร ซึ่งมีหลักการเบื้องต้นในการพิจารณาเพื่อประกอบการตัดสินใจในการลงทุน ดังนี้

2.1 ราคา (Price) โดยปกติผู้ลงทุนมักเห็นราคาของหุ้นเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากมีการเคลื่อนไหวขึ้นลงจากแรงซื้อ แรงขาย อยู่ตลอดเวลา และเมื่อตลาดหลักทรัพย์เปิดทำการผู้ลงทุนมักดูราคาปิดของหุ้นที่ตนเองสนใจว่าเพิ่มขึ้น ลดลง หรือเปลี่ยนแปลงมากน้อยเพียงใด และราคาก็หมายถึงจำนวนเงินที่ผู้ลงทุนพิจารณาว่าเหมาะสมต่อการซื้อขายหรือถือหุ้นนั้น ๆ ไว้หรือไม่อย่างไร แต่ในการวิเคราะห์คุณภาพของหุ้นต่าง ๆ นั้นราคาหุ้นจะต้องนำมาวิเคราะห์ร่วมกับผลการดำเนินงานอันได้แก่ กำไรต่อหุ้น การจ่ายปันผลหรือข้อมูลอื่น ๆ อีกหลายประการ ดังนั้นราคาจึงเป็นเพียงตัวกำหนดเพื่อประกอบการตัดสินใจเบื้องต้นเท่านั้น

ราคาปิดต่อกำไรหุ้น (P/E Ratio) เป็นเกณฑ์ที่ดีจากอัตราส่วน (Ratio) (Close Price=P) เทียบกับกำไรต่อหุ้น (Earnings per share = E) ซึ่งสามารถแสดงคุณภาพในระดับพื้นฐานของหุ้นตัวนั้น ๆ ได้ค่า P/E Ratio คำนวณได้ จากการหารราคาปิดของหุ้น ณ วันที่ทำการหนึ่ง ๆ หารด้วยมูลค่ากำไรต่อหุ้นของหุ้นนั้นๆ ดังมีสูตรดังนี้

$P/E = \text{ราคาปิด หรือราคาตลาดของหุ้น (P)}$

$\text{กำไรสุทธิต่อหุ้นประจำงวด 12 เดือนของหุ้น (E)}$

ตัวเลขที่ได้เป็นการบอกว่าหุ้นหรือหลักทรัพย์ตัวนั้นใช้เวลากี่ปีในการที่ผลตอบแทนหรือกำไรสุทธิจะรวมกัน เท่ากับราคาของมัน ณ เวลาที่ทำการคำนวณ เช่น หุ้น ABC มีราคาปิด (Price P) เท่ากับ 100 บาท และมีกำไรต่อหุ้น (Earning per share = E) เท่ากับ 20 บาท ดังนั้นค่า P/E Ratio จึงเท่ากับ 100/20 หรือ 5 เท่านั้นเอง (ซึ่งหมายความว่าหุ้นตัวนี้ ณ เวลาที่คำนวณจะใช้เวลาเพียง 5 ปี ในการที่กำไรต่อหุ้นและรวมกันเท่ากับราคาของหุ้น)

หุ้นตัวใดมีราคา P/E Ratio ต่ำ ย่อมมีคุณภาพที่จัดได้ว่าดีกว่าหุ้น ที่มีค่า P/E Ratio สูง ในทางกลับกันสมมุติว่าหุ้น DEF มีราคาปิดเท่ากับ 200 บาท และมีกำไรต่อหุ้นเท่ากับ 20 บาท ดังนั้น ค่า P/E Ratio ของหุ้นตัวนี้จึงเท่ากับ 200 หารด้วย 20 หรือ 10 เท่า (ซึ่งหมายความว่าหุ้นตัวนี้ ณ เวลาที่ใช้คำนวณจะใช้เวลา 10 ปี ในการที่กำไรต่อหุ้นและรวมกันเท่ากับราคาของหุ้น) เมื่อเปรียบเทียบหุ้น ABC กับหุ้น DEF พอจะสรุปได้ในระดับหนึ่งว่าหุ้น ABC มีคุณภาพดีกว่าหุ้น DEF กล่าวโดยสรุปคือหุ้นที่มีค่า P/E Ratio ที่ต่ำกว่า แสดงว่ามีความสามารถในการทำกำไรได้ดีกว่า หรือราคาหุ้นยังต่ำกว่าหุ้นที่มีค่า P/E Ratio สูง เมื่อคิดจากประสิทธิภาพในการดำเนินงานหรือผลกำไร

2.2 อัตราเงินปันผลตอบแทน (Dividend Yield) หมายถึง อัตราผลตอบแทนจากเงินปันผล โดยคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ ซึ่งหากหุ้นตัวใดมี Dividend Yield สูง อาจได้รับความสนใจจากผู้ลงทุนมากกว่าเนื่องจากให้ผลตอบแทนในรูปของเงินปันผลมากกว่า ซึ่งสามารถเปรียบเทียบระหว่างหุ้นแต่ละตัวได้ว่าตัวใดน่าสนใจมากกว่ากันอัตราเงินปันผลตอบแทนสามารถคำนวณได้จากสูตรดังนี้คือ

$\text{อัตราเงินปันผลตอบแทน} = (\text{มูลค่าปันผลต่อหุ้น (Dividend)} \times 100) / \text{กำไรสุทธิต่อหุ้น (Earning Per Share)}$

เช่น หุ้น ABC มีกำไรสุทธิต่อหุ้นเท่ากับ 20 บาท ประกาศจ่ายเงินปันผลเท่ากับ 2 บาท ดังนั้น

$\text{อัตราเงินปันผลตอบแทน หุ้น ABC} = 2 \times 100 = 10\%$

ปริมาณการซื้อขาย การที่ผู้ลงทุนจะซื้อหรือขายหุ้น ปริมาณการซื้อขายหุ้นหรือสภาพคล่อง นับว่ามีส่วนสำคัญ กล่าวคือ หากหุ้นมีสภาพคล่องสูงหรือมีปริมาณหุ้นเข้ามาหมุนเวียนซื้อขายมาก การเข้าซื้อหรือขายย่อมทำได้ง่าย หากมีสภาพคล่องต่ำ หรือมีปริมาณการซื้อขายน้อย การเข้าซื้อย่อม

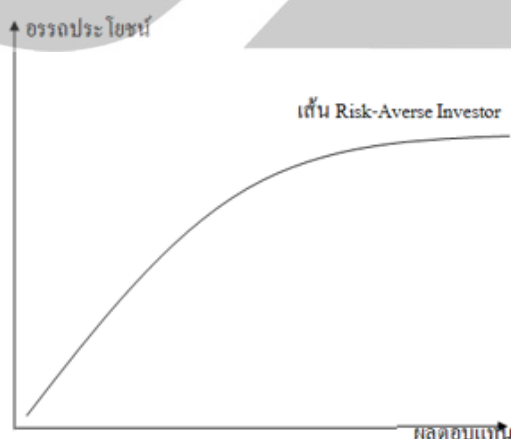
เป็นไปได้ยากเพราะขาดผู้เสนอขาย ในทางกลับกันหากผู้ลงทุนต้องการขายหุ้น แต่ไม่มีผู้เสนอซื้อ หรือมีเพียงเล็กน้อย ดังนั้นการพิจารณาปริมาณการซื้อขายหุ้นจึงมีความจำเป็นด้วยเช่นกัน

การพิจารณาหุ้นในเชิงธุรกิจการเงิน หมายความว่าถึงแม้จะวิเคราะห์ได้ว่าหุ้นที่สนใจลงทุนนั้นมีศักยภาพในการเจริญเติบโต มีความมั่นคง แข็งแรงในทางการเงินและการบริหาร และมีโอกาสที่จะตอบแทนผลกำไรที่คุ้มค่าแก่ผู้ที่เข้ามาซื้อหุ้นนั้น ๆ ใ้มากนักน้อยเพียงใด การพิจารณาในเรื่องดังกล่าวนี้ อาจจะค่อนข้างละเอียดซับซ้อนซึ่งเมื่อผู้ลงทุนได้ทำความเข้าใจในการลงทุนเบื้องต้นดีพอแล้วจึงค่อยศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมต่อไป

2.4 ทฤษฎีพฤติกรรมของนักลงทุน (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2549 : ออนไลน์)

การพิจารณานักลงทุนว่าจะได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนได้มากน้อยเพียงใดจะขึ้นอยู่กับลักษณะของนักลงทุนแต่ละคนสามารถยอมรับผลตอบแทนจากการลงทุน และความเสี่ยงที่แตกต่างกันไป โดยทั่วไปสามารถแบ่งนักลงทุนออกได้ 3 ประเภท คือ นักลงทุนที่หลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Risk-Averse Investor) นักลงทุนที่ชอบความเสี่ยง (Risk-Loving Investor) นักลงทุนที่ไม่สนใจความเสี่ยง (Risk-Neutral Investor) (ณรงค์ จารขจรกุล, 2541:27-30)

1. นักลงทุนที่ต่อต้านความเสี่ยง (Risk-Averse Investment) นักลงทุนประเภทนี้ในทุกระดับผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้น อรรถประโยชน์จะเพิ่มขึ้นในอัตราลดน้อยถอยลงเนื่องจาก ผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้น ทำให้นักลงทุนต้องเผชิญความเสี่ยงที่มากขึ้นและเนื่องจากนักลงทุนประเภทนี้ไม่ชอบความเสี่ยง อรรถประโยชน์ที่เขาได้รับจากการเพิ่มผลตอบแทนจะเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดน้อยถอยลงและจะต้องได้รับความเสี่ยงที่มากขึ้น ซึ่งสามารถแสดงอรรถประโยชน์ ของนักลงทุนประเภทนี้ได้ดังภาพ

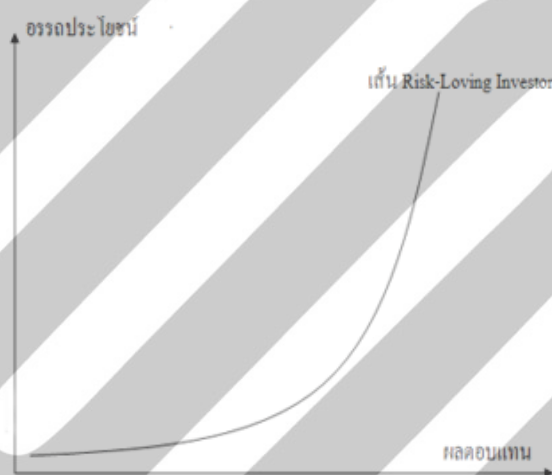

ภาพที่ 2.3 อรรถประโยชน์ของ Risk-Averse Investor

ที่มา : ณรงค์ จารขจรกุล, 2541: ออนไลน์

จากภาพที่ 2.3 เป็นการแสดงอรรถประโยชน์ของ Risk-Averse Investor แกนตั้งเป็นอรรถประโยชน์ แกนนอนเป็นผลตอบแทน เส้นกราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอรรถประโยชน์และผลตอบแทนในทางบวก เมื่อผลตอบแทนเพิ่มขึ้นอรรถประโยชน์ก็เพิ่มขึ้นแต่จะเห็นว่าความชันของกราฟจะลดลงเมื่อผลตอบแทนสูงขึ้น กล่าวคืออรรถประโยชน์เพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลงเมื่อผลตอบแทนสูงขึ้น

2. นักลงทุนที่ชอบความเสี่ยง (Risk-Loving Investor) เป็นนักลงทุนที่ชอบในความเสี่ยงในทุกระดับของผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้นและอรรถประโยชน์ก็จะเพิ่มขึ้นในอัตราที่เพิ่มถึงแม้ว่าจะมีความเสี่ยงเพิ่มขึ้นจากผลตอบแทนที่สูงขึ้นตาม เนื่องจากนักลงทุนประเภทนี้ ซึ่งสามารถแสดงอรรถประโยชน์ของนักลงทุนประเภทนี้ได้ดังภาพ

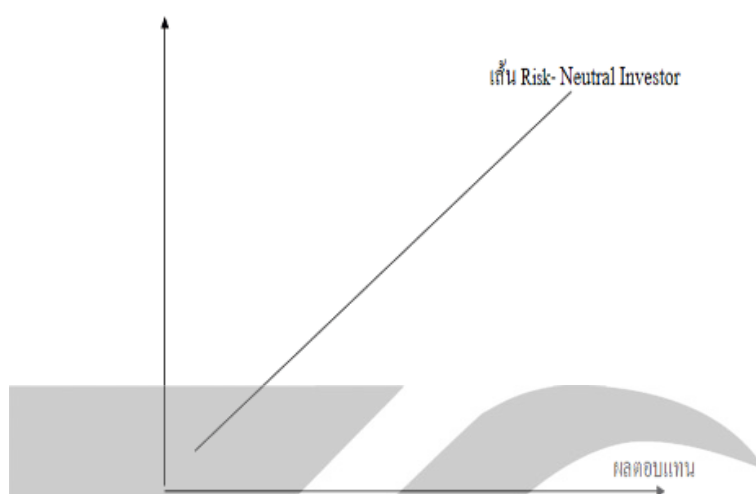

ภาพที่ 2.4 อรรถประโยชน์ของ Risk-Loving Investor

ที่มา : ณรงค์ จารขจรกุล, 2541: ออนไลน์

จากภาพที่ 2.4 เป็นการแสดงอรรถประโยชน์ของ Risk-Loving Investor โดยที่แกนตั้งเป็นอรรถประโยชน์ แกนนอนเป็นผลตอบแทน เส้นกราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอรรถประโยชน์และผลตอบแทนในทางบวกเมื่อผลตอบแทนเพิ่มขึ้นอรรถประโยชน์เพิ่มขึ้นแต่ความชันของกราฟเพิ่มขึ้นเมื่อผลตอบแทนสูงขึ้น นั่นคืออรรถประโยชน์เพิ่มขึ้นในอัตราที่เพิ่มขึ้นเมื่อผลตอบแทนสูงขึ้น

3. นักลงทุนที่ไม่สนใจความเสี่ยง (Risk-Neutral Investor) นักลงทุนประเภทนี้ทุกระดับของผลตอบแทนจะเพิ่มขึ้นและจะทำให้อรรถประโยชน์ที่ได้รับเพิ่มมากขึ้นในอัตราที่คงที่ ซึ่งสามารถแสดงอรรถประโยชน์ของนักลงทุนประเภทนี้จากภาพอรรถประโยชน์

ภาพที่ 2.5 อรรถประโยชน์ของ Risk-Neutral Investor

ที่มา : ณรงค์ จารขจรกุล, 2541: ออนไลน์

จากภาพที่ 2.5 เป็นการแสดงอรรถประโยชน์ของ Risk-Neutral Investor โดยที่แกนตั้งเป็นอรรถประโยชน์ แกนนอนเป็นผลตอบแทนเส้นกราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอรรถประโยชน์และผลตอบแทนในทางบวกเมื่อผลตอบแทนเพิ่มขึ้นอรรถประโยชน์เพิ่มขึ้นแต่ความชันของกราฟคงที่เมื่อผลตอบแทนสูงขึ้น นั่นหมายถึง อรรถประโยชน์เพิ่มขึ้นในอัตราคงที่เมื่อผลตอบแทนสูงขึ้น แนวคิดเรื่องแรงจูงใจ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2549) McClelland (McClelland's Acquired-Needs Theory) (ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2542: 415-416) ได้เสนอแนวคิดเรื่องแรงจูงใจหรือทฤษฎีความต้องการพื้นฐาน 3 ประการ คือ

1. ความต้องการอำนาจ (Need for Power) ได้พบว่า บุคคลมีความต้องการอำนาจสูง จะมีความเกี่ยวข้องกับอิทธิพลและการควบคุมบุคคลเหล่านี้ต้องการความเป็นผู้นำเป็น ผู้ต้องการทำงานให้เหนือ กว่าบุคคลอื่น เช่น นักลงทุนบางรายที่มีพฤติกรรมในการลงทุนด้วยปริมาณเงินจำนวนมากเพื่อต้องการที่จะได้เข้าไปมีบทบาทในการบริหารกิจการของบริษัทต่าง ๆ

2. ความต้องการความผูกพัน (Need for Affiliation) บุคคลที่มีความต้องการชื่อนี้สูงจะพอใจจากการเป็นที่รัก และมีแนวโน้มจะเลี่ยงความเจ็บปวดจากการต่อต้านโดยสมาชิกในกลุ่มสังคม เขาจะรักษาความสัมพันธ์อันดีในสังคม พอใจในการให้ความร่วมมือมากกว่าการแย่งชิง พยายามสร้างและรักษาสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น ต้องการสร้างความเข้าใจที่ดีจากสังคมที่เขาเป็นสมาชิกอยู่ เช่น การที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งต้องการที่จะเป็นลงทุน โดยการเป็นสมาชิกหรือเป็นลูกค้าของโบรกเกอร์ จะมีความรู้สึกว่าได้รับการยกย่องว่ามีฐานะการเงินที่ดี เป็นที่ยอมรับในวงการธุรกิจ

3. ความต้องการความสำเร็จ (Need For Achievement) บุคคลที่ต้องการความสำเร็จสูงจะมีความปรารถนาอย่างรุนแรงที่จะประสบความสำเร็จและกลัวต่อการล้มเหลว ต้องการการแข่งขันและกำหนดเป้าหมายที่ยากลำบากสำหรับตนเอง มีทัศนคติชอบเสี่ยงแต่ไม่ชอบการพนัน พอใจที่จะวิเคราะห์และประเมินปัญหา มีความรับผิดชอบเพื่อให้งานสำเร็จลุล่วง แสวงหาหรือพยายามรับผิดชอบในหาค้นหาวิธีการแก้ไขปัญหาให้ดีที่สุด เช่น นักลงทุนที่มีความต้องการที่จะได้รับผลประโยชน์สูงสุดในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ โดยคาดหวังผลประโยชน์ที่ได้รับ จะนำไปสู่ความสำเร็จในชีวิต

ประเภทของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ (เพชรี ขุมทรัพย์, 2544: 64) แบ่งตามพฤติกรรมเป็น 2 ประเภทใหญ่ คือ

1. นักลงทุน (Investor) นักลงทุนที่ซื้อหุ้นเพื่อให้ได้มาซึ่งรายได้โดยหวังเอาเงินปันผลเป็นหลัก ส่วนกำไรจากการขายหุ้นย่อมแล้วแต่โอกาส การลงทุนในลักษณะนี้ ผู้ลงทุนจะต้องพิจารณาจากคุณภาพของหลักทรัพย์ที่จะลงทุนอย่างรอบคอบ เพื่อให้ได้ความเล็งเห็นว่าเกิดขึ้น มีค่าน้อยที่สุด การเล่นหุ้นแบบนักลงทุน มี 2 ลักษณะ คือ

1.1 Conservative เป็นการเล่นหุ้นแบบเน้นความปลอดภัยของเงินทุนเป็นสำคัญ ได้รายได้พอสมควร แต่ขอให้มีความเสถียรภาพ การลงทุนในลักษณะนี้มักเป็นการลงทุนในระยะยาว แต่อย่างไรก็ตาม ถ้ามีจังหวะดีราคาหุ้นสูง ผู้ลงทุนอาจนำออกขายทำกำไรได้

1.2 Enterprising การลงทุนในลักษณะนี้ ผู้ลงทุนมีความกล้าเสี่ยงมากขึ้น เขาจะขายและซื้อหุ้นบ่อยครั้ง โดยตั้งเป้าหมายไว้ว่าต้องการให้เงินทุนงอกเงยและได้รายได้รวม (เงินปันผล+กำไรจากการขายหุ้น) ให้ได้สูงขึ้น

2. นักเก็งกำไร (Speculator) เป็นนักเล่นหุ้นที่ซื้อหุ้นที่มีความเสี่ยงสูง โดยคาดหวังผลตอบแทนในรูปของกำไรจากการขายหุ้นภายในระยะสั้น ๆ และไม่หวังเงินปันผล การเล่นหุ้นในลักษณะนี้มีลักษณะแบบเก็งกำไร ผู้เล่นหุ้นต้องอาศัยความรู้ความชำนาญและการตัดสินใจที่ฉับไว อาศัยช่วงจังหวะการเคลื่อนไหวราคาหุ้นเป็นสำคัญ ถ้าเก็งได้ถูกต้องก็จะได้กำไรในเวลาช่วงสั้น ๆ แต่ถ้าเก็งกำไรผิดก็จะเกิดผลขาดทุนในระยะเวลานานขึ้นเช่นเดียวกัน

ความแตกต่างระหว่างการลงทุน (Investment) และการเก็งกำไร (Speculation) พิจารณาได้จากระดับของอัตราที่คาดว่าจะได้รับจาก ระดับความเสี่ยง และระยะเวลาในการลงทุน (จิรนต์ สังข์แก้ว, 2544: 14)

1. ความแตกต่างด้านระดับอัตราผลตอบแทนที่คาดไว้ โดยทั่วไปแล้วการเก็งกำไรมักต้องการอัตราผลตอบแทนที่สูงกว่าการลงทุน

2. ความแตกต่างด้านระดับความเสี่ยง นักลงทุนจะยอมรับความเสี่ยงได้น้อยกว่าการเก็งกำไร

3. ความแตกต่างด้านระยะเวลาการลงทุน ระยะเวลาที่นักเก็งกำไรถือสินทรัพย์เก็งกำไรจะถือสั้นกว่านักลงทุน

ตามทฤษฎีของต่างประเทศได้มีการศึกษาพฤติกรรมของนักลงทุนประเภทบุคคลธรรมดาไว้ โดยมีการวิเคราะห์ไว้ 2 ด้าน คือ การวิเคราะห์ในด้านจิตวิทยา (Psychographics) และ การวิเคราะห์ทางด้านประชากรศาสตร์ (Demographics) การวิเคราะห์ในด้านจิตวิทยา (Psychographics) (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2549)

การจัดแบ่งประเภทของนักลงทุน ตามการวิเคราะห์ในแง่จิตวิทยา (Psychographics) ที่สำคัญมี 2 แบบ คือ Bamewall Two-Way Model และ Bailard, Biehi & Kaidrt Five-Way Model (BB&K) แบบ Bamewall Two-Way Model มีการจัดแบ่งนักลงทุนออกเป็น 2 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ

1. นักลงทุนประเภททรอรับผล (Passive Investors) มักจะหลีกเลี่ยง โครงการลงทุนที่มีความเสี่ยงสูง (Risk Averse) หรือยอมรับความเสี่ยงได้ต่ำ (Low Risk Tolerance) บุคคลเหล่านี้ ได้แก่

1.1 บุคคลที่มีทุนทรัพย์โดยไม่ต้องพึ่งพาอุปสรรค หรือสร้างมือตนเอง เช่น ได้รับเงินมรดกขายที่ดินได้

1.2 บุคคลที่มีทุนทรัพย์น้อย และกลัวการขาดทุน

1.3 ลูกจ้างที่มีหน้าที่การงานในตำแหน่งสูงในบริษัท และองค์กรขนาดใหญ่

1.4 แพทย์ทั่วไปที่ไม่ใช่ศัลยแพทย์

นักลงทุนประเภททรอรับผล มักมอบหมายการจัดการลงทุนให้แก่มืออาชีพ มากกว่าจัดการลงทุนด้วยตัวเอง

2. นักลงทุนประเภทมุ่งหวังผล (Active Investors) เป็นผู้ลงทุนที่ยอมรับความเสี่ยงในระดับสูงขึ้นไป หากโครงการนั้นให้อัตราผลตอบแทนที่สูงขึ้น บุคคลเหล่านี้ ได้แก่

2.1 บุคคลที่ร่ำรวยโดยสร้างธุรกิจด้วยมือตนเอง

2.2 บุคคลที่ทำงานอิสระ มิได้เป็นลูกจ้างผู้ใดในสายอาชีพต่าง ๆ เช่น ทนายความอิสระ นักบัญชี

2.3 ศัลยแพทย์มือดี

นักลงทุนประเภทมุ่งหวังผล มักจัดการลงทุนด้วยตัวเอง เพราะมีความมั่นใจในตัวเองสูง แบบ Bailard, Biehi & Kaiser Five-way Model (BB&K)

1. นักผจญภัย (Adventurer) มีความเชื่อมั่นตนเองสูง มีความสุขกับการตัดสินใจ ยอมรับกับความไม่แน่นอนของชีวิต รวมถึงการลงทุนด้วย

2. ผู้มีความเป็นเอกเทศ (Individualist) เชื่อมั่นตนเองสูง ตัดสินใจด้วยความละเอียดรอบคอบ มีดุลยพินิจ

3. ดาราผู้มีชื่อเสียง (Celebrity) ชี๊ยกั้วล กั้วตักข่าว ตกรุ่น ตัดสินใจเร็ว

4. ผู้พิทักษ์ (Guardian) ระมัดระวังรอบคอบ ก่อนข้างวิตกกังวลมาก รู้ข้อจำกัดตนเอง กลัวการตัดสินใจ

5. ผู้ที่อยู่คาบเส้น (Straight Arrow) ลูกค้าที่ไม่เข้ากลุ่มใด มีคุณลักษณะอยู่ตรงกลาง

การวิเคราะห์ทางด้านประชากรศาสตร์ (Demographics) (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2549)

หลักการวิเคราะห์ในแบบ Demographics เป็นการวิเคราะห์นักลงทุนประเภทบุคคลจากคุณสมบัติส่วนตัวโดยการวิเคราะห์จะพิจารณาตัวแปรสำคัญ 2 ด้าน ประกอบด้วย รายได้และความมั่งคั่ง (Income & Wealth) และช่วงอายุ (Life Cycle) จะแบ่งนักลงทุนออกได้เป็น 4 ประเภท ตามช่วงอายุ ดังนี้

1. ช่วงเริ่มทำงาน (Accumulation Phase) คือ ช่วงที่เริ่มสะสมทุนทรัพย์ในช่วงนี้ผู้ลงทุนอาจมีหนี้สินมากกว่าสินทรัพย์ เพราะต้องซื้อสินทรัพย์รายการใหญ่ เช่น รถยนต์ บ้าน ฯลฯ มีรายได้น้อยแต่สม่ำเสมอ และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นอย่างมั่นคง และน่าพอใจในอนาคต นักลงทุนในช่วงนี้มักชอบลงทุนประเภท High Risk/ High Return

2. ช่วงการงานมั่นคง (Consolidation Phase) คือ ขั้นตอนของชีวิตช่วงมีรายได้สูงกว่ารายจ่าย จะอยู่ในช่วง Mid to Late Career คือมีหน้าที่การงานที่มั่นคง รายได้สม่ำเสมอ หนี้สินที่มีลดลงจนใกล้ชำระเสร็จสิ้นเพราะไม่ได้สร้างเพิ่มและหนี้สินก็ได้ผ่อนชำระมาแล้วเป็นเวลานาน แนวการลงทุนจะลดความเสี่ยงและคำนึงถึงความมั่นคงมากขึ้น

3. ช่วงวัยเกษียณ (Spending Phase) คือ ช่วงของชีวิตที่มีอิสระทางการเงิน (Financial Independence) คือไม่มีภาระหนี้สิน แม้ไม่มีรายได้จากการทำงาน (Earned Income) แต่ก็มีรายได้จากกองทรัพย์สินที่สะสมและลงทุนไว้ สามารถดำรงมาตรฐานชีวิตเช่นเดิม ก่อนที่จะเกษียณอายุงาน

4. ช่วงปลายชีวิต (Gifting Phase) คือ ช่วงที่มีทรัพย์สินมากเกินที่จะใช้หมด จึงมีเหลือเพื่อแผ้วเจือจุนให้แก่ผู้อื่นได้ ซึ่งจะส่งผ่านไปให้แก่ทายาทในที่สุด

เพชรบุรี ชุมทรัพย์ (2544: 6) ได้กำหนดปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายของการลงทุนไว้ดังต่อไปนี้

1. อายุของผู้ลงทุน (The Age of the Investor) ผู้ลงทุนที่มีอายุน้อยหรือระหว่าง 25-40 ปี มักกล้าเสี่ยงและสนใจลงทุนที่ก่อให้เกิดความงอกเงยแก่เงินลงทุน แต่ผู้ลงทุนที่อายุระหว่าง 40-50 ปี อาจสนใจลงทุนในแบบที่ให้รายได้ประจำ ทั้งนี้เนื่องจากภาระทางครอบครัวและผู้ลงทุนที่มีอายุมากกว่า 60 ปี ยิ่งพอใจลงทุนในแบบที่ให้รายได้แน่นอน

2. การมีครอบครัวและความรับผิดชอบที่มีต่อครอบครัว (Marital Status and Family Responsibilities) ผู้ลงทุนที่มีครอบครัวแล้วต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของครอบครัว ต้องให้การศึกษาแก่บุตรทำให้เขาเกิดความจำเป็นที่จะต้องลงทุนในแบบที่มั่นคง ให้รายได้แน่นอน ส่วนคนโสดไม่มีการผูกพัน ย่อมลงทุนในแบบที่มีความเสี่ยงได้

3. สุขภาพของผู้ลงทุน (The Health of the Investor) ปัญหาเรื่องสุขภาพของผู้ลงทุนมีต่อการกำหนดนโยบายลงทุนของผู้ลงทุน ผู้ลงทุนที่มีสุขภาพไม่สมบูรณ์ย่อมต้องการรายได้ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันมากกว่าหวังผลประโยชน์ที่จะเกิดในอนาคต

4. นิสัยส่วนตัวของผู้ลงทุน (Personal Habit) ผู้ลงทุนที่มีลักษณะที่มีนิสัยตระหนี่อาจไม่มีความจำเป็นต้องใช้รายได้ที่ได้รับจากการลงทุน เขาอาจลงทุนในแบบของธุรกิจที่มีการขยายตัวในอนาคตก็ได้ ในทางตรงกันข้าม ผู้ลงทุนที่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือยย่อมต้องการรายได้ที่แน่นอน เพื่มาจุนเจือรายจ่ายที่เกิดขึ้น

5. ความสมัครใจในการลงทุน (Willingness to Accept Risks of Investment) ผู้ลงทุนบางท่านอาจต้องการลงทุนในแบบที่มีความเสี่ยง ความเสี่ยงในที่นี้มีหลายลักษณะด้วยกัน เช่น ความเสี่ยงในธุรกิจ ความเสี่ยงในตลาด ความเสี่ยงในอนาคต และความเสี่ยงอันเกิดจากราคา เป็นต้น ผู้ลงทุนในลักษณะนี้ได้เตรียมตัวเตรียมใจที่จะเผชิญกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตแล้ว

6. ความจำเป็นของผู้ลงทุน (Investor's Needs) ความจำเป็นของผู้ลงทุนอาจแตกต่างกัน บางท่านอาจมีความจำเป็นทางการเงิน บางท่านอาจมีความจำเป็นในแง่ของความรู้สึกและจิตใจแน่นอนที่สุดสิ่งสำคัญที่เร่งเร้าให้เกิดการลงทุนก็คือ กำไร ซึ่งอาจเก็บสะสมไว้เพื่อใช้ในยามชรา เพื่อการศึกษาหรือเพื่อปรับฐานะการครองชีพของตนเองให้ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ในการลงทุน (Investment Objectives) (E-Learning 2010) ของนักลงทุนที่สำคัญมีอยู่ 4 ประการคือ

1. การเพิ่มค่าของเงินทุน (Capital Appreciation) นักลงทุนต้องการให้หลักทรัพย์หรือทรัพย์สินที่ตนลงทุนไว้ มีมูลค่าเพิ่มพูนขึ้นตลอดช่วงเวลาที่ลงทุน โดยการเพิ่มค่านั้นจะมาจากกำไร (Capita Gain) จากการลงทุนเป็นสำคัญ หลักทรัพย์ที่ลงทุนจึงมักมีความเสี่ยงสูง แต่ก็มีอัตราผลตอบแทนที่คาดสูงมาก หลักทรัพย์เหล่านี้มักไม่จ่ายเงินปันผล เพราะต้องเก็บเงินทุนเอาไว้ในการลงทุนเพื่อขยายกิจการ ส่วนหลักทรัพย์เหล่านี้ได้แก่ หุ้นทุนของกิจการที่ก่อตั้งใหม่ และเริ่มดำเนิน (Start Up) หรือกิจการขนาดเล็กที่กำลังขยายตัว (Growth Companies)

2. รายได้ประจำ (Current Income) นักลงทุนที่ต้องการได้รับรายได้เป็นประจำ จากการลงทุนในหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินที่ตนลงทุนไว้ ฉะนั้น หลักทรัพย์หรือทรัพย์สินที่ลงทุนจึงได้แก่ หุ้นทุนของบริษัทขนาดใหญ่ที่มีฐานะทางการเงินมั่นคง มีกำไรในการประกอบการ สามารถจ่ายเงิน

ปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้นอย่างสม่ำเสมอหรือตราสารหนี้ได้แก่ หุ้นกู้ ตัวเงิน พันธบัตรที่มีดอกเบี้ยที่ตราไว้ ผู้ที่เกษียณอายุงานแล้ว ต้องการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำ และให้รายได้ประจำมักนิยมใช้กลยุทธ์การลงทุนประเภทนี้

3. การปกป้องเงินทุน (Capital Protection) นักลงทุนต้องการให้เงินลงทุนของตนมีความมั่นคง ไม่ลดหรือเสียหายไป อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากขาดทุนหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินที่ลงทุน จึงมีความเสี่ยงต่ำ ระยะเวลาลงทุนจึงค่อนข้างสั้น เพราะจะทำให้สามารถคาดการณ์เหตุการณ์ได้ดีกว่า เช่น การลงทุนในตัวเงินคลัง ตัวสัญญาใช้เงินของสถาบันการเงิน เงินฝากและบัตรเงินฝากธนาคาร

4. ผลตอบแทนรวม (Total Return) นักลงทุนประสงค์ให้ความเสี่ยงและผลตอบแทน ในการลงทุนมีความเหมาะสม กล่าวคือ ไม่โน้มเอียงไปเ็นเป้าหมายใดเป้าหมายหนึ่งโดยเฉพาะ แต่เป็นการผสมผสานระหว่าง 3 เป้าหมายข้างต้นเหมาะสม เพื่อผลตอบแทนที่ดีกว่าในทุกสถานการณ์ลงทุน ไม่ว่าจะเป็นช่วงตลาดหุ้นร้อนแรง (Bullish Market) หรือซบเซา (Bearish Market) วัตถุประสงค์ในการลงทุนเหล่านี้ จะต้องนำมาพิจารณาให้สอดคล้องกับแนวคิดของผู้ลงทุนในเรื่อง การยอมรับความเสี่ยงและผลตอบแทนตลอดจนช่วงเวลาที่ยอมรับความเสี่ยงกับแผนการลงทุนของลูกค้านี้ด้วย

2.5 แนวความคิดเกี่ยวกับความเสี่ยงจากการลงทุน (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2549)

ความเสี่ยงจากการลงทุนเป็นตัวแปรสำคัญซึ่งผู้ลงทุนจะต้องพิจารณาควบคู่ไปกับผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากการลงทุนเสมอ โดยเมื่อกล่าวถึง “ความเสี่ยง” คนส่วนใหญ่มักจะนึกถึงการขาดทุนหรือผลในทางลบเท่านั้น แต่หากพิจารณาจากทฤษฎีการลงทุนแล้ว “ความเสี่ยง” คือ การที่ผลตอบแทนจริงที่ได้รับจากการลงทุน เบี่ยงเบน หรือ แตกต่างไปจากผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนคาดหวังไว้ ซึ่งไม่ว่าจะเป็นไปในทางบวกหรือลบก็ถือว่าเป็นความเสี่ยงด้วยกันทั้งนั้น

(อัญญา ชันธวิทย์, 2546: 34) ได้สรุปว่าความเสี่ยง คือการที่ผลตอบแทนจริง (Actual Return) ที่ผู้ลงทุนได้รับจากการลงทุนมีโอกาสที่จะเบี่ยงเบน หรือแตกต่างไปจากผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนนั้นคาดหวังไว้ (Expected Return) ถ้าโอกาสที่การลงทุนเบี่ยงเบน หรือแตกต่างมาก ก็ยิ่งมีความเสี่ยงสูงกว่า แต่ถ้าเบี่ยงเบน หรือแตกต่างน้อยก็จะมีความเสี่ยงต่ำกว่า (สุภาว จุลนาพันธ์, 2529: 36) ได้ให้นิยาม ความเสี่ยงภัยในการลงทุนว่า หมายถึง การที่ผลตอบแทนที่ได้รับจริงจะน้อยกว่าผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนคาดหวังไว้ นั่นคือ ผลตอบแทนจริงอาจจะผันแปร แตกต่างที่จากที่คาดหวังไว้ การวัดความเสี่ยงการลงทุน มีอยู่หลายวิธี เช่น การวัดค่าพิสัย (Range) ระหว่างอัตราผลตอบแทนสูงสุดและต่ำสุดที่จะเป็นไปได้ การวัดค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) หรือซิกม่า และ

การวัดค่าเบต้า ซึ่งเป็นการวัดค่าความเสี่ยงโดยใช้แนวความคิดเกี่ยวกับการทำถดถอย (Regression) เป็นต้น

ความเสี่ยงในการลงทุน แบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่

1. ความเสี่ยงจากปัจจัยมหภาค เป็นความเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยที่บริษัทไม่อาจ ควบคุมหรือ คำนวณการล่วงหน้าได้และส่งผลกระทบต่อทุก ๆ หลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่ง ไม่สามารถทำให้ลดลงหรือทำให้หมดไปด้วยการกระจายการลงทุน ความเสี่ยงประเภทนี้ ประกอบด้วย

1.1 ความเสี่ยงจากอำนาจซื้อลดลงหรือความเสี่ยงจากภาวะเงินเฟ้อ เป็นความเสี่ยง ที่เกิดจาก การเปลี่ยนแปลงในระดับราคาสินค้าโดยทั่ว ๆ ไปซึ่งจะทำให้อัตราผลตอบแทนที่แท้จริงลดลง

1.2 ความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง หรือนโยบายเกี่ยวกับ เศรษฐกิจและการเงิน หมายถึง ความเสี่ยงที่มักเกิดขึ้นเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองหรือการเปลี่ยนแปลง ใน นโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับเศรษฐกิจและการเงิน นักลงทุนจึงมักจะจับการลงทุนเพื่อรอดูท่าทีของ รัฐบาลใหม่เสมอ

1.3 ความเสี่ยงที่เกิดจากความผันแปรของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศมักเกิด ขึ้นกับกรณีของการลงทุนข้ามประเทศและเมื่อผู้ลงทุนนำเงินลงทุนกลับไปยังต้นทางหรือโยกย้ายไป ยังแหล่งลงทุนอื่น

1.4 ความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงในระดับอัตราดอกเบี้ย ความเสี่ยงประเภทนี้ จะมีผลทำ ให้ราคาหลักทรัพย์เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางตรงกันข้าม เช่น เมื่ออัตราดอกเบี้ยเพิ่มขึ้นราคา หลักทรัพย์จะลดลง ซึ่งการที่ดอกเบี้ยขึ้น-ลง มีผลกระทบต่อเงินที่จะนำไปลงทุน

1.5 ความเสี่ยงจากภาวะตลาด เมื่อราคาหรือผลตอบแทนของตราสารทางการเงินที่มีอยู่ใน ตลาดมีการปรับตัวผันผวน อันเป็นผลมาจากปัจจัยต่าง ๆ มากมายที่มากกระทบไม่ว่าจะเป็นเรื่องของ ภาวะเศรษฐกิจในระดับมหภาค ความผันผวนของค่าเงิน อัตราดอกเบี้ย กระแสทางการเมือง หรือ เหตุการณ์ต่าง ๆ เช่น สงคราม ภัยพิบัติทางธรรมชาติ เป็นต้น เหล่านี้เป็นลักษณะความเสี่ยงที่ ก่อให้เกิดความไม่แน่นอนของผลตอบแทนจากการลงทุน แต่การลงทุนที่กระจายอยู่ใน หลักทรัพย์ หลาย ๆ ตัว สามารถช่วยบรรเทาไม่ให้ความเปลี่ยนแปลงของปัจจัยเหล่านี้ มีผลอย่างรุนแรง ต่อการ ลงทุน เนื่องจากความเปลี่ยนแปลงของปัจจัยอย่างหนึ่งอาจสร้างผลกระทบต่อตราสารทางการเงิน แต่ละประเภทได้แตกต่างกันออกไป

2. ความเสี่ยงจากปัจจัยจุลภาค เป็นความเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยภายในบริษัท ซึ่งเป็นความ เสี่ยงเฉพาะตัวของแต่ละบริษัท (Firm-Specific Risk) ที่คุณลงทุนไว้ ซึ่งบริษัทที่มีระบบการจัดการ ภายในที่ดี จะทำให้บริษัทมีโอกาสประสบความสำเร็จมากและมีความเสี่ยงต่ำ โดยความ เสี่ยง

ประเภทนี้สามารถลดลงได้ด้วยการกระจายการลงทุน (Diversification) ที่เหมาะสม ความเสี่ยงประเภทนี้ประกอบด้วย

2.1 ความเสี่ยงทางธุรกิจหรือความเสี่ยงในการดำเนินงานของบริษัท หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากความผันแปรของรายได้ของบริษัท อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ โดยจะพิจารณาจากความสามารถในการบริหารงานหรือการดำเนินงานของแต่ละบริษัท (Operating Leverage) ว่าจะรับมือกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงนั้น ๆ ได้อย่างไร เช่น การบริหารต้นทุน เป็นต้น

2.2 ความเสี่ยงทางการเงิน หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากความผันแปรของรายได้ของบริษัท อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางการเงินของบริษัท (Financial Leverage) เช่น การระดมทุนจากแหล่งเงินทุนแตกต่างกัน เป็นต้น

ความหมายของการเก็งกำไร และการพนัน

การเก็งกำไร (Speculation) เป็นการกระทำที่มีการพิจารณาความเสี่ยง (Considerable Risk) เพื่อต้องการได้รับกำไรคุ้มค่ากับการลงทุน (Commensurate Gain)

คำว่า กำไรที่คุ้มค่า ตามความหมายนี้จะ หมายถึง การที่มีส่วนชดเชยความเสี่ยงเป็นบวกหรือหมายถึง กำไรที่คาดหวังสูงกว่าการลงทุนที่ปราศจากความเสี่ยง ดังนั้น การลงทุนบางประเภทที่มีส่วนชดเชยความเสี่ยงเป็นบวกอาจจะไม่ได้รับพิจารณาตัดสินใจลงทุนถ้าหากผลตอบแทนที่ได้เพิ่มนั้นไม่คุ้มกับความเสี่ยงที่เกิดขึ้น

การพนัน (Gambling) เป็นการเสี่ยงโชคโดยมีผลลัพธ์ไม่แน่นอน ถ้าเปรียบเทียบการพนันกับการเก็งกำไรแล้ว จะเห็นความแตกต่างสำคัญ คือ การพนันจะไม่พิจารณากำไรที่คุ้มค่า (Commensurate Gain) เหมือนการเก็งกำไร ทางเศรษฐศาสตร์ถือว่าการพนันเป็นการเสี่ยงอย่างไม่มีจุดหมาย แต่เป็นความบันเทิงที่มีความเสี่ยงเท่านั้นเอง ในขณะที่การเก็งกำไรเป็นการกระทำที่นำความเสี่ยงเข้ามาพิจารณาในการตัดสินใจเพื่อให้เกิดผลคุ้มค่าต่อความเสี่ยงที่เกิดขึ้น ถ้าจะเปลี่ยนการพนันให้เป็นการเก็งกำไรจะต้องมีส่วนชดเชยความเสี่ยงให้กับผู้ต่อต้านความเสี่ยงให้ยอมรับความเสี่ยงได้ ดังนั้นจะเห็นว่า พฤติกรรมการต่อต้านความเสี่ยงของคนไม่ได้ที่ขัดแย้งกับการเก็งกำไรของนักลงทุน

การต่อต้านความเสี่ยงและค่าอรรถประโยชน์

ดังที่ได้กล่าวถึงรูปแบบการลงทุนอย่างง่าย และกล่าวถึงการเก็งกำไรที่ต้องได้รับส่วนชดเชยความเสี่ยงเพิ่มเข้าไป โอกาสการลงทุนใดที่มีส่วนชดเชยความเสี่ยงเป็นศูนย์เรียกว่า การลงทุนแบบเกมส์เสมอตัว (Fair Game) จากที่ได้กล่าวถึงการแบ่งประเภทนักลงทุนตามการต่อต้านความเสี่ยงทั้ง

3 ประเภทแล้ว คือ นักลงทุนต่อต้านความเสี่ยง (Risk Averse Investor) นักลงทุนเพิกเฉยต่อความเสี่ยง (Risk-Neutral Investor) และนักลงทุนชอบความเสี่ยง (Risk Lover Investor)

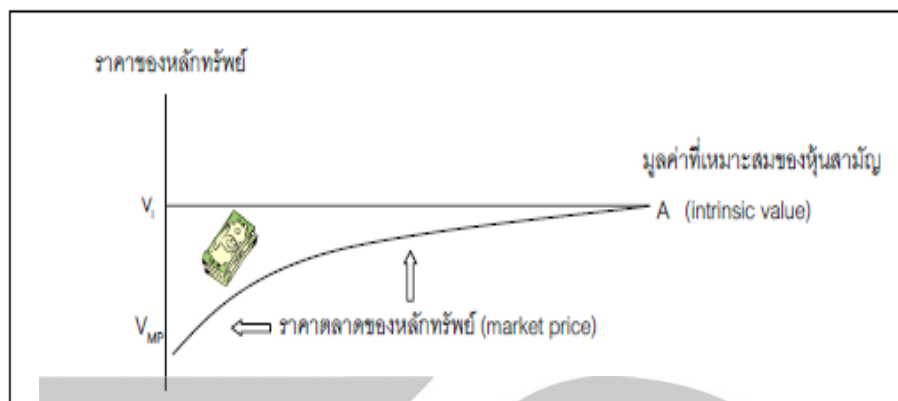
ทางทฤษฎีสามารถสร้างแนวคิดการลงทุนที่มีการทำแท่นทำให้ความเสี่ยงได้ กระบวนการเริ่มด้วยการสมมุติให้นักลงทุนแต่ละคนมีคะแนนที่เกิดจากความมั่งคั่งของกลุ่มหลักทรัพย์ เรียกว่า อรรถประโยชน์ (Utility) การวัดคะแนนอรรถประโยชน์ของกลุ่มหลักทรัพย์อาศัยผลตอบแทนคาดหวังและความเสี่ยงของกลุ่มหลักทรัพย์ที่ประเมินได้ คะแนนอรรถประโยชน์ใช้เป็นตัวเลขเพื่อวัดความสำเร็จของกลุ่มสินทรัพย์ กลุ่มสินทรัพย์จะมีคะแนนอรรถประโยชน์สูงถ้าผลตอบแทนคาดหวังสูง และจะมีค่าคะแนนอรรถประโยชน์ต่ำเมื่อกลุ่มสินทรัพย์มีความผันผวนหรือความแปรปรวนสูง การกำหนดคะแนนอรรถประโยชน์ทำได้หลายรูปแบบเช่นกัน (Bodie, Kane & Marcus, 2007: 167) การต่อต้านความเสี่ยงของนักลงทุนมีผลกระทบที่สำคัญต่อโครงสร้างความสัมพันธ์ของผลตอบแทนและความเสี่ยง ทางทฤษฎีนักการเงินจะใช้แบบสอบถามเพื่อประเมินระดับการต่อต้านความเสี่ยงของนักลงทุน

ความเสี่ยงทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นนี้เป็นเพียงความเสี่ยงโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากการลงทุนในหลักทรัพย์ทุก ๆ ประเภท แต่อย่างไรก็ตามอาจมีความเสี่ยงบางประเภทที่เป็นความเสี่ยงเฉพาะของหลักทรัพย์นั้น ๆ

2.6 การปรับตัวเข้าหามูลค่าที่เหมาะสม

เมื่อประเมินตัวแปรหรือปัจจัยต่างๆ ที่ได้กำหนดไปแล้ว ผู้ลงทุนสามารถวิเคราะห์หรือคำนวณมูลค่าที่แท้จริง (Intrinsic Value) ของหลักทรัพย์ได้ การตัดสินใจลงทุนจะเป็นการเปรียบเทียบระหว่างมูลค่าที่แท้จริงกับมูลค่าตามราคาตลาด (Market Price VS Intrinsic Value) การตัดสินใจลงทุนตามการวิเคราะห์จะเกิดขึ้นเมื่อราคาหลักทรัพย์ที่คำนวณได้มีค่าสูงกว่าราคาตลาด ซึ่งหมายถึงราคาหลักทรัพย์ในตลาดขณะนั้น เป็นราคาที่ต่ำกว่าราคาที่เหมาะสมหรือราคาที่แท้จริง (Undervalued)

ในกรณีเช่นนี้ผู้ลงทุนจะตัดสินใจซื้อหลักทรัพย์นั้นๆ เนื่องจากการที่นักลงทุนซื้อ หุ้นสามัญที่มีราคาต่ำกว่ามูลค่าที่แท้จริง นักลงทุนจะได้รับผลตอบแทนในรูปของส่วนต่างระหว่างราคาที่นักลงทุนซื้อหุ้นสามัญนั้นๆ เมื่อระดับราคาของหุ้นสามัญปรับตัวเข้าหามูลค่าที่เหมาะสม ดังที่แสดงในภาพที่ 2.6

ภาพที่ 2.6 ลักษณะของการปรับตัวของราคาหุ้นสามัญเพื่อเข้าสู่มูลค่าที่เหมาะสม
ในกรณีที่ราคาตลาดของหุ้นสามัญต่ำกว่ามูลค่าที่เหมาะสมของหุ้นสามัญนั้น (Undervalued)
ที่มา : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย , 2549 :ออนไลน์

จากภาพที่ 2.6 จะเห็นได้ว่าหากนักลงทุนลงทุนซื้อหรือถือครองหุ้นสามัญของกิจการที่มีราคาต่ำกว่าที่ควรเป็น (บางครั้งอาจเรียกว่าเป็นหุ้นสามัญที่ถูกเกินไป) นักลงทุนก็มีโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนจากการปรับตัวเข้าหามูลค่าที่เหมาะสมของหุ้นสามัญ (ณ จุด A) หรืออาจกล่าวได้ว่าราคาหุ้นสามัญของกิจการจะมีการปรับตัวตามแนวเส้น VMP A และจากการปรับตัวดังกล่าวจะทำให้ให้นักลงทุนได้รับผลตอบแทน (ถ้าไรจากส่วนต่างระหว่างราคาที่ซื้อมาและการปรับตัวเข้าสู่ราคาที่เหมาะสม) เท่ากับส่วนต่างของเส้น VI A และเส้น VMP A นั้นเอง

ทั้งนี้กลไกของการปรับตัวเกิดจากการที่นักลงทุนต่างก็ทราบว่าราคาหุ้นของกิจการนี้เป็นหุ้นที่มีราคาต่ำกว่าที่ควรเป็น ดังนั้นนักลงทุนจึงซื้อหุ้นนี้เก็บไว้เพื่อคาดหวังผลตอบแทนจากการปรับตัวเพิ่มขึ้นของราคาหุ้นในอนาคต ดังนั้นเมื่อมีความต้องการซื้อหุ้นนี้มากขึ้น จึงส่งผลให้ราคาของหุ้นนี้ขยับตัวเพิ่มสูงขึ้นจนในที่สุดทำให้ราคาตลาดของหุ้นนี้เท่ากับมูลค่าที่แท้จริงในที่สุด

ตัวอย่างที่ 2.1 สมมติว่าหุ้นสามัญของบริษัท กำไรสูง จำกัด ที่ซื้อขายกันอยู่ในตลาดหลักทรัพย์อยู่ที่ 35 บาท/หุ้น ขณะที่นายช่างประเมิน สามารถประเมินราคาหุ้นสามัญของบริษัท กำไรสูง ได้เท่ากับ 60 บาท/หุ้น (สมมติว่านายช่างประเมิน สามารถประเมินราคาหุ้นสามัญได้อย่างถูกต้อง) ดังนั้น นายช่างประเมิน ควรตัดสินใจซื้อ หุ้นสามัญของบริษัท กำไรสูง จำกัด จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น หากในอนาคตราคาหุ้นสามัญของบริษัทนี้มีการปรับตัวไปยังระดับมูลค่าที่เหมาะสม จะทำให้นายช่างประเมิน ได้รับผลตอบแทน (กำไร) ดังนี้

ตารางที่ 2.1 แสดงผลตอบแทนของการลงทุนในหุ้นสามัญเมื่อราคาตลาดต่ำกว่าราคาที่เหมาะสม

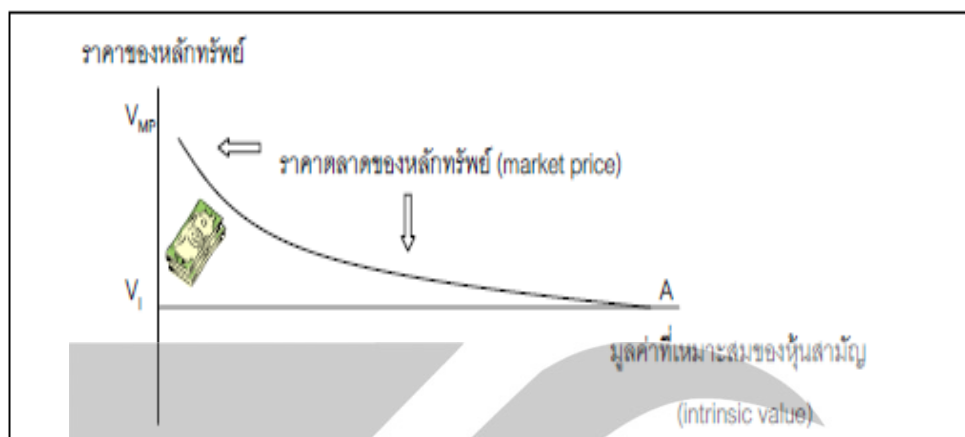
ราคาตลาดของหุ้นสามัญ (Market Price)	ราคาที่เหมาะสม (Intrinsic Value)	กำไร	ผลตอบแทน
35	60	25	71.43%
40	60	20	50.00%
45	60	15	33.33%
50	60	10	20.00%
55	60	5	9.09%
60	60	0	0.00%

ที่มา : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2549 :ออนไลน์

จากตัวอย่างข้างต้นจะสังเกตได้ว่าผลตอบแทนที่นักลงทุนได้รับนั้นจะมีการลดลงเมื่อระดับราคาตลาดของหุ้นสามัญเคลื่อนเข้าใกล้ระดับราคาที่เหมาะสม ซึ่งสาเหตุที่ทำให้ราคาตลาดของหุ้นสามัญเคลื่อนที่เข้าหาราคาที่เหมาะสมนั้น สามารถอธิบายโดยหลักการเบื้องต้นได้คือ เมื่อนักลงทุนพบว่าหุ้นสามัญของกิจการใดมีระดับราคาต่ำกว่าที่ควรเป็น (ถูกเกินไป) นักลงทุนก็จะเข้าซื้อหลักทรัพย์ดังกล่าว เนื่องจากนักลงทุนคาดหวังถึงผลตอบแทนที่จะได้รับ ในทางปฏิบัติกล่าวได้ว่าเมื่อใดก็ตามที่ของสิ่งหนึ่งได้รับความสนใจหรือเป็นที่ต้องการของคนหมู่มาก ก็จะส่งผลให้ของสิ่งนั้นมีราคาแพงขึ้น (หากของสิ่งนั้นมีอยู่ในปริมาณที่จำกัด)

เนื่องจากคนที่ต้องการของสิ่งนั้นจะพยายามแข่งขันกันเสนอราคาเพื่อให้ได้ของสิ่งนั้นมา ดังนั้น ในกรณีของหุ้นสามัญก็เช่นกัน เมื่อนักลงทุนต้องการที่จะซื้อ หุ้นที่ราคาต่ำกว่าที่ควรเป็นมากขึ้น ก็จะส่งผลให้เกิดการแข่งขันกันขึ้น ด้วยการเสนอราคาที่ดีกว่าแก่ผู้ขาย ซึ่งผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น ก็คือราคาหุ้นสามัญนั้นก็จะมีการเพิ่มสูงขึ้น และเคลื่อนเข้าสู่ระดับราคาที่เหมาะสมในที่สุด (เส้น VMP A ในรูปที่ 2.6)

ในทางตรงกันข้าม หากราคาหุ้นสามัญที่นักลงทุนประเมินได้มีค่าต่ำกว่าราคาหุ้นสามัญที่ซื้อ ขยายกันอยู่ในตลาด ซึ่งหมายถึงการที่ระดับราคาหุ้นสามัญในตลาดขณะนั้น เป็นราคาที่สูงเกินกว่าราคาที่เหมาะสม (Overvalued) ในกรณีนี้ นักลงทุนก็ไม่ควรลงทุนซื้อ หุ้นสามัญดังกล่าว เนื่องจาก ในอนาคตมีแนวโน้มที่ราคาของหุ้นสามัญนั้น ๆ จะปรับตัวลดลงเพื่อกลับเข้าสู่มูลค่าที่เหมาะสม

ภาพที่ 2.7 ลักษณะของการปรับตัวของราคาหุ้นสามัญเพื่อเข้าสู่มูลค่าที่เหมาะสม
ในกรณีที่ราคาตลาดของหุ้นสามัญสูงกว่ามูลค่าที่เหมาะสมของหุ้นสามัญนั้น (Overvalued)
ที่มา : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย , 2549 : ออนไลน์

จากรูปที่ 2.7 จะเห็นได้ว่าหุ้นสามัญที่มีระดับราคาสูงกว่าราคาที่เหมาะสมจะมีแนวโน้มในการปรับตัวลดลงของระดับราคาหุ้น ตามแนวของเส้น V_{MP} A ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อผลตอบแทนที่นักลงทุนจะได้รับจากการซื้อ หรือถือครองหุ้นสามัญนี้ไว้ดังตัวอย่างที่ 2.2

ตัวอย่างที่ 2.2 จากตัวอย่างที่ 2.1 หากในช่วงต่อมาสมมติว่าหุ้นสามัญของบริษัท กำไรสูงจำกัด ที่ซื้อขายกันอยู่ในตลาดหลักทรัพย์อยู่ที่ 85 บาท/หุ้น นาย ประเมินเก่ง ได้ทำการประเมินมูลค่าหุ้นสามัญของบริษัทโดยสามารถประเมินราคาหุ้นสามัญของบริษัท กำไรสูง ได้เท่ากับ 60 บาท/หุ้น (สมมติว่านายประเมินเก่ง สามารถประเมินราคาหุ้นสามัญได้อย่างถูกต้อง) ดังนั้น นายประเมินเก่ง ก็ไม่ควรซื้อ หุ้นสามัญของบริษัทนี้หรือหากนายประเมินเก่งถือครองหุ้นสามัญนี้ อยู่ก็อาจตัดสินใจขายหุ้นสามัญนี้ ขณะที่นายไม่ประเมินคิดว่าราคาหุ้นสามัญของบริษัท กำไรสูง จะยังคงเพิ่มสูงขึ้นอีกจึงตัดสินใจซื้อ หุ้นสามัญของบริษัท กำไรสูง จำกัด ณ ราคาตลาดจากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่าหากนักลงทุนซื้อ หุ้นสามัญที่มีราคาสูงกว่ามูลค่าที่เหมาะสม ก็จะมีแนวโน้มขาดทุนจากการปรับตัวลดลงของระดับราคาหุ้นสามัญเพื่อเข้าสู่ราคาที่เหมาะสม ซึ่งเป็นผลมาจากการที่นักลงทุนมองเห็นตรงกันว่าราคาหุ้นสามัญของบริษัทมีราคาสูงเกินกว่าระดับที่เหมาะสม ทำให้นักลงทุนอาจไม่เลือกลงทุนในหุ้นสามัญนั้นหรืออาจขายหุ้นสามัญนั้น ออกมาหากนักลงทุนถือครองหุ้นสามัญนั้น ๆ อยู่ ดังนั้น เมื่อความต้องการในหุ้นสามัญนั้น ๆ ลดลง และ/หรือมีการขายหุ้นนั้นออกมาเรื่อยๆ ก็จะส่งผลให้ราคาหุ้นสามัญนั้น ปรับตัวลดลงจนถึงระดับราคาที่เหมาะสมของหุ้นสามัญในที่สุด

ตารางที่ 2.2 แสดงผลตอบแทนของการลงทุนในหุ้นสามัญเมื่อราคาตลาดสูงกว่าราคาที่เหมาะสม

ราคาตลาดของหุ้นสามัญ (Market Price)	ราคาที่เหมาะสม (Intrinsic Value)	กำไร	ผลตอบแทน
85	60	25	-29.41%
80	60	20	-25.00%
75	60	15	-20.00%
70	60	10	-14.29%
65	60	5	-7.69%
60	60	0	0.00%

ที่มา : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2549 :ออนไลน์

สินทรัพย์ทางการเงินส่วนมากจะมีมูลค่าที่เหมาะสม หรือมูลค่าที่แท้จริง (Intrinsic Value) ของตนเอง ดังนั้น นักลงทุนจึงสามารถทำการประเมินหามูลค่าที่เหมาะสมของสินทรัพย์นั้น ๆ เพื่อนำไปเปรียบเทียบกับมูลค่าที่เป็นอยู่ ณ ขณะนั้น ของสินทรัพย์ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจลงทุนในสินทรัพย์นั้นๆ ของนักลงทุน หุ้นสามัญก็เช่นเดียวกันกับสินทรัพย์ทางการเงินอื่นๆ ที่นักลงทุนสามารถประเมินมูลค่าที่เหมาะสมได้ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหุ้นสามัญนั้น รวมถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกิจการผู้ออกหุ้น อาทิเช่น มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์สุทธิ มูลค่าตามราคาตลาดของสินทรัพย์ ยอดขาย กำไรสุทธิ กระแสเงินสดของกิจการทั้ง ในรูปของเงินปันผล และกระแสเงินสดอิสระ เป็นต้น ทั้งนี้การประเมินมูลค่าหุ้นสามัญของกิจการ นักลงทุนสามารถประเมินมูลค่าได้จาก 2 แนวทาง คือ การประเมินมูลค่าหุ้นสามัญจากสินทรัพย์สุทธิของกิจการ (Net Asset-Base Valuation Method) และการประเมินมูลค่าหุ้นสามัญจากความสามารถในการสร้างผลประโยชน์จากสินทรัพย์ของกิจการ (Benefit-Based Valuation Method) โดยนักลงทุนจะทำการพยากรณ์มูลค่าสินทรัพย์สุทธิของกิจการที่เพิ่มขึ้น (ลดลง) และ/หรือ การพยากรณ์ข้อมูลผลประโยชน์จากการใช้สินทรัพย์ของกิจการในอนาคต จากนั้น นักลงทุน จะคำนวณหาอัตราคิดลด (Discount Rate) ซึ่งเป็นเสมือนอัตราผลตอบแทนที่นักลงทุนต้องการเพื่อใช้ในการคิดลด (Discount) มูลค่าหรือกระแสเงินสดของกิจการในอนาคตกลับมาเป็นมูลค่าในปัจจุบัน (Present Value) โดยผลลัพธ์ที่ได้คือ มูลค่าที่เหมาะสม (Intrinsic Value) ของหุ้นสามัญของกิจการ เมื่อนักลงทุนได้ประเมินมูลค่าที่เหมาะสมของหุ้นสามัญแล้ว จะนำผลลัพธ์ที่ได้ไปใช้เป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจลงทุน โดยนักลงทุนจะหลีกเลี่ยง หรือไม่ลงทุนในหุ้นสามัญที่มีมูลค่าสูงเกินกว่ามูลค่าที่เหมาะสม

(Overvalued Stock) แต่จะเลือกลงทุนในหุ้นสามัญของกิจการที่มีมูลค่าต่ำกว่ามูลค่าที่เหมาะสม (Undervalued Stock)

2.7 จิตวิทยาการตลาด (The Psychology of Marketing)

การเลือกซื้อของบุคคลได้รับอิทธิพลจากปัจจัยทางจิตวิทยา (Psychological Factors) ซึ่งจัดเป็นปัจจัยภายในจิตใจผู้บริโภคที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อและใช้สินค้า โดยปัจจัยทางจิตวิทยาที่สำคัญ 4 ปัจจัยได้แก่ การรับรู้ การรับรู้ ความเชื่อและทัศนคติ ที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ การรับรู้ บุคคลแต่ละคนสามารถเกิดมีความต้องการหลายสิ่งหลายอย่างในช่วงเวลาหนึ่งๆ ความต้องการบางอย่างเป็นความต้องการทางจิตวิทยาซึ่งเกิดจากสภาวะความตึงเครียด เช่น ความหิว หรือ ความลำบาก ส่วนความต้องการทางจิตวิทยาเกิดจากความต้องการยอมรับ การยกย่อง ความต้องการส่วนใหญ่อาจไม่มากพอที่จะจูงใจให้บุคคลเกิดพฤติกรรมในช่วงเวลานั้นแต่ความต้องการดังกล่าวจะกลายเป็นสิ่งจูงใจ (Motive) หรือแรงขับ (Drive) เมื่อได้รับการกระตุ้นอย่างเพียงพอจนเกิด เป็นความต้องการที่กดดันมากพอที่จะจูงใจให้บุคคลเกิดพฤติกรรมตอบสนองความต้องการ

ทฤษฎีความต้องการมี 2 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีของซิกมุนด์ ฟรอยด์ และทฤษฎีของอับราฮัม มาสโลว์ ทั้ง 2 ทฤษฎีให้ความหมายของแรงจูงใจแตกต่างกันทั้งในส่วนการวิเคราะห์ผู้บริโภคและการตลาด (ไชมอน โชคอินันต์ พุทธิพรพนัน, 2554 : ออนไลน์)

ทฤษฎีนี้ได้ชื่อว่าทฤษฎีแรงจูงใจไร้สำนึก เนื่องจากเห็นว่าจิตไร้สำนึก (Unconscious Mind) เป็นสิ่งผลักดันให้เกิดพฤติกรรมมากที่สุด ซิกมุนด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) ตั้งสมมติฐานว่าพลังทางจิตวิทยามีส่วนช่วยสร้างให้เกิดพฤติกรรม เนื่องจากบุคคลควบคุมสิ่งเร้าหลายอย่าง บุคคลจึงมีความฝัน พูดคำที่ไม่ตั้งใจพูด และมีพฤติกรรมหลอกหลอน หรือเกิดอาการวิตกกังวลอย่างมาก จนกว่าจะได้ทำในสิ่งที่จิตใต้สำนึกผลักดันให้กระทำจนสำเร็จในที่สุด ในกรณีของการซื้อสินค้า ผู้บริโภคอาจรู้สึกว่าการซื้อสินค้าที่ต้องการมีผลต่อการทำงานหรือต่อการดำเนินชีวิตของตนทางใดทางหนึ่ง และจะเกิดความรู้สึกสบายใจและพึงพอใจต่อเมื่อได้ตอบสนองความต้องการของจิตใต้สำนึกด้วยการซื้อสินค้านั้นมาในที่สุด

การรับรู้ (Perception)

การรับรู้เป็นกระบวนการที่บุคคลเลือกจัดประเภท ตีความ และรับรู้ข้อมูลหรือสิ่งกระตุ้นต่างๆ ที่ได้พบเห็นหรือได้รับ เมื่อผู้บริโภคได้รับสิ่งกระตุ้นจากประสาทสัมผัสทั้ง 5 ไม่ว่าจะเป็นการได้เห็น ได้ยิน ได้กลิ่น การสัมผัส หรือได้ลิ้มรสก็ตาม

กระบวนการรับรู้ มี 3 ขั้นตอน คือ การเลือกให้ความสนใจ การเลือกแปลความหมาย บิดเบือน และการเลือกเก็บรักษา ผู้บริโภคส่วนใหญ่จะมีการตอบสนองต่อวัตถุที่มองเห็นแตกต่าง

กัน อันเนื่องมาจากการรับรู้ของบุคคลแต่ละคน พื้นเพทางวัฒนธรรม ประสบการณ์ในอดีต และ แรงจูงใจของบุคคล ซึ่งจะทำให้เกิดการรับรู้ของบุคคลที่มีต่อวัตถุแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ถึงแม้ว่าความรู้สึกของบุคคลทุกคนจะเกิดขึ้นเหมือนกัน (คือมีความรู้สึกจากการรับรู้) แต่การตอบสนองต่อความรู้สึกที่เกิดขึ้นของบุคคลจะมีการตีความหมายได้ต่างกัน ทำให้การรับรู้ของบุคคล ที่ได้ออกมาต่างกัน และการรับรู้ที่ต่างกันมีผลทำให้พฤติกรรมผู้บริโภคแตกต่างกันไปด้วย นอกจากนี้พื้นเพความเป็นมาของบุคคลแต่ละคน และประสบการณ์ที่บุคคลแต่ละคนมีจะทำให้ บุคคลมีการตีความหมายของข้อมูลที่เกิดจากประสาทสัมผัสต่างกันไปด้วย (มหาวิทยาลัยราช ภัฏนครสวรรค์, 2554 : ออนไลน์)

ดังนั้นในการที่จะจัดสิ่งเร้าทางการตลาดเพื่อให้ผู้บริโภคเกิดการรับรู้ได้ หากเป็นชิ้นงาน โฆษณาจะต้องคำนึงถึงลักษณะของฟรีเซ็นเตอร์ และหากเป็นสินค้าที่ใช้กันทั่วๆ ไป อาจจะต้องเน้น ที่บรรทัดฐานที่ดูสะอาดตาและตรงกับกรรับรู้ของตนเองของกลุ่มเป้าหมาย เช่น แคมเปญของสาววัยรุ่น จะมีสีสันของบรรทัดฐานแบบหนึ่ง ขณะที่แคมเปญของวัยรุ่นชายจะมีสีสันของบรรทัดฐานอีกแบบหนึ่ง เป็นต้น (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2554 : ออนไลน์)

การเรียนรู้ (Learning)

การเรียนรู้ (Learning) เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือประพติเข้าไปในพฤติกรรม ของผู้บริโภค และมีผลเป็นอย่างมากต่อทัศนคติและความเชื่อของบุคคลนั้น ผู้บริโภคอาจเกิดการ เรียนรู้จากพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นต่างๆ ด้วยตนเอง เมื่อบุคคลกระทำสิ่งใดๆ พวกเขา จะเกิดการเรียนรู้

การเรียนรู้ แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลที่เกิดจากประสบการณ์ของแต่ละ คนโดยกล่าวได้ว่าพฤติกรรมของมนุษย์เกิดจากการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากปฏิกริยาระหว่างแรงขับ ตัวกระตุ้น ตัวนำ การตอบสนอง และการเสริมแรง ความสำคัญของทฤษฎีการเรียนรู้สำหรับนักการ ตลาด คือนักการตลาดสามารถสร้างอุปสงค์ของผลิตภัณฑ์โดยเชื่อมโยงเข้ากับแรงขับที่เกิดขึ้นอย่าง รุนแรง และใช้ส่งเสริมแรงทางบวก ดังนั้นนักการตลาดอาจใช้วิธีการโฆษณาแบบซ้ำๆ เพื่อให้ ผู้บริโภคเกิดการเรียนรู้ในผลิตภัณฑ์ของตน และทำให้เกิดพฤติกรรมการซื้อซ้ำได้

ความเชื่อและทัศนคติ (Belief & Attitudes)

การกระทำและการเรียนรู้ซึ่งมาจากความเชื่อจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อ โดยความ เชื่อ (Belief) เป็นความคิดที่บุคคลยึดถือเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความเชื่อเหล่านี้อาจเกิดจากความรู้ ความคิดเห็น หรือความศรัทธา ซึ่งจะเกิดแรงผลักดันทางอารมณ์ อาจจะเกี่ยวข้องหรือไม่เกี่ยวข้อง กับการตัดสินใจของบุคคล ส่วนทัศนคติ (Attitudes) เป็นการประเมินความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ ของบุคคล ความรู้สึกด้านอารมณ์ และแนวโน้มการปฏิบัติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้

ยาก ทั้งนี้ทัศนคติของบุคคลจะมีรูปแบบแน่นอนและการเปลี่ยนแปลงทัศนคติหนึ่งจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนสิ่งอื่นที่ทำได้ก่อนข้างยาก ดังนั้นนักการตลาดควรพยายามสร้างผลิตภัณฑ์ให้สอดคล้องกับทัศนคติที่มีอยู่ดีกว่าที่จะพยายามเปลี่ยนแปลงทัศนคติเพราะการเปลี่ยนแปลงทัศนคติจำเป็นต้องใช้ความพยายามและค่าใช้จ่ายมากกว่า จะเห็นว่ามีพลังต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค และการเลือกของผู้บริโภคเป็นผลจากปฏิกิริยาภายในที่ซับซ้อนของวัฒนธรรม สังคม ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางจิตวิทยา

พฤติกรรมมนุษย์ - ปัจจัยพื้นฐานด้านจิตวิทยา

ปัจจัยสำคัญอีกปัจจัยหนึ่งซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมมนุษย์ ได้แก่ ปัจจัยทางจิตวิทยา ซึ่งมีปัจจัยย่อยอยู่หลายปัจจัย ปัจจัยทางจิตวิทยา จะทำหน้าที่ เป็นสื่อกลางในการรับรู้และตีความสิ่งเร้า ก่อนที่ร่างกายจะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ปัจจัยทางจิตวิทยาที่สำคัญ ประกอบด้วย แรงจูงใจและ การเรียนรู้

1. แรงจูงใจ

1.1 ความหมาย ประเภทและปัจจัย แรงผลักดันจากภายในที่ทำให้ให้มนุษย์เกิดพฤติกรรมตอบสนองอย่างมีทิศทางและ เป้าหมาย เรียกว่า แรงจูงใจ คนที่มีแรงจูงใจ ที่จะทำให้ พฤติกรรมหนึ่งสูงกว่า จะใช้ความพยายามนำ การกระทำไปสู่เป้าหมายสูงกว่า คนที่มีแรงจูงใจต่ำกว่า แรงจูงใจของมนุษย์จำแนกได้เป็น 2 ประเภทหลัก ประเภทแรก ได้แก่ แรงจูงใจทางกาย ที่ทำให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมสนองความต้องการ ที่จำเป็นทางกาย เช่น หาน้ำ และอาหารมา คืมกิน เมื่อกระหายและหิว ประเภทที่สอง ได้แก่ แรงจูงใจทางจิตซึ่งเกี่ยวข้องกับ ความต้องการทางสังคม เช่น ความต้องการความสำเร็จ เงิน คำชมอำนาจ กลุ่มและพวก เป็นต้น ปัจจัยที่ทำให้เกิดแรงจูงใจในมนุษย์ ประกอบด้วย

1.1.1 ปัจจัยทางชีวภาพ ได้แก่ ความต้องการจำเป็นของชีวิต คือ อาหาร น้ำ ความปลอดภัย

1.1.2 ปัจจัยทางอารมณ์ เช่น ความตื่นเต้น วิตกกังวล กลัว โกรธ รัก เกลียด และความรู้สึกอื่นใด ที่ให้คนมีพฤติกรรม ตั้งแต่เอื้อเพื่อเพื่อแผ่จนถึง การฆ่าผู้อื่น

1.1.3 ปัจจัยทางความคิด เป็นปัจจัยที่กำหนดให้บุคคลกระทำในเรื่องที่คิดว่าเหมาะสมและเป็นไปได้ และตามความคาดหวังว่า ผู้อื่นจะสนองตอบ การกระทำของตนอย่างไร

1.1.4 ปัจจัยทางสังคม เป็นปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมของมนุษย์ เพื่อให้สอดคล้องกับสังคม และเป็นที่ยอมรับ ของบุคคลในสังคมนั้นด้วย การกระทำของผู้อื่นและผลกระทบที่ได้รับจึงทำให้เกิดการเรียนรู้พฤติกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นไปกฎระเบียบ และตัวแบบทางสังคม

1.2 ทฤษฎีแรงจูงใจ

นักจิตวิทยาได้พัฒนาทฤษฎีเพื่ออธิบายถึงแรงจูงใจของมนุษย์ เพื่อตอบคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ปรากฏ แต่ละทฤษฎีมีจุดที่เป็น ความแนวคิด เกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ที่แตกต่างกันไป ที่สำคัญได้แก่ ทฤษฎีสัญชาตญาณ ทฤษฎีแรงขับ ทฤษฎีการตื่นตัว และทฤษฎีสั่งล่อใจ

1.2.1 ทฤษฎีสัญชาตญาณ (Instinct Theory) สัญชาตญาณ เป็น พฤติกรรมที่มนุษย์แสดงออกโดยอัตโนมัติ ตามธรรมชาติของชีวิต เป็นความพร้อม ที่จะทำ พฤติกรรม ได้ในทันที เมื่อปรากฏ สิ่งเร้า เฉพาะต่อพฤติกรรมนั้น สัญชาตญาณ จึงมีความสำคัญต่อ ความอยู่รอด ของชีวิต ในสัตว์บางชนิด เช่นปลา กัดตัวผู้จะแสดงการก้าวร้าว พร้อมต่อสู้ ทันทีที่เห็นตัวผู้ตัวอื่น สำหรับ ในมนุษย์ สัญชาตญาณ อาจจะไม่ได้แสดงออกมา อย่างชัดเจนในสัตว์ชั้นต่ำ แต่บุคคลสามารถรู้สึกได้ เช่น ความใกล้ชิด ระหว่าง ชายหญิง ทำให้เกิด ความต้องการทางเพศได้ พฤติกรรมนี้ไม่ต้องเรียนรู้ เป็นรูปแบบพฤติกรรมที่ตายตัว แน่นนอน ซึ่งกำหนดมา ตามธรรมชาติจาก ปัจจัยทางชีวภาพ ในปัจจุบัน การศึกษา สัญชาตญาณ เป็นเพียงต้องการ ศึกษา ลักษณะ การตอบสนอง ขั้นพื้นฐาน เพื่อความเข้าใจ พฤติกรรม เบื้องต้นเท่านั้น

1.2.2 ทฤษฎีแรงขับ (Drive Reduction Theory) แรงขับ (Drive) เป็นกลไกภายในที่รักษาระบบทางสรีระ ให้คงสภาพสมดุลในเรื่องต่าง ๆ ไว้ เพื่อให้ร่างกายเป็น ปกติ หรืออยู่ในสภาพ โฮมิโอสแตซิส (Homeostasis) โดยการปรับระบบให้เข้ากับ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ทฤษฎีแรงขับอธิบายว่า เมื่อเสียสมดุลในระบบ โฮมิโอสแตซิส จะทำให้เกิดความต้องการ (Need) ขึ้น เป็นความต้องการทางชีวภาพเพื่อรักษาความคงอยู่ของชีวิต และความต้องการนี้ จะทำให้เกิด แรงขับ อีกต่อหนึ่ง แรงขับเป็น สภาวะตื่นตัว ที่พร้อมจะทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ให้กลับคืนสู่สภาพสมดุลเพื่อลดแรงขับนั้น (Drive Reduction) ตัวอย่างเช่น การขาดน้ำในร่างกาย จะทำให้เสียสมดุลทางเคมี ในเลือด เกิดความต้องการเพิ่มน้ำ ในร่างกาย แรงขับ ที่เกิดจากต้องการน้ำคือ ความกระหาย จูงใจให้เรา ดื่มน้ำหรือหาน้ำมาดื่ม หลังจากดื่มสม ความต้องการแล้ว แรงขับก็ลดลง กล่าวได้ว่า แรงขับผลักดันให้คนเรามีพฤติกรรม ตอบสนอง ความต้องการ เพื่อให้ แรงขับ ลดลงสำหรับที่ร่างกาย จะได้กลับสู่ สภาพสมดุล อีกครั้งหนึ่ง

แรงขับ แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ แรงขับปฐมภูมิ (Primary Drive) และ แรงขับทุติยภูมิ (Secondary Drive) แรงขับที่เกิดจาก ความต้องการพื้นฐานทางชีวภาพ เช่น ความต้องการอาหาร น้ำ ความต้องการและแรงขับประเภทนี้ เกิดขึ้นเองโดยไม่ต้องเรียนรู้ เป็นแรงขับ ประเภทปฐมภูมิ ส่วนแรงขับทุติยภูมิ เป็นแรงขับที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ แรงขับประเภทนี้ เมื่อเกิดแล้วจะจูงใจคนให้กระทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการอย่างไม่มีวันสิ้นสุด เช่น คนเรียนรู้ว่า เงินมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับการสนองความต้องการอาหาร ที่อยู่อาศัยและอื่น ๆ อีกมาก การไม่มีเงิน

จึงเป็นแรงขับพุทธิภูมิสามารถจูงใจให้คนกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ได้เงินมาตั้งแต่การทำงานหนัก จนถึงการทำ สิ่งที่ผิดกฎหมาย เช่น การปล้นธนาคาร

1.2.3 ทฤษฎีการตื่นตัว (Arousal Theory) มนุษย์ถูกจูงใจให้กระทำพฤติกรรมบางอย่าง เพื่อรักษาระดับการตื่นตัวที่พอเหมาะ (Optimal level of arousal) เมื่อมีระดับการตื่นตัวต่ำลง ก็จะถูกกระตุ้นให้เพิ่มขึ้น และเมื่อการตื่นตัวมีระดับสูงเกินไปก็จะถูกดึงให้ลดลง เช่น เมื่อรู้สึกเบื่อคน จะแสวงหาการกระทำที่ตื่นเต้น เมื่อตื่นเต้นเร้าใจมานานระยะหนึ่ง จะต้องการพักผ่อน เป็นต้น คนแต่ละคนจะมีระดับการตื่นตัวที่พอเหมาะแตกต่างกัน การตื่นตัวคือ ระดับการทำงานที่เกิดขึ้นในหลาย ๆ ระบบของร่างกาย สามารถวัดระดับการทำงานนี้ได้จากคลื่นสมอง การเต้นของหัวใจ การเกร็งของกล้ามเนื้อ หรือจากสภาวะของอวัยวะต่าง ๆ ขณะที่หลับสนิหระดับการตื่นตัวจะต่ำที่สุด และสูงสุดเมื่อตกใจหรือตื่นเต้นสุดขีด การตื่นตัวเพิ่มขึ้นได้จากความหิว กระหายน้ำหรือแรงขับทางชีวภาพอื่น ๆ หรือจากสิ่งเร้าที่เข้มข้น รุนแรง เหตุการณ์ไม่คาดหวังไว้ก่อน หรือจากสารกระตุ้นในกาแฟ และยาบางชนิด การทำงานจะมีประสิทธิภาพสูง เมื่อมีระดับการตื่นตัวปานกลาง ระดับการตื่นตัวที่สูงเกินไปจะรบกวนความใส่ใจ การรับรู้ การคิด สมาธิ กล้ามเนื้อทำงานประสานกันได้ยาก เมื่อระดับการตื่นตัวต่ำ คนเราทำงานที่ยากและมีรายละเอียดได้ดี แต่ถ้าเป็นงานที่ง่ายจะทำได้ดีเมื่อระดับ การตื่นตัวสูง คนที่มีระดับการตื่นตัวสูงเป็นนิสัย มักสูบบุหรี่ ดื่มสุรา กินอาหารรสจัด ฟังดนตรีเสียงดัง มีความถี่เรื่องเพศสัมพันธ์ ชอบการเสี่ยงและลองเรื่องใหม่ ๆ ส่วนคนที่มีระดับการตื่นตัวต่ำเป็นปกติ มักมีพฤติกรรมที่ไม่เร้าใจมากนัก ไม่ชอบการเสี่ยง ความแตกต่างในระดับพอเหมาะของการตื่นตัว เกิดจากพื้นฐานทางชีวภาพเป็นเรื่องหลัก และทำให้มีบุคลิกภาพแตกต่างกันไปด้วย

1.2.4 ทฤษฎีสิ่งจูงใจ (Incentive Theory) ปัจจัยภายนอกหรือสิ่งแวดล้อมที่จูงใจจะดึงดูดให้คนมุ่งไปหาสิ่งนั้น มนุษย์กระทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อแสวงหาสิ่งที่พอใจ (Positive Incentives) เช่น รางวัล คำยกย่อง สิทธิพิเศษ และหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่พอใจ (Negative Incentives) เช่น ถูกลงโทษ ถูกตำหนิ ทำให้เจ็บกาย การที่คนมี พฤติกรรมแตกต่างกัน หรือพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปขึ้นอยู่กับความแตกต่างในคุณค่า (Values) ของสิ่งจูงใจ ถ้าคิดว่าการกระทำอย่างใด อย่างหนึ่ง จะได้รับผลคุ้มค่าก็จะมีแรงจูงใจให้บุคคลกระทำอย่างนั้น

นิยามความสำเร็จ

ความสำเร็จ หรืออิสรภาพทางการที่ที่นักลงทุนหลายคนต่างเฝ้าหา ซึ่งกว่าจะถึงจุดที่เรียกว่าประสบความสำเร็จก็อาจจะต้องใช้ระยะเวลายาวนาน ซึ่งจะต้องอาศัยความอดทน ประสบการณ์ และฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ นานาไม่มากนักน้อย ทั้งนี้ความผิดพลาดต่างๆก็ยังคงถือเป็นบทเรียนที่เป็นการสั่งสมความสามารถในการพัฒนาศักยภาพให้กับนักลงทุนอีกด้วย ทั้งนี้ทั้งนั้น การประสบ

ความสำเร็จในการลงทุนในหุ้นของแต่ละบุคคลมีการนิยามที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของแต่ละบุคคล รวมถึงปัจจัยส่วนตัวของแต่ละบุคคล และสิ่งหนึ่งที่สำคัญที่นักลงทุนควรรู้คือ การล้มเหลวอย่างมีชั้นเชิง หรือการขาดทุนอย่างไร ไม่ให้หมดตัว โดย จอส โซรอส กล่าวไว้ว่า สิ่งสำคัญไม่ว่าคุณถูกหรือผิด แต่สิ่งสำคัญก็คือ คุณกำไรเท่าไรหรือเมื่อคุณถูก และ คุณขาดทุนเท่าไรหรือเมื่อคุณผิด ซึ่งประโยคนี้อาจเป็นประโยคที่ให้คำสอนว่า ไม่ต้องกังวลเมื่อเวลาที่ผิดพลาด แต่จะต้องไม่ประมาทจำกัดความเสียหายที่จะเกิดขึ้น

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พิงพิศ แก้วเพชร (2539) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งการศึกษาใช้วิธีออกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักลงทุนที่ทำการซื้อขายหลักทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่ เป็นจำนวน 172 ราย จาก 19 บริษัท จากนั้นนำมาประมวลผลผ่านโปรแกรม SPSS เพื่อหาค่าเฉลี่ยร้อยละและฐานนิยม โดยมีการแบ่งข้อมูลเป็น 3 ส่วน คือ ข้อมูลทั่วไป และลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ และข้อเสนอแนะ จากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนนั้นจะวิเคราะห์ตามทฤษฎีการวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยปัจจัยหลักที่นักลงทุนใช้ประกอบการพิจารณามี 2 ปัจจัยหลัก คือ ปัจจัยพื้นฐาน ซึ่งมีการวิเคราะห์เบื้องต้นตั้งแต่ เศรษฐกิจ ตลาดหุ้น ภาคอุตสาหกรรม จนถึงหลักทรัพย์ของบริษัทนั้นๆ ในส่วนปัจจัยทางด้านเทคนิคที่ใช้และมาวิเคราะห์แนวโน้มความเป็นไปของราคาหลักทรัพย์เพื่อทำการตัดสินใจโดยนิยมใช้ทฤษฎี Moving Average และ MACD ตามลำดับ นอกเหนือจากนี้ยังมีอีกหนึ่งปัจจัยที่นักลงทุนจังหวัดเชียงใหม่ประกอบการตัดสินใจ คือ ข้อมูลข่าวสารจากหนังสือพิมพ์, วารสาร, สื่อต่างๆ และข้อมูลคำแนะนำจากโบรกเกอร์

เรืองฤดี อุดมอนุสรณ์ (2539) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของผู้ลงทุนในจังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้ข้อมูลจากบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์แห่งหนึ่งทำการศึกษาเป็นรายเดือน ระยะเวลารวม 36 เดือน โดยแยกกลุ่มผู้ลงทุนตามรายได้ คือ กลุ่มผู้ลงทุนที่มีรายได้สูง (มีวงเงินในการลงทุนมากกว่า 10 ล้านบาท) กลุ่มผู้ลงทุนที่มีรายได้ปานกลาง (มีวงเงินในการลงทุนมากกว่า 1 ล้านบาทแต่ไม่เกิน 10 ล้านบาท) กลุ่มผู้ลงทุนที่มีรายได้น้อย (มีวงเงินในการลงทุนต่ำกว่า 1 ล้านบาท) ซึ่งจากการศึกษาจากกลุ่มผู้ลงทุนทั้งหมด พบว่า กลุ่มผู้ลงทุนที่มีรายได้สูง และกลุ่มผู้ลงทุนที่มีรายได้ปานกลาง ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของนักลงทุนอย่างมีนัยสำคัญในช่วงเวลาที่ทำการศึกษา ได้แก่ รายได้ของผู้ลงทุน และราคาของหลักทรัพย์ที่คาดว่าจะเป็นส่วนกลุ่มผู้ลงทุนที่มีรายได้น้อย พบว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของนักลงทุนอย่างมีนัยสำคัญใน

ช่วงเวลาที่ทำการศึกษา ได้แก่ รายได้ของผู้ลงทุนเท่านั้น และยังพบว่า กลุ่มผู้ลงทุนที่มีรายได้สูง และมีรายได้ปานกลางมีความต้องการในการลงทุนในหลักทรัพย์สูงกว่ากลุ่มผู้ที่มีรายได้น้อยกว่า

วิลาสิณี ชัยวรรณ (2548) ได้ทำการศึกษาถึงพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนรายย่อย ณ ห้างค้า จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักลงทุนรายย่อย ในจังหวัดเชียงใหม่ โคนวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 323 ตัวอย่าง การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามได้ใช้วิธีการทางสถิติ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย การวิเคราะห์เชิงพรรณนา และการวิเคราะห์เชิงอนุมาน โดยการหาค่าไคสแควร์ จากผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในจังหวัดเชียงใหม่พบว่า ส่วนใหญ่เลือกจากความมีชื่อเสียงของโบรกเกอร์ในด้านการบริการข่าวสารที่ดีและความซื่อสัตย์ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าไปลงทุนมากที่สุด

ปริญญา อภิวัฒน์ (2546) เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจและพฤติกรรมในการลงทุนกองทุนรวมของผู้ลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน (อายุ สถานภาพสมรส การศึกษา อาชีพ และรายได้รวมเฉลี่ย) มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม ปัจจัยข้อมูลพื้นฐานการลงทุนในด้าน นโยบายการลงทุน และหนังสือชี้ชวนมีความสำคัญต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมของผู้ลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร สำหรับพฤติกรรมในการลงทุนของกลุ่มผู้ลงทุนในกองทุนรวมจำแนกตามประเภทกองทุน (ได้แก่กองทุนเปิดปิด และทั้งเปิดและปิด) ผลการวิจัยพบว่า ระดับการศึกษามีผลต่อพฤติกรรมในการลงทุนในกองทุนรวมและข้อมูลพื้นฐานในการลงทุนมีเพียงหนังสือชี้ชวนที่มีผลต่อพฤติกรรมในการลงทุน สำหรับพฤติกรรมในการลงทุนของกลุ่มผู้ลงทุนในกองทุนรวมจำแนกตามนโยบายการลงทุน (กองทุนรวมตราสารหนี้ ตราสารทุน และกองทุนรวมผสม) ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลไม่มีผลต่อพฤติกรรมในการลงทุนในกองทุนรวม ประสบการณ์ในการลงทุนในตัวสัญญาใช้เงิน ตัวแลกเปลี่ยน มีผลต่อพฤติกรรมในการลงทุนในกองทุนรวม และข้อมูลพื้นฐานในการลงทุนมีเพียงหนังสือชี้ชวนที่มีผลต่อพฤติกรรมในการลงทุน

ปณิดา แซ่ตั้ง และ ปาริชาติ ราชประดิษฐ์ (2555) ในกรณีการศึกษาพฤติกรรมการลงทุนเชิงจิตวิทยาโดยใช้ทฤษฎีความเล็งและผลตอบแทน กรณีศึกษานักลงทุนจังหวัดพิษณุโลก โดยแจกแบบสอบถามจำนวน 311 ชุด มีจำนวนแบบสอบถามที่เก็บได้เท่ากับ 252 ชุด ถึงแม้ว่าจำนวนแบบสอบถามที่เก็บได้จะมีจำนวนน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้ (311 บัญชี) แต่เนื่องจากนักลงทุนบางรายมีบัญชีที่ซ้ำซ้อนกันหลายโบรกเกอร์ จึงเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างนักลงทุน 252 รายน่าจะมีจำนวนบัญชีรวมใกล้เคียงกับ 311 บัญชีตามที่คำนวณได้ และไม่น่าทำให้งานวิจัยลดความน่าเชื่อถือลง ในการนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูล รายงานผลการศึกษา สรุปได้ดังนี้ นักลงทุนส่วนใหญ่

ในจังหวัดพิษณุโลก อยู่ในช่วงอายุ 30-55 ปี การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี มีความรู้ด้านการลงทุนอยู่ในระดับปานกลาง มีประสบการณ์ด้านการลงทุนมากกว่า 5 ปี ส่วนใหญ่มีรายได้ประจำและเป็นเจ้าของธุรกิจ ซึ่งสอดคล้องกับช่วงอายุส่วนใหญ่ที่อยู่ในวัยทำงาน อย่างไรก็ตามพบว่านักลงทุนที่อยู่ในวัยเกษียณเป็นจำนวนมากยังคงทำงานอยู่โดยประกอบธุรกิจส่วนตัวและลงทุนในหลักทรัพย์ เมื่อจำแนกนักลงทุนออกเป็น 2 มิติ คือมิติช่วงอายุ 3 ช่วงอายุคือ ระยะสะสมระยะมั่นคง ระยะใช้จ่าย และมิติระดับความสามารถในการรับความเสี่ยง 3 ระดับคือ รับความเสี่ยงได้น้อย รับความเสี่ยงได้ปานกลาง รับความเสี่ยงได้มาก จะสามารถแยกย่อยนักลงทุนออกเป็น 9 ประเภท ซึ่งกลุ่มตัวอย่างไม่มีนักลงทุนที่อยู่ในระยะสะสมรับความเสี่ยงได้น้อย ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการบริหารพอร์ตการลงทุนที่ช่วงอายุของระยะสะสมอยู่ในวัยกำลังศึกษาจนถึงเริ่มทำงาน จึงมีเวลาสะสมเงินออมและสามารถหารายได้มาแก้ไขพอร์ตการลงทุนได้หากมีการลงทุนผิดพลาด นักลงทุนกลุ่มนี้จึงรับความเสี่ยงได้สูงที่สุด เมื่อตัดนักลงทุนกลุ่มนี้ออกไปจึงเหลือนักลงทุนที่ใช้วิเคราะห์เพียง 8 ประเภท ซึ่งนักลงทุนส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มระยะมั่นคงรับความเสี่ยงได้ปานกลางจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มระยะมั่นคงรับความเสี่ยงได้สูง และกลุ่มระยะใช้จ่ายรับความเสี่ยงได้ปานกลาง ตามลำดับ ซึ่งจากการศึกษาครั้งนี้ได้ว่าการลงทุนใดๆ ผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายควรให้ความสำคัญกับการประเมินความสามารถในการรับความเสี่ยงของนักลงทุนก่อนเริ่มการลงทุน รวมถึงการให้ความรู้ด้านผลิตภัณฑ์ทุกประเภทแก่นักลงทุน เพื่อให้ นักลงทุนมีความรู้ความเข้าใจในการจัดพอร์ตการลงทุนที่เหมาะสมตามวัตถุประสงค์การลงทุนอย่างแท้จริง

เพชร ขุนทรัพย์ (2531) การลงทุนซื้อหลักทรัพย์ไม่ว่าผู้ลงทุนจะลงทุนเพื่อการเก็งกำไรหรือจุดประสงค์อื่น ๆ ก็ตาม ผู้ลงทุนจะทำการศึกษาข้อมูลบริษัทที่จะทำการลงทุน โฉนดวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน และขั้นตอนต่อไปคือ หาช่วงจังหวะในการลงทุนที่เรียกว่า การวิเคราะห์ทางเทคนิคควบคู่กัน นอกจากนี้ ตัวที่วัดความสามารถในการทำกำไรที่สมบูรณ์แบบก็คือ อัตราผลตอบแทน ส่วนของผู้ถือหุ้นจะเป็นตัววัดระบบการเงินที่ระบบของบริษัทที่กำลังวิเคราะห์

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

งานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาถึงปัจจัยทางด้านจิตวิทยาของนักลงทุนในการลงทุนหลักทรัพย์ เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยมีความถูกต้องและสามารถนำข้อมูลมาใช้ในการประโยชน์ต่อผู้ที่คิดจะเริ่มต้นลงทุนในหลักทรัพย์ หรือนักลงทุนในหลักทรัพย์ปัจจุบันได้ศึกษา และเรียนรู้ถึงพฤติกรรมของนักลงทุนในหลักทรัพย์เพื่อเป็นแนวทางในการลงทุนในหลักทรัพย์ต่อไปโดยผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 3.1 รูปแบบการวิจัย
- 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.5 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 รูปแบบการวิจัย

การศึกษางานวิจัยครั้งนี้งานวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative) และเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยเป็นการสัมภาษณ์บุคคล (Individual Interview) เพื่อศึกษารายละเอียดถึงมุมมองในการลงทุนในหลักทรัพย์ เป็นการสัมภาษณ์แบบโครงสร้าง (Structured Interview) คำถามเป็นลักษณะปลายเปิด เพื่อให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ได้แสดงมุมมองในการลงทุนได้อย่างเปิดเผย และในส่วนการใช้แบบสอบถาม (Quantitative Research) โดยมีการสุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 กลุ่มตัวอย่าง โดยกลุ่มประชากรเป็นกลุ่มของนักลงทุนในหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานคร

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักลงทุนในหลักทรัพย์ซึ่งจะต้องเป็นนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

เพื่อให้สามารถเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยเก็บรวบรวม

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ การตอบแบบสอบถาม และเอกสารต่างๆ ดังมีขั้นตอนในการรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ข้อมูลจากแหล่งปฐมภูมิ (Primary Data) เก็บข้อมูลรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์นักลงทุนในหลักทรัพย์ และสร้างแบบสอบถามและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนในหลักทรัพย์
2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ค้นคว้าจากหนังสือ วารสาร บทความ แนวคิด สื่อวิทยานิพนธ์ และงานวิจัยต่างๆ รวมทั้งการค้นคว้าข้อมูลต่างๆผ่านทางอินเทอร์เน็ต

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้คือ การสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นมาเองจากการรวบรวมทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาประยุกต์เป็นลักษณะเฉพาะ โดยในส่วนของแบบสอบถามจะประกอบไปด้วย 3 ส่วนคือ

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและลักษณะการลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ คือ ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา
- ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการสัมภาษณ์นักลงทุนในหลักทรัพย์ จะนำข้อมูลที่ได้มาเรียบเรียง และสร้างเป็นบทความ เพื่อสรุปใจความสำคัญ ในส่วนของแบบสอบถาม จะนำข้อมูลที่ได้มารวบรวมและกระทำการดังนี้

1. การตรวจและแก้ไขข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับมาทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อคัดแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก
2. การลงรหัส (Coding) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่มีความถูกต้องและสมบูรณ์เรียบร้อยแล้วมาลงรหัสตามที่กำหนดรหัสไว้ในแต่ละส่วนของแบบสอบถาม
3. การลงข้อมูล (Data Entry) นำแบบสอบถามที่ลงรหัสเรียบร้อยแล้ว มาบันทึกลงในคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูป
4. การตรวจสอบข้อมูล (Data Cleaning) นำข้อมูลทั้งหมดที่ลงในคอมพิวเตอร์ ตรวจสอบรายชื่อ เพื่อแก้ไขความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการลงข้อมูล
5. การประมวลผล (Data Processing)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องปัจจัยทางด้านจิตวิทยาของนักลงทุนในการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์เขตกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์โดยแบ่งเป็นดังนี้

- 4.1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง เรื่อง เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้
- 4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการลงทุนของนักลงทุนในหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานคร
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจในการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์
- 4.4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์
- 4.5 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานคร
- 4.6 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยทางด้านจิตวิทยาที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ในเขต กรุงเทพมหานคร

4.1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง เรื่อง เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างของนักลงทุนที่ลงทุนในหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้นี้จำนวน 400 คน สามารถแสดงรายละเอียดได้ดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	245	61.3
หญิง	155	38.7
รวม	400	100

จากตาราง 4.1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างของนักลงทุนที่ลงทุนในหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 245 คน คิดเป็นร้อยละ 61.3 ส่วนเพศหญิง จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 38.7

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	3	0.8
20-29 ปี	59	14.8
30-39 ปี	143	35.8
40-49 ปี	102	25.5
50-59 ปี	67	16.8
มากกว่า 60 ปี	26	6.5
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างของนักลงทุนที่ลงทุนในหลักทรัพย์เขตกรุงเทพมหานคร ที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ ส่วนใหญ่มีอายุ 30-39 ปี จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 35.8 ช่วงอายุ 40-49 ปี จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 ช่วงอายุ 50-59 ปี จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.8 ช่วงอายุ 20-29 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 ช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 และช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	215	53.8
สมรส	148	37.0
หย่าร้าง	37	9.3
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างของนักลงทุนที่ลงทุนในหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานครที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ ส่วนใหญ่มีสถานะภาพโสด จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 53.8 สถานภาพสมรส จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 37.0 และ สถานภาพหย่าร้าง จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

การศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	32	8
ปริญญาตรี	198	49.5
ปริญญาโท	124	31
สูงกว่าปริญญาโท	46	11.5
รวม	400	100

จากตาราง 4.4 พบว่ากลุ่มตัวอย่างของนักลงทุนมีลงทุนในหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานครที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 49.5 ระดับปริญญาโท จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 31 ระดับสูงกว่าปริญญาโท จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 และระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียน/นักศึกษา	10	2.5
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	38	9.5
พนักงานบริษัทเอกชน	224	56.0
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	116	29.0
เกษียณ	11	3.0
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.5 พบว่ากลุ่มตัวอย่างของนักลงทุนในหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานครที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 224 คิดเป็นร้อยละ 56.0 รองลงมาคือ ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 116 คิดเป็นร้อยละ 29.0 ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 เกษียณ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 และนักเรียน/นักศึกษา จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและร้อยละปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 15,000 บาท	17	4.3
15,001-35,000บาท	63	15.8
35,001-55,000บาท	72	18.0
55,001-75,000บาท	80	20.0
75,001-95,000บาท	91	22.8
มากกว่า 95,000บาท	77	19.3
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.6 พบว่ากลุ่มตัวอย่างของนักลงทุนในหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานครที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ ส่วนใหญ่มีรายได้ 75,001- 95,001 บาท จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8 มีรายได้55,001-75,000 บาท จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20 มีรายได้มากกว่า 95,000 บาท จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 19.3 มีรายได้ 35,001-55,000 บาท จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18 มีรายได้ 15,001-35,000 บาท จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 และมีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 ตามลำดับ

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการลงทุนของนักลงทุนในหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานคร

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลการลงทุนของนักลงทุนในการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ สามารถแสดงรายละเอียดได้ดังนี้

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลการลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาในการลงทุน

ระยะเวลา	จำนวน	ร้อยละ
0-1ปี	64	16
1-3ปี	98	24.5
3-5ปี	110	27.5
มากกว่า 5ปี	128	32
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.7 พบว่าระยะเวลาของนักลงทุนที่ลงทุนในหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานครที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ ส่วนใหญ่ระยะเวลามากกว่า 5 ปี จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 32 รองลงมาคือ ระยะเวลา 3-5 ปี จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 ระยะเวลา 1-3 ปี จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5 และ ระยะเวลา 0-1 ปี จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลการลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเปอร์เซ็นต์ผลตอบแทน

เปอร์เซ็นต์ผลตอบแทน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 0%	29	7.3
0-10%	92	23
10-20%	111	27.8
20-30%	110	27.5
มากกว่า 30%	58	14.5
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.8 พบว่าเปอร์เซ็นต์ผลตอบแทนของกลุ่มตัวอย่างที่ลงทุนในหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานครที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ ส่วนใหญ่เปอร์เซ็นต์ผลตอบแทน 10-20 จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8 เปอร์เซ็นต์ผลตอบแทน 20-30 จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 เปอร์เซ็นต์ผลตอบแทน 0-10% จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23 เปอร์เซ็นต์ผลตอบแทนมากกว่า 30

จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 และเปอร์เซ็นต์ผลตอบแทนต่ำกว่า 0 จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลการลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเงินลงทุนเริ่มต้น

เงินลงทุนเริ่มต้น	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000 บาท	33	8.3
10,000-50,000 บาท	122	30.5
50,001-100,000 บาท	132	33.5
100,001-500,000 บาท	82	20.5
มากกว่า 500,001 บาท	29	7.3
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.9 พบว่าเงินลงทุนเริ่มต้นของกลุ่มตัวอย่างที่ลงทุนในหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานครที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ ส่วนใหญ่เงินลงทุนเริ่มต้น 50,001-100,000 บาท จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 33.5 เงินลงทุนเริ่มต้น 10,000-50,000 บาท จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 เงินลงทุนเริ่มต้น 100,001-500,000 บาท จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 เงินลงทุนเริ่มต้นต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 และเงินลงทุนเริ่มต้นมากกว่า 500,001 บาท จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลการลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามแหล่งที่มาของข้อมูล

แหล่งที่มา	จำนวน	ร้อยละ
ตัวเอง	111	27.8
เพื่อน/คนรอบข้าง	117	29.3
ผู้เชี่ยวชาญ/โบรกเกอร์	130	32.5
สื่อต่างๆ	42	10.5
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.10 พบว่าแหล่งที่มาของข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่ลงทุนในหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานครที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ ส่วนใหญ่มาจากผู้เชี่ยวชาญ/โบรกเกอร์ จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 แหล่งที่มาจากเพื่อน/คนรอบข้าง จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 29.3 แหล่งที่มาจากตัวเอง จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8 และแหล่งที่มาจากสื่อต่างๆ จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลการลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผลกำไรที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ

กำไร	จำนวน	ร้อยละ
0-10%	58	14.5
10-20%	90	22.5
20-30%	123	30.8
มากกว่า 30%	129	32.3
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.11 พบว่าผลกำไรที่กลุ่มตัวอย่างตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มากกว่า 30% จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 ผลกำไร 20-30% จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 ผลกำไร 10-20% จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 และผลกำไร 0-10% จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลการลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการขาดทุนที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ

ขาดทุน	จำนวน	ร้อยละ
0-10%	269	67.3
10-20%	89	22.3
20-30%	13	3.3
มากกว่า 30%	29	7.3
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.12 พบว่าในกรณีขาดทุน กลุ่มตัวอย่างตัดสินใจขายในหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ตัดสินใจขายเมื่อขาดทุน 0-10% จำนวน 269 คน คิดเป็นร้อยละ 67.3 ตัดสินใจขายเมื่อขาดทุน 10-20% จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3 ตัดสินใจขายเมื่อขาดทุนมากกว่า 30% จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 และตัดสินใจขายเมื่อขาดทุน 20-30% จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลการลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับความเสี่ยงที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ

ระดับความเสี่ยง	จำนวน	ร้อยละ
มาก	77	19.3
ปานกลาง	205	51.3
ต่ำ	118	29.5
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.13 พบว่าระดับความเสี่ยงของกลุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ในหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ระดับความเสี่ยงปานกลาง จำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 51.3 รองลงมาระดับความเสี่ยงต่ำ จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 29.5 และระดับความเสี่ยงมาก จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 19.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลการลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทของนักลงทุน

ประเภท	จำนวน	ร้อยละ
ผู้ลงทุนประเภทรอรับผล	241	60.3
ผู้ลงทุนประเภทมุ่งหวังผล	159	39.8
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.14 พบว่าประเภทของนักลงทุนของกลุ่มตัวอย่างในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่คือผู้ลงทุนประเภทรอรับผล จำนวน 241 คน คิดเป็นร้อยละ 60.3 และผู้ลงทุนประเภทมุ่งหวังผล จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 39.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทของเครื่องมือที่ใช้วิเคราะห์เพื่อตัดสินใจในการลงทุน

ประเภท	จำนวน	ร้อยละ
การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน	120	30
การวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค	46	11.5
ใช้ทั้งสองอย่างแต่ใช้ปัจจัยพื้นฐานเป็นหลัก	162	40.5
ใช้ทั้งสองอย่างแต่ใช้ปัจจัยเทคนิคเป็นหลัก	72	18
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.15 พบว่าเครื่องมือที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์เพื่อตัดสินใจในการลงทุนของกลุ่มตัวอย่างในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เครื่องมือที่ใช้คือใช้ทั้งสองอย่างแต่ใช้ปัจจัยพื้นฐานเป็นหลัก จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 40.5 การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 30 ใช้ทั้งสองอย่างแต่ใช้ปัจจัยเทคนิคเป็นหลัก จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18 และใช้การวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.16 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับทฤษฎีที่จำเป็นที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค จำแนกตามทฤษฎี

ทฤษฎี	จำนวน	ร้อยละ
ทฤษฎีดาว	43	10.8
ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่	152	38
รูปแบบราคา	142	35.5
แผนภูมิแท่งเทียน	22	5.5
แผนภูมิ Point & Figure	13	3.3
ดัชนีบ่งชี้	28	7.0
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.16 พบว่าทฤษฎีที่จำเป็นสำหรับการวิเคราะห์ปัจจัยเทคนิคของกลุ่มตัวอย่างในเขตกรุงเทพมหานครที่มากที่สุด คือ ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 38 รองลงมาคือ

รูปแบบราคา จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 35.5 ทฤษฎีดาว จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 ดัชนีบ่งชี้ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7 แผนภูมิแท่งเทียน จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 และ แผนภูมิ Point & Figure จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 ตามลำดับ

4.3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจในการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์

จากการศึกษาเมื่อนำข้อคำถามในส่วนความพึงพอใจในการตัดสินใจลงทุนของกลุ่มตัวอย่างในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถแสดงผลการวิเคราะห์ ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจในการตัดสินใจลงทุน

ความพึงพอใจ	กลุ่มตัวอย่าง(N=400)		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
เครื่องมือที่ช่วยให้กำไรมากขึ้น	3.66	0.88	มาก
เครื่องมือที่ช่วยป้องกันการขาดทุน	3.65	0.91	มาก
เครื่องมือที่ช่วยลดความเสี่ยง	3.61	0.95	มาก
รวมปัจจัยของเครื่องมือ	3.69	0.91	มาก

จากตารางที่ 4.17 แสดงว่าเครื่องมือที่ใช้วิเคราะห์ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ โดยรวม มีค่าเฉลี่ย 3.69 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ปัจจัยของเครื่องมือที่มีผลช่วยในการตัดสินใจมากที่สุด คือ เครื่องมือที่ช่วยให้กำไรมากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 3.66 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ เครื่องมือที่ช่วยป้องกันการขาดทุน มีค่าเฉลี่ย 3.65 อยู่ในระดับมาก และเครื่องมือที่ช่วยลดความเสี่ยง มีค่าเฉลี่ย 3.61 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

4.4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์

จากการศึกษาเมื่อนำข้อคำถามในส่วนปัจจัยด้านจิตวิทยาที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนของกลุ่มตัวอย่างในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถแสดงผลการวิเคราะห์ ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัจจัยการรับรู้ของเครื่องมือที่ใช้วิเคราะห์ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุน

ปัจจัยพื้นฐาน	กลุ่มตัวอย่าง(N=400)		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
ความสำคัญของปัจจัยพื้นฐาน	4.43	0.95	มากที่สุด
สถานะเศรษฐกิจ	4.21	0.97	มากที่สุด
สถานะอุตสาหกรรม	4.12	0.94	มากที่สุด
ผลดำเนินงานของบริษัทนั้นๆ	4.54	0.79	มากที่สุด
รวมปัจจัยพื้นฐาน	4.32	0.91	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.18 แสดงว่าปัจจัยการรับรู้ซึ่งถือเป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับวิเคราะห์มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนโดยรวม มีค่าเฉลี่ย 4.32 อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ากลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญต่อผลดำเนินงานของบริษัทนั้นๆ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.54 อยู่ในระดับมากที่สุด ระดับความสำคัญของปัจจัยพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ย 4.43 อยู่ในระดับมากที่สุด สถานะเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ย 4.21 อยู่ในระดับมากที่สุด และสถานะอุตสาหกรรม มีค่าเฉลี่ย 4.12 อยู่ในระดับมากที่สุด เช่นกัน

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัจจัยการเรียนรู้ทางเทคนิคที่ใช้วิเคราะห์ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุน

ปัจจัยเทคนิค	กลุ่มตัวอย่าง(N=400)		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
วิเคราะห์แนวโน้มและเส้นแนวโน้ม	3.58	1.31	มาก
วิเคราะห์แนวรับและแนวต้าน	3.26	1.33	ปานกลาง
รวมปัจจัยเทคนิค	3.42	1.15	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.19 พบว่าปัจจัยเทคนิคที่ใช้เป็นเครื่องมือสำหรับวิเคราะห์มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนโดยรวม มีค่าเฉลี่ย 3.42 อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การ

วิเคราะห์แนวโน้มแล้วเส้นแนวโน้มมีค่ามากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.58 อยู่ในระดับมาก และการวิเคราะห์แนวรับและแนวต้าน มีค่าเฉลี่ย 3.26 อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

ตารางที่ 4.20 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัจจัยความเชื่อในข้อจำกัดการลงทุนที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุน

ข้อจำกัด	กลุ่มตัวอย่าง(N=400)		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
เงินลงทุน	3.64	0.81	มาก
อายุและสุขภาพ	2.06	1.12	น้อย
การศึกษาและประสบการณ์	4.31	0.81	มากที่สุด
เวลา	3.04	1.23	ปานกลาง
ภูมิด้านทานความเสี่ยง	2.45	1.35	น้อย
รวมข้อจำกัด	3.10	1.06	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.20 พบว่าความเชื่อเรื่องข้อจำกัดของการลงทุนที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนโดยรวม มีค่าเฉลี่ย 3.10 อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การศึกษาและประสบการณ์มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.31 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ เงินลงทุน มีค่าเฉลี่ย 3.64 อยู่ในระดับมาก เวลา มีค่าเฉลี่ย 3.04 อยู่ในระดับน้อย ภูมิด้านทานความเสี่ยง มีค่าเฉลี่ย 2.45 อยู่ในระดับน้อย ตามลำดับ

4.5 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานคร

จากการตอบแบบสอบถามผู้วิจัยได้นำข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของกลุ่มตัวอย่างมาเปรียบเทียบความแตกต่าง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานที่ 1 นักลงทุนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ต่างกัน

ทดสอบสมมติฐานที่ 1.1

H0 : นักลงทุนที่มีเพศแตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่แตกต่างกัน

H1 : นักลงทุนที่มีเพศแตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.21 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของเพศที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ จำแนกตามความพึงพอใจในการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์

การตัดสินใจลงทุน	เพศชาย		เพศหญิง		t	Sig.
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
เครื่องมือที่ช่วยให้กำไรมากขึ้น	3.70	0.87	3.58	0.91	1.305	.434
เครื่องมือที่ช่วยป้องกันการขาดทุน	3.76	0.83	3.69	0.76	0.880	.374
เครื่องมือที่ช่วยลดความเสี่ยง	3.61	0.94	3.60	0.97	0.167	.972
รวม	3.69	0.88	3.62	0.88	0.784	.593

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.21 การเปรียบเทียบความแตกต่างของเพศที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ โดยภาพรวมพบว่า ความพึงพอใจในการตัดสินใจลงทุน มีค่า t เท่ากับ 0.784 และค่า Sig. เท่ากับ .593 ซึ่งมากกว่า .05 หมายถึง ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า เพศที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทดสอบสมมติฐานที่ 1.2

H0 : นักลงทุนที่มีอายุแตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่แตกต่างกัน

H1 : นักลงทุนที่มีอายุแตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.22 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของอายุที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ จำแนกตามความพึงพอใจในการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์

การตัดสินใจลงทุน	ต่ำกว่า 20 ปี		20-29 ปี		30-39 ปี		40-49 ปี		50-59 ปี		มากกว่า 60 ปี		f	Sig.
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
เครื่องมือที่ช่วยให้ กำไรมากขึ้น	4.33	1.15	3.62	0.78	3.59	0.92	3.77	0.75	3.38	1.01	4.26	0.72	4.758	.000
เครื่องมือที่ช่วยป้องกัน การขาดทุน	4.66	0.57	3.69	0.85	3.62	0.74	3.94	0.72	3.49	0.84	4.11	0.90	5.283	.000
เครื่องมือที่ช่วยลด ความเสี่ยง	4.33	1.15	3.72	0.96	3.43	0.89	3.85	0.92	3.20	0.91	4.30	0.78	8.753	.000
รวม	4.44	0.95	3.67	0.86	3.54	0.85	3.85	0.79	3.35	0.92	4.22	0.80	6.264	.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.22 การเปรียบเทียบความแตกต่างของอายุที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ พบว่าโดยรวม ความพึงพอใจในการตัดสินใจลงทุน มีค่า f เท่ากับ 6.264 และค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายถึง ยอมรับสมมติฐานหลัก (H0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า อายุที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทดสอบสมมติฐานที่ 1.3

H0 : นักลงทุนที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ต่างกัน

H1 : นักลงทุนที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.23 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของสถานะภาพที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ จำแนกตามความพึงพอใจในการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์

การตัดสินใจลงทุน	โสด		สมรส		หย่าร้าง		f	Sig.
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
เครื่องมือที่ช่วยให้กำไรมากขึ้น	3.55	0.87	3.68	0.93	4.16	0.60	7.594	.001
เครื่องมือที่ช่วยป้องกันการขาดทุน	3.68	0.78	3.72	0.82	4.08	0.79	3.908	.021
เครื่องมือที่ช่วยลดความเสี่ยง	3.57	0.91	3.60	1.01	3.83	0.92	1.227	.104
รวม	3.60	0.85	3.66	0.92	4.02	0.77	4.243	.042

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.23 การเปรียบเทียบความแตกต่างของสถานะภาพที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ พบว่า ความพึงพอใจในการตัดสินใจลงทุน มีค่า f เท่ากับ 4.243 และค่า Sig. เท่ากับ .042 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายถึง ยอมรับสมมติฐานหลัก (H0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า สถานภาพที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทดสอบสมมติฐานที่ 1.4

H0 : นักลงทุนที่มีการศึกษาแตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่แตกต่าง

H1 : นักลงทุนที่มีการศึกษาแตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.24 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของการศึกษาที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ จำแนกตามความพึงพอใจในการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์

การตัดสินใจลงทุน	ต่ำกว่า				สูงกว่า				r	Sig.
	ปริญญาตรี		ปริญญาตรี		ปริญญาโท		ปริญญาโท			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
เครื่องมือที่ช่วยให้										
กำไรมากขึ้น	3.31	0.82	3.60	0.92	3.75	0.86	3.89	0.70	3.552	.015
เครื่องมือที่ช่วยป้องกัน										
การขาดทุน	3.59	1.01	3.69	0.78	3.75	0.75	3.95	0.84	1.713	.064
เครื่องมือที่ช่วยลด										
ความเสี่ยง	3.81	0.89	3.51	0.97	3.67	0.96	3.71	0.86	1.612	.046
รวม	3.57	0.90	3.60	0.89	3.72	0.85	3.85	0.80	2.292	.041

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.24 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการศึกษาที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ โดยรวมพบว่า ความพึงพอใจในการตัดสินใจลงทุน มีค่า r เท่ากับ 2.292 และค่า Sig. เท่ากับ .041 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายถึง ขอมรับสมมติฐานหลัก (H0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า การศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทดสอบสมมติฐานที่ 1.5

H0 : นักลงทุนที่มีอาชีพแตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ต่างกัน

H1 : นักลงทุนที่มีอาชีพแตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.25 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของอาชีพที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ จำแนกตามความพึงพอใจในการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์

การตัดสินใจลงทุน	นักเรียน/		ข้าราชการ/		พนักงาน		ธุรกิจ				f	Sig.
	นักศึกษา		รัฐวิสาหกิจ		บริษัทเอกชน		ส่วนตัว		เกษียณ			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
เครื่องมือที่ช่วยให้												
กำไรมากขึ้น	2.70	0.82	3.36	0.88	3.66	0.81	3.93	0.83	2.50	1.16	13.383	.000
เครื่องมือที่ช่วยป้องกัน												
การขาดทุน	4.30	0.94	3.47	0.82	3.67	0.75	3.91	0.83	3.41	0.79	4.450	.001
เครื่องมือที่ช่วยลด												
ความเสี่ยง	4.20	0.91	3.36	0.81	3.56	0.91	3.86	0.93	2.33	0.98	9.914	.000
รวม	3.73	0.89	3.39	0.83	3.63	0.82	3.90	0.86	2.74	0.97	9.249	.0003

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.25 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการอาชีพที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ โดยรวมพบว่า ความพึงพอใจในการตัดสินใจลงทุน มีค่า f เท่ากับ 9.249 และค่า Sig. เท่ากับ .0003 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายถึง ขอมรับสมมติฐานหลัก (H0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า อาชีพที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทดสอบสมมติฐานที่ 1.6

H0 : นักลงทุนที่มีรายได้แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ต่างกัน

H1 : นักลงทุนที่มีรายได้แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.26 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของรายได้ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ จำแนกตามความพึงพอใจในการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์

การตัดสินใจลงทุน	ต่ำกว่า15000		15001-35000		35001-55000		55001-75000		75001-95000		มากกว่า95000		f	Sig.
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
เครื่องมือที่ช่วยให้กำไรมากขึ้น	3.58	0.50	3.25	1.24	3.58	0.49	3.77	0.61	3.96	0.52	3.65	1.19	5.026	.000
เครื่องมือที่ช่วยป้องกัน														
การขาดทุน	3.29	0.58	3.61	1.03	3.47	0.64	3.68	0.60	4.02	0.68	3.90	0.90	5.980	.000
เครื่องมือที่ช่วยลดความเสี่ยง	3.00	0.00	3.41	1.23	3.43	0.52	3.71	0.76	3.93	0.78	3.63	1.22	4.627	.000
รวม	3.29	0.36	3.42	1.16	3.49	0.63	3.72	0.65	3.97	0.66	3.72	1.10	5.211	.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.26 การเปรียบเทียบความแตกต่างของรายได้ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ โดยรวมพบว่า ความพึงพอใจในการตัดสินใจลงทุน มีค่า f เท่ากับ 5.211 และค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายถึง ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า รายได้ที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.6 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยทางด้านจิตวิทยาที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานคร

จากการตอบแบบสอบถามผู้วิจัยได้นำข้อมูลด้านปัจจัยทางด้านจิตวิทยา ซึ่ง หมายถึง ปัจจัยการรับรู้ ปัจจัยการเรียนรู้ ปัจจัยความเชื่อ ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของกลุ่มตัวอย่างมาเปรียบเทียบความแตกต่าง โดยสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานที่ 2 นักลงทุนที่มีปัจจัยการรับรู้ที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ต่างกัน

ทดสอบสมมติฐานที่ 2

H_0 : นักลงทุนที่มีปัจจัยการรับรู้แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ต่างกัน

H_1 : นักลงทุนที่มีปัจจัยการรับรู้แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.27 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ จำแนกตามความพึงพอใจในการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์

	ระดับปัจจัยพื้นฐาน		เศรษฐกิจ		อุตสาหกรรม		ผลการดำเนินงาน	
	f	Sig.	f	Sig.	f	Sig.	f	Sig.
เครื่องมือที่ช่วยให้ได้								
กำไรมากขึ้น	9.415	.000	21.481	.000	6.743	.000	2.562	.038

ตารางที่ 4.27 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ จำแนกตามความพึงพอใจในการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ (ต่อ)

เครื่องมือที่ช่วยป้องกัน								
การขาดทุน	20.226	.000	29.351	.000	18.786	.000	9.340	.000
เครื่องมือที่ช่วยให้ลด								
ความเสี่ยงได้	12.476	.000	22.282	.000	18.965	.000	4.509	.001
รวม	14.039	.000	24.371	.000	8.164	.000	5.470	.013

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.27 การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยการรับรู้ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ โดยรวม พบว่า การรับรู้ปัจจัยพื้นฐาน มีค่า f เท่ากับ 14.039 และค่า Sig เท่ากับ .000 การรับรู้สถานะทางเศรษฐกิจ มีค่า f เท่ากับ 24.371 และค่า Sig เท่ากับ .000 การรับรู้สถานะทางอุตสาหกรรม มีค่า f เท่ากับ 18.164 และค่า Sig เท่ากับ .000 และปัจจัยการรับรู้ผลการดำเนินงาน มีค่า f เท่ากับ 5.470 และค่า Sig เท่ากับ .013 ซึ่งค่า Sig ของทุกปัจจัย มีค่าน้อยกว่า .05 หมายถึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า ปัจจัยการรับรู้ที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 3 นักลงทุนที่มีปัจจัยการเรียนรู้ที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่แตกต่างกัน

ทดสอบสมมติฐานที่ 3

H0 : นักลงทุนที่มีปัจจัยการเรียนรู้ที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนลงทุนในหลักทรัพย์ที่แตกต่างกัน

H1 : นักลงทุนที่มีปัจจัยการเรียนรู้แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.28 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของการเรียนรู้ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ จำแนกตามความพึงพอใจในการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์

การตัดสินใจลงทุน	แนวโน้มและเส้นแนวโน้ม		แนวรับและแนวต้าน	
	f	Sig.	f	Sig.
เครื่องมือที่ช่วยให้ได้กำไรมากขึ้น	9.937	.000	7.903	.000
เครื่องมือที่ช่วยป้องกันการขาดทุน	7.730	.000	3.102	.016
เครื่องมือที่ช่วยให้ลดความเสี่ยงได้	12.46	.000	10.60	.000
รวม	10.04	.000	7.201	.005

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.28 การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยการเรียนรู้ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ โดยรวม พบว่า การเรียนรู้ด้านแนวโน้มและเส้นแนวโน้ม มีค่า f เท่ากับ 10.04 และค่า Sig เท่ากับ .000 และการเรียนรู้ด้านแนวรับและแนวต้านมีค่า f เท่ากับ 7.201 และค่า Sig เท่ากับ .005 ซึ่งทั้งหมดมีค่า Sig น้อยกว่า .05 หมายถึง ขอมรับสมมติฐานหลัก (H0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า ปัจจัยการเรียนรู้ที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 4 นักลงทุนที่มีปัจจัยความเชื่อที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ต่างกัน

ทดสอบสมมติฐานที่ 4

H0 : นักลงทุนที่มีปัจจัยความเชื่อที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนลงทุนในหลักทรัพย์ที่ต่างกัน

H1 : นักลงทุนที่มีปัจจัยความเชื่อแตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.29 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของความเชื่อที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ จำแนกตามความพึงพอใจในการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์

	เงินลงทุน		อายุและสุขภาพ		การศึกษา/ประสบการณ์		เวลา		ภูมิด้านทาน	
การตัดสินใจลงทุน	f	Sig.	f	Sig.	f	Sig.	f	Sig.	f	Sig.
เครื่องมือที่ช่วยให้										
ได้กำไรมากขึ้น	3.316	.020	5.810	.000	11.334	.000	12.177	.000	8.237	.000
เครื่องมือที่ช่วย										
ป้องกันการขาดทุน	3.182	.024	7.547	.000	19.186	.000	7.599	.000	13.58	.000
เครื่องมือที่ช่วยให้ลด										
ความเสี่ยงได้	3.132	.026	8.882	.000	16.122	.000	8.707	.000	16.258	.000
รวม	3.21	.023	7.413	.000	15.547	.000	9.494	.000	12.691	.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.29 การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยความเชื่อที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ โดยรวม พบว่า ข้อจำกัดเงินลงทุน มีค่า f เท่ากับ 3.21 และค่า Sig เท่ากับ .023 ข้อจำกัดด้านอายุและสุขภาพ มีค่า f เท่ากับ 7.413 และค่า Sig เท่ากับ .000 ข้อจำกัดด้านการศึกษาและประสบการณ์ มีค่า f เท่ากับ 15.547 และค่า Sig เท่ากับ .000 ข้อจำกัดด้านเวลา มีค่า f เท่ากับ 15.547 และค่า Sig เท่ากับ .000 และข้อจำกัดด้านภูมิด้านทานความเสี่ยง มีค่า f เท่ากับ 12.691 และค่า Sig เท่ากับ .000 ซึ่งค่า Sig ทั้งหมดน้อยกว่า .05 หมายถึง ยอมรับสมมติฐานหลัก (H0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า ปัจจัยความเชื่อที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.30 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ ยอมรับ ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 1 นักลงทุนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ต่างกัน	
1.1 นักลงทุนที่มีเพศแตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ต่างกัน	✓
1.2 นักลงทุนที่มีอายุแตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ต่างกัน	✓
1.3 นักลงทุนที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ต่างกัน	✓
1.4 นักลงทุนที่มีการศึกษาแตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ต่างกัน	✓
1.5 นักลงทุนที่มีอาชีพแตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ต่างกัน	✓
1.6 นักลงทุนที่มีรายได้แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ต่างกัน	✓
สมมติฐานที่ 2 นักลงทุนที่มีปัจจัยการรับรู้ที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ต่างกัน	✓
สมมติฐานที่ 3 นักลงทุนที่มีปัจจัยการเรียนรู้ที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ต่างกัน	✓
สมมติฐานที่ 4 นักลงทุนที่มีปัจจัยความเชื่อที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ต่างกัน	✓

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยจิตวิทยาของนักลงทุนที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยทางด้านจิตวิทยาของนักลงทุนในหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานครและเพื่อให้ทราบถึงวิถีคิดและมุมมองในการลงทุนของนักลงทุนอย่างปลอดภัย เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้มาเป็นแนวทาง สำหรับนักลงทุนรายใหม่ที่มีความสนใจลงทุนในหลักทรัพย์เพื่อให้ทราบถึงวิถีคิด หรือ เครื่องมือต่างๆที่จะต้องศึกษาเพื่อนำมาใช้เป็นตัวช่วยเพื่อเพิ่มความปลอดภัยในการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์

โดยการศึกษางานวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา (Descriptive Research) โดยส่วนหนึ่งเป็นการศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติจากเอกสารเกี่ยวกับแนวความคิด ทฤษฎี และผลงานการวิจัยที่มีความน่าเชื่อถือและอ้างอิงได้ เช่น ตำราทางวิชาการ การศึกษาค้นคว้าอิสระ รายงานการวิจัย สื่ออินเทอร์เน็ต เป็นต้น และอีกส่วนหนึ่งเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิด้วยการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือ ในการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ลงทุนในหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งตอบแบบสอบถามในครั้งนี้จำนวน 400 คน โฉนการศึกษาครั้งนี้เป็นการมุ่งศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ ผลการศึกษารูปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 สรุปผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง เรื่อง เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

ปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ลงทุนในหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 61.3 อายุ 30-39 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.8 มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 53.8 ระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 49.5 มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 56 มีรายได้ 75,001-95,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 22.8

ตอนที่ 2 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลการลงทุนของนักลงทุนในหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานคร

ข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนของนักลงทุนของกลุ่มตัวอย่างที่ได้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย

1. ระยะเวลาในการลงทุน
2. เปอร์เซ็นต์ผลตอบแทนในพอร์ตการลงทุน
3. เงินเริ่มต้นลงทุน
4. แหล่งที่มา
5. เปอร์เซ็นต์กำไรกรณีขาย
6. เปอร์เซ็นต์ขาดทุนกรณีขาย
7. ระดับความเสี่ยง
8. ประเภทนักลงทุน
9. เครื่องมือที่ใช้วิเคราะห์
10. ทฤษฎีที่จำเป็นที่สุดควรจะต้องศึกษาสำหรับนักลงทุน

ซึ่งสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้ ส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามได้ลงทุนเป็นระยะเวลามากกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 32 เปอร์เซ็นต์ผลตอบแทน 10-20 คิดเป็นร้อยละ 27.8 เงินลงทุนเริ่มต้น 50,001-100,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.5 โดยมีแหล่งที่มาจากผู้เชี่ยวชาญ/โบรกเกอร์ คิดเป็นร้อยละ 32.5 เปอร์เซ็นต์กำไรในกรณีขายอยู่ที่มากกว่า 30 คิดเป็นร้อยละ 32.3 เปอร์เซ็นต์ขาดทุนกรณีขายอยู่ที่ 0-10 คิดเป็นร้อยละ 67.3 สามารถรับความเสี่ยงได้ในระดับปานกลาง คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 51.3 เป็นนักลงทุนประเภทรอรับผล คิดเป็นร้อยละ 60.3 เครื่องมือที่ใช้ใช้ทั้งวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยเทคนิคแต่ใช้ปัจจัยพื้นฐานเป็นหลัก คิดเป็นร้อยละ 40.5 และทฤษฎีด้านค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ที่จำเป็นที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38

ตอนที่ 3 สรุปผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจในการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์

จากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาถึงความพึงพอใจในการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ ด้วยวิธีการหรือเครื่องมือต่างๆ สามารถแสดงผลการวิเคราะห์ ได้ดังนี้

โดยภาพรวมความพึงพอใจในการตัดสินใจลงทุนโดยใช้วิธีการหรือเครื่องมือต่างๆ มีค่าเฉลี่ยรวม เท่ากับ 3.69 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ปัจจัยของเครื่องมือที่มีผลช่วยในการตัดสินใจมากที่สุด คือ เครื่องมือที่ช่วยให้กำไรมากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 3.66 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ เครื่องมือที่ช่วยป้องกันการขาดทุน มีค่าเฉลี่ย 3.65 อยู่ในระดับมาก และเครื่องมือที่ช่วยลดความเสี่ยง มีค่าเฉลี่ย 3.61 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตอนที่ 4 สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานคร

จากการตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์มาเปรียบเทียบความแตกต่าง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยทดสอบสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานที่ 1 นักลงทุนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างของเพศที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ โดยภาพรวมพบว่า ความพึงพอใจในการตัดสินใจลงทุน มีค่า t เท่ากับ 0.784 และค่า Sig. เท่ากับ .593 ซึ่งมากกว่า .05 หมายถึง ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า เพศที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 1.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างของอายุที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ พบว่าโดยรวม ความพึงพอใจในการตัดสินใจลงทุน มีค่า f เท่ากับ 6.264 และค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายถึง ยอมรับสมมติฐานหลัก (H0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า อายุที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 1.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างของสถานภาพที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ พบว่า ความพึงพอใจในการตัดสินใจลงทุน มีค่า f เท่ากับ 4.243 และค่า Sig. เท่ากับ .042 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายถึง ยอมรับสมมติฐานหลัก (H0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า สถานภาพที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 1.4 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการศึกษาที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ โดยรวมพบว่า ความพึงพอใจในการตัดสินใจลงทุน มีค่า f เท่ากับ 2.292 และค่า Sig. เท่ากับ .041 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายถึง ยอมรับสมมติฐานหลัก (H0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า การศึกษาที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 1.5 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการอาชีพที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ โดยรวมพบว่า ความพึงพอใจในการตัดสินใจลงทุน มีค่า f เท่ากับ 9.249 และค่า Sig. เท่ากับ .0003 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายถึง ยอมรับสมมติฐานหลัก (H0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า อาชีพที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 1.6 การเปรียบเทียบความแตกต่างของรายได้ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ โดยรวมพบว่า ความพึงพอใจในการตัดสินใจลงทุน มีค่า f เท่ากับ 5.211 และค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายถึง ยอมรับสมมติฐานหลัก (H0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า รายได้ที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 5 สรุปผลการวิเคราะห์ปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์

จากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุน ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยการรับรู้ ปัจจัยการเรียนรู้ ปัจจัยความเชื่อ สามารถแสดงผลการวิเคราะห์

1. ปัจจัยการรับรู้ซึ่งถือเป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับวิเคราะห์มีผลต่อการตัดสินใจลงทุน โดยรวม มีค่าเฉลี่ย 4.32 อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ากลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญต่อผลดำเนินงานของบริษัทนั้นๆ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.54 อยู่ในระดับมากที่สุด ระดับความสำคัญของปัจจัยพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ย 4.43 อยู่ในระดับมากที่สุด สภาวะเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ย 4.21 อยู่ในระดับมากที่สุด และสภาวะอุตสาหกรรม มีค่าเฉลี่ย 4.12 อยู่ในระดับมากที่สุด

2. ปัจจัยการเรียนรู้เทคนิคที่ใช้เป็นเครื่องมือสำหรับวิเคราะห์มีผลต่อการตัดสินใจลงทุน โดยรวม มีค่าเฉลี่ย 3.42 อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การวิเคราะห์แนวโน้มแล้วเส้นแนวโน้มมีค่ามากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.58 อยู่ในระดับมาก และการวิเคราะห์แนวรับและแนวต้าน มีค่าเฉลี่ย 3.26 อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

3. ปัจจัยความเชื่อเรื่องข้อจำกัดของการลงทุนที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุน โดยรวม มีค่าเฉลี่ย 3.10 อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การศึกษาและประสบการณ์มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.31 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ เงินลงทุน มีค่าเฉลี่ย 3.64 อยู่ในระดับมาก เวลา มีค่าเฉลี่ย 3.04 อยู่ในระดับน้อย ภูมิด้านทานความเสี่ยง มีค่าเฉลี่ย 2.45 อยู่ในระดับน้อย ตามลำดับ

ตอนที่ 6 สรุปผลการเปรียบเทียบปัจจัยทางด้านจิตวิทยาที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์
ในเขตกรุงเทพมหานคร

จากการตอบแบบสอบถามผู้วิจัยได้นำข้อมูลด้านปัจจัยทางด้านจิตวิทยา ซึ่ง หมายถึง ปัจจัย
การรับรู้ ปัจจัยการเรียนรู้ ปัจจัยความเชื่อ ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของกลุ่ม
ตัวอย่างมาเปรียบเทียบความแตกต่าง โดยทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานที่ 2 นักลงทุนที่มีปัจจัยการรับรู้ที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่
แตกต่างกัน

การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยการรับรู้ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์
โดยรวม พบว่า การรับรู้พื้นฐาน มีค่า f เท่ากับ 14.039 และค่า Sig เท่ากับ .000 การรับรู้สถานะ
ทางเศรษฐกิจ มีค่า f เท่ากับ 24.371 และค่า Sig เท่ากับ .000 การรับรู้สถานะทางอุตสาหกรรม มีค่า f
เท่ากับ 18.164 และค่า Sig เท่ากับ .000 และปัจจัยการรับรู้ผลการดำเนินงาน มีค่า f เท่ากับ 5.470 และ
ค่า Sig เท่ากับ .013 ซึ่งค่า Sig ของทุกปัจจัย มีค่าน้อยกว่า .05 หมายถึง ยอมรับสมมติฐานหลัก (H0)
และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า ปัจจัยการรับรู้ที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจ
ลงทุนในหลักทรัพย์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 3 นักลงทุนที่มีปัจจัยการเรียนรู้ที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่
แตกต่างกัน

การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยการเรียนรู้ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนใน
หลักทรัพย์ โดยรวม พบว่า การเรียนรู้ด้านแนวโน้มและเส้นแนวโน้ม มีค่า f เท่ากับ 10.04 และค่า
Sig เท่ากับ .000 และการเรียนรู้ด้านแนวรับและแนวต้านมีค่า f เท่ากับ 7.201 และค่า Sig เท่ากับ .005
ซึ่งทั้งหมดมีค่า Sig น้อยกว่า .05 หมายถึง ยอมรับสมมติฐานหลัก (H0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง
(H1) หมายความว่า ปัจจัยการเรียนรู้ที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่แตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 4 นักลงทุนที่มีปัจจัยความเชื่อที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่
แตกต่างกัน

การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยความเชื่อที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนใน
หลักทรัพย์ โดยรวม พบว่า ข้อจำกัดเงินลงทุน มีค่า f เท่ากับ 3.21 และค่า Sig เท่ากับ .023 ข้อจำกัด
ด้านอายุและสุขภาพ มีค่า f เท่ากับ 7.413 และค่า Sig เท่ากับ .000 ข้อจำกัดด้านการศึกษาและ

ประสบการณ์ มีค่า f เท่ากับ 15.547 และค่า Sig เท่ากับ .000 ข้อจำกัดด้านเวลา มีค่า f เท่ากับ 15.547 และค่า Sig เท่ากับ .000 และข้อจำกัดด้านภูมิด้านทานความเสี่ยง มีค่า f เท่ากับ 12.691 และค่า Sig เท่ากับ .000 ซึ่งค่า Sig ทั้งหมดน้อยกว่า .05 หมายถึง ยอมรับสมมติฐานหลัก (H0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า ปัจจัยความเชื่อที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยทางด้านจิตวิทยาของนักลงทุนในการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และอาชีพ ที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากอายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ในปัจจุบันซึ่งถือว่ามีความเสี่ยงที่ค่อนข้างสูง พฤติกรรมการลงทุนก็จะมีการลงทุนที่แตกต่างกันไปอายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับบทความของเพชรบุรี ชุมทรัพย์ (2544) จุดมุ่งหมายของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน ผู้ลงทุนที่มีอายุน้อย มักกล้าเสี่ยงและสนใจลงทุนที่ก่อให้เกิดความมั่งคั่งแก่เงินลงทุน แต่ผู้ลงทุนที่อายุระหว่าง 40-50 ปี อาจสนใจลงทุนในแบบที่ให้รายได้ประจำ ทั้งนี้เนื่องจากภาระทางครอบครัวและผู้ลงทุนที่มีอายุมากกว่า 60 ปี ยิ่งพอใจลงทุนในแบบที่ให้รายได้แน่นอน ผู้ลงทุนที่มีครอบครัวแล้วต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของครอบครัว ต้องให้การศึกษาแก่บุตรทำให้เขาเกิดความจำเป็นที่จะต้องลงทุนในแบบที่มั่นคง ให้รายได้แน่นอน ส่วนคนโสดไม่มีภาระผูกพัน ย่อมลงทุนในแบบที่มีความเสี่ยงได้ และยังสอดคล้องกับงานศึกษาของ ปณิดา แซ่ตั้ง และ ปาริชาติ ราชประดิษฐ์ (2555) ซึ่งผู้ลงทุนที่แตกต่างกันทางด้านประชากรศาสตร์ ทั้งอายุ การศึกษา ส่งผลทำให้แต่ละบุคคลมีความเสี่ยงที่สามารถรับได้แตกต่างกัน

2. การวิเคราะห์ปัจจัยทางด้านจิตวิทยาที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา ซึ่งหมายถึง ปัจจัยการรับรู้ ปัจจัยการเรียนรู้ และปัจจัยความเชื่อ ที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานศึกษาของ พิงพิศ แก้วเพชร (2539) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ จากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการ

ตัดสินใจลงทุนนั้นจะวิเคราะห์ตามทฤษฎีการวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยปัจจัยหลักที่นักลงทุนใช้ประกอบการพิจารณา 2 ปัจจัยหลัก คือ ปัจจัยพื้นฐาน ซึ่งมีการวิเคราะห์เบื้องต้นตั้งแต่เศรษฐกิจตลาดหุ้น ภาคอุตสาหกรรม จนถึงหลักทรัพย์ของบริษัทนั้นๆ ในส่วนปัจจัยทางด้านเทคนิคที่ใช้และมาวิเคราะห์แนวโน้มความเป็นไปของราคาหลักทรัพย์เพื่อทำการตัดสินใจ โดยนิยมใช้ทฤษฎี Moving Average และ MACD ตามลำดับ นอกเหนือจากนี้ยังมีอีกหนึ่งปัจจัยที่นักลงทุนจังหวัดเชียงใหม่นำมาประกอบการตัดสินใจ คือ ข้อมูลข่าวสารจากหนังสือพิมพ์, วารสาร, สื่อต่างๆ และข้อมูลคำแนะนำจากโบรกเกอร์

ในงานวิจัยนี้ผู้ทำวิจัยพบว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ซึ่งมีความแตกต่างกันในปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งหมายรวมถึง เพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ การศึกษา และรายได้ ทำให้มีพฤติกรรมการลงทุนที่แตกต่างกัน การกำหนดเป้าหมายลงทุนที่แตกต่าง การยอมรับความเสี่ยงที่แตกต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการตัดสินใจในการลงทุนหลักทรัพย์แตกต่างกันไป รวมถึงปัจจัยทางด้านจิตวิทยา ที่กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามได้รับหรือใช้ร่วมในการตัดสินใจเพื่อลงทุนในหลักทรัพย์ ซึ่งถ้าพิจารณาในผลตอบแทนของกลุ่มตัวอย่างในพอร์ตโดยรวม อยู่ที่ 10-20% เป็นจำนวน 111 คน 20-30% เป็นจำนวน 110 คน หมายความว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามกลุ่มนี้เป็นนักลงทุนที่ได้กำไรจากการลงทุนในหลักทรัพย์ และในกรณีที่จะตัดสินใจขายหลักทรัพย์ใดๆ จะพิจารณาเมื่อเห็นว่าได้รับกำไรมากกว่า 30 % จากเงินลงทุนเริ่มต้นในหลักทรัพย์นั้นๆ และในกรณีตัดสินใจขายเมื่อขาดทุน 0-10% เป็นจำนวน 269 คนของกลุ่มตัวอย่างที่ตัดสินใจขาย เพื่อไม่ให้ขาดทุนมากขึ้น ซึ่งหมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีการกำหนดผลกำไรและขาดทุนอย่างชัดเจนเพื่อตัดสินใจลงทุนตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์นั้นๆ

3. การวิเคราะห์ความพึงพอใจของเครื่องมือที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์

ผลการวิเคราะห์พบว่า ข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนจากกลุ่มตัวอย่างในการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ โดยจะจำแนกเป็นรายละเอียดดังนี้

3.1 นักลงทุนที่ลงทุนในหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานครที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ ส่วนใหญ่จะระยะเวลามากกว่า 5 ปี

3.2 เปอร์เซ็นต์ผลตอบแทนของกลุ่มตัวอย่างที่ลงทุนในหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานครที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ ส่วนใหญ่เปอร์เซ็นต์ผลตอบแทน 10-20

3.3 เงินลงทุนเริ่มต้นของกลุ่มตัวอย่างที่ลงทุนในหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานครที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ ส่วนใหญ่เงินลงทุนเริ่มต้น 50,001-100,000 บาท

3.4 แหล่งที่มาของข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่ลงทุนในหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานครที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ ส่วนใหญ่มาจากผู้เชี่ยวชาญ/โบรกเกอร์

3.5 ผลกำไรที่กลุ่มตัวอย่างตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มากกว่า 30%

3.6 ในกรณีขาดทุน กลุ่มตัวอย่างตัดสินใจขายในหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ตัดสินใจขายเมื่อขาดทุน 0-10%

3.7 ระดับความเสี่ยงของกลุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ในหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ระดับความเสี่ยงปานกลาง

3.8 ประเภทของนักลงทุนของกลุ่มตัวอย่างในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่คือผู้ลงทุนประเภทรอรับผล

3.9 เครื่องมือที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์เพื่อตัดสินใจในการลงทุนของกลุ่มตัวอย่างในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เครื่องมือที่ใช้คือใช้ทั้งสองอย่างแต่ใช้ปัจจัยพื้นฐานเป็นหลัก

3.10 ทฤษฎีที่จำเป็นสำหรับใช้วิเคราะห์ปัจจัยเทคนิคของกลุ่มตัวอย่างในเขตกรุงเทพมหานครที่มากที่สุด คือ ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาปัจจัยทางด้านจิตวิทยาที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำข้อมูลที่ได้ไปใช้สำหรับนักลงทุนรายใหม่ที่ต้องการเริ่มต้นลงทุนในหลักทรัพย์ และข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้ ซึ่งเรียงลำดับเฉพาะปัจจัยที่จำเป็นและทำให้ผู้ลงทุนรายใหม่มีความปลอดภัยในการลงทุน

1.1 แหล่งที่มาในการตัดสินใจส่วนใหญ่มาจากผู้เชี่ยวชาญหรือโบรกเกอร์

1.2 ในกรณีขายเพื่อให้ได้กำไรส่วนใหญ่จะขายขณะที่กำไร 30 % ขึ้นไป

1.3 ในกรณีขาดทุนส่วนใหญ่จะขายเมื่อขาดทุนไม่เกิน 10%

1.4 เครื่องมือที่ใช้วิเคราะห์ศึกษาถึงปัจจัยพื้นฐานเป็นหลักและศึกษาปัจจัยเทคนิคด้วยโดยส่วนใหญ่จะใช้ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ รวมถึงการวิเคราะห์เส้นแนวโน้มประกอบ

สำหรับนักลงทุนรายใหม่ควรจะต้องศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการลงทุนให้ให้เหมาะสมกับวิธีการลงทุนที่เป็นแบบฉบับของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาจากนักลงทุนท่านอื่น การอ่านหนังสือ การอ่านจากบทความ หรือสื่อบนอินเทอร์เน็ต รายการต่างๆบนสื่อโทรทัศน์ เป็นต้น และควรศึกษาถึงการจัดการด้านการเงินในการลงทุน (Money Management) เพื่อเป็นการจัดการการลงทุนให้ได้ประโยชน์สูงสุดในการลงทุนและมีความเสี่ยงลดลง

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ในการศึกษางานวิจัยครั้งนี้ยังกล่าวถึงภาพรวมของหลักทรัพย์ ไม่ได้เจาะจงลงในหลักทรัพย์แต่ละตัว ซึ่งอาจจะทำให้ผลงานวิจัยไม่ครอบคลุมถึงปัจจัยภายในหลักทรัพย์นั้นๆ

2.2 ในการศึกษางานวิจัยครั้งนี้กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในเขตเฉพาะกรุงเทพมหานครเท่านั้น ซึ่งอาจจะยังไม่สามารถตอบโจทย์พฤติกรรมการลงทุนที่แตกต่างกันโดยสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน เพื่อความสมบูรณ์ที่มากขึ้น

ผู้วิจัยนอกจากการทำแบบสอบถามจำนวน 400 ชุด ยังได้ทำการสัมภาษณ์นักลงทุนถึงการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. มีความเห็นส่วนตัวว่าหุ้นคือสินทรัพย์ที่มีชีวิต เพราะเบื้องหลังของหุ้นคือกิจการที่ทำเงินได้ โดยมีผลประกอบการเป็นเครื่องชี้วัดความสามารถและความสำเร็จ กิจการที่ดี มั่นคง และแข็งแกร่ง สามารถเพิ่มมูลค่าให้กับกิจการและมูลค่าหุ้น ซึ่งจะสะท้อนมาที่ราคาหุ้นในตลาด การลงทุนในหุ้นของกิจการที่ดีในเวลาที่เหมาะสมจะให้ผลตอบแทนที่สูงกว่าอัตราเงินเฟ้อได้

2. ความรู้ ระบบ และวินัยการลงทุน ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการลงทุนให้ได้รับผลกำไรมากที่สุดและขาดทุนน้อยที่สุด

3. คนส่วนใหญ่ใช้ปัจจัยพื้นฐานหรือเทคนิคในการเลือกหุ้น แต่มักใช้ข้อมูลจากแหล่งข่าวสาธารณะ หรือคำบอกเล่าจากคนใกล้ชิดในการซื้อขายหุ้นจริง

4. ควรศึกษา ค้นคว้า หาความรู้และสไตล์การลงทุนที่เหมาะสมกับตัวเอง เพราะการลงทุนหุ้นก็เปรียบเสมือนการลงทุนทำธุรกิจจริง

บรรณานุกรม

- การวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน. (2545). (พิมพ์ครั้งที่ 4). โรงพิมพ์ส่วนสิ่งพิมพ์ฝ่าย
สื่อสารองค์กร ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- จิรัตน์ สังข์แก้ว. (2544). การลงทุน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ไชมอน โซตोनันด์ พุทธิพรชนัน. (2554). จิตวิทยาการตลาด (*Psychological factors*). สืบค้นเมื่อ 5
ธันวาคม 2557, จาก [http://graduate.east.spu.ac.th/graduate/admin/knowledge/-
A198Psychological.pdf](http://graduate.east.spu.ac.th/graduate/admin/knowledge/-A198Psychological.pdf)
- ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์อิเล็กทรอนิกส์. (2557). ข้อมูลวิทยานิพนธ์. สืบค้นเมื่อ 9 พฤศจิกายน 2557,
จาก [http://library.cmu.ac.th/digital_collection/theses/fulltext.php?id=14404&word=
หลักทรัพย์](http://library.cmu.ac.th/digital_collection/theses/fulltext.php?id=14404&word=หลักทรัพย์)
- ณรงค์ จารขจรกุล. (2541). ปัจจัยกำหนดผลตอบแทนจากการลงทุนในหลักทรัพย์ของประเทศไทย.
สืบค้นเมื่อ 11 พฤศจิกายน 2557, จาก <http://www.set.or.th>
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2557). ข้อมูล Set 100. สืบค้นเมื่อ 2 กุมภาพันธ์ 2558, เข้าถึงได้
จาก <http://www.set.or.th>
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2557). ข้อมูล Set 50. สืบค้นเมื่อ 2 กุมภาพันธ์ 2558, เข้าถึงได้
จาก <http://www.set.or.th>
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2557). ข้อมูลการลงทุน. สืบค้นเมื่อ 11 พฤศจิกายน 2557, จาก
<http://www.tsi-thailand.org/index.php>
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2557). ข้อมูลตลาดหลักทรัพย์. สืบค้นเมื่อ 9 พฤศจิกายน 2557,
จาก <http://www.settrade.com/login.jsp?txtBrokerId=IPO>
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2557). ตลาดหลักทรัพย์. สืบค้นเมื่อ 9 พฤศจิกายน 2557, จาก
<https://www.wikipedia.org/>
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2557). ทฤษฎีการลงทุน. สืบค้นเมื่อ 2 กุมภาพันธ์ 2558, จาก
<http://www.set.or.th/education/th/education.html>
- นิยามความสำเร็จ. สืบค้นเมื่อ 2 ธันวาคม 2557, จาก <http://www.manager.co.th>
- นิเวศน์ เหมวชิรวรากร (2557). นิสัยนักลงทุน. คอลัมน์โลกในมุมมองของ Value Investor
หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ.

บรรณานุกรม(ต่อ)

- ปนิดา แซ่ตั้ง และ ปาริชาติ ราชประดิษฐ์ (2555). การศึกษาพฤติกรรมการลงทุนเชิงจิตวิทยาโดยใช้
ทฤษฎีความเสี่ยงและผลตอบแทนกรณีศึกษานักลงทุนจังหวัดพิษณุโลก. สืบค้นเมื่อ 20
พฤศจิกายน 2557, จาก <http://www.ex-mba.buu.ac.th/Research>
- ประเภทของนักลงทุน. สืบค้นเมื่อ 26 พฤศจิกายน 2557, จาก <http://salamanderr.wordpress.com>
- ปริญญา อภิวัฒน์สร(2546). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจและพฤติกรรมในการลงทุนกองทุนรวมของ
ผู้ลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร. สืบค้นเมื่อ 20พฤศจิกายน 2557, จาก <http://www.ex-mba.buu.ac.th/Research>
- พีรศักดิ์ ชัยศุกกิจ (2553) . เป้าหมายนักลงทุน. กรุงเทพฯ : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
- เพชร ขุนทรัพย์ (2531). การลงทุน. สืบค้นเมื่อ 20พฤศจิกายน 2557, จาก <http://www.ex-mba.buu.ac.th/Research>
- เพชร ขุนทรัพย์ (2544). หลักการลงทุน. (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย-
ธรรมศาสตร์.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ (2554). การโฆษณาและพฤติกรรมผู้บริโภค. สืบค้นเมื่อ 5 ธันวาคม
2557, จาก <http://www.nsr.ac.th/e-learning/advertising/chapter5.htm>
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2554). ลักษณะทางจิตวิทยา (Psychological Characteristics).
สืบค้นเมื่อ 5 ธันวาคม 2557, จาก <http://www.stou.ac.th/stouonline/lom/data/sms/market/Unit3/Subm2/U324-1.htm>
- รูกพงศ์ ประภาสะโนบล (2548). ผลตอบแทนและความเสี่ยง. สืบค้นเมื่อ 5 ธันวาคม 2557, จาก
<http://www.settrade.com>
- เรืองฤดี อุดมอนุสรณ์ (2539). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของผู้ลงทุนใน
จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิลาสิณี ชัยวรรณ(2548). พฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนราย
ย่อย ณ ห้องค้าจังหวัดเชียงใหม่. สืบค้นเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2557, จาก
http://archive.lib.cmu.ac.th/full/T/2548/poleco0848wc_tpg.pdf
- ศิริพรรณ เจตนา นุรักษ์. ขนาดของหุ้น. สืบค้นเมื่อ 24 พฤศจิกายน 2557, จาก
<http://www.morningstarthailand.com>
- ศิริวรรณ เจริญรัตน์ และคณะ. (2541). การบริหารการตลาดยุคใหม่. กรุงเทพฯ: ชีระฟิล์มและไพทีเก็ช.

บรรณานุกรม(ต่อ)

- สิทธิชัย เทพไพฑูรย์(2546). การทำนายสัญญาณการซื้อขายหลักทรัพย์ด้วยการใช้เทคนิคอัลกอริธึมร่วมกับ โครงข่ายประสาทเทียม *Hybrid Genetic Algorithm and Artificial Neural Network for Stock Exchange Buy/Sell Triggering*. ภาควิชา วิศวกรรม คอมพิวเตอร์ คณะ วิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุภาว จุลนาพันธ์ (2529). การวิเคราะห์หลักทรัพย์. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย - รามคำแหง.
- โสจุภา ทองนาย และดร.กิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ. (2554). การวิเคราะห์ความเสี่ยงและอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ในกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคหมวดของใช้ในครัวเรือนและสำนักงาน โดยใช้ทฤษฎี การตั้งราคาหลักทรัพย์ (CAPM) :กรณีศึกษาหลักทรัพย์ CEI, KYE, SIAM, SITHAI และ OGC. หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โครงการบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิตสำหรับผู้จัดการยุคใหม่ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- หลักการเล่นหุ้นเบื้องต้น. สืบค้นเมื่อ 24 พฤศจิกายน 2557, จาก <http://www.kid-vi.com>
- อัญญา ชันชวิทย์ (2546). การวิเคราะห์ความเสี่ยงจากการลงทุนในหลักทรัพย์. กรุงเทพฯ : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- Bodie Zvi, Alex Kane, and Alan Marcus (2007). *Investments*. (10th ed.). Mc Graw-hill.
- E-Learning (2010). *วัตถุประสงค์ในการลงทุน (Investment Objectives)*. สืบค้นเมื่อ 2 พฤศจิกายน 2557, จาก <http://elearnmag.acm.org>
- Investment Service Center (2545). *ข้อมูลพื้นฐานในการลงทุน (Basic Information)*. สืบค้นเมื่อ 11 พฤศจิกายน 2557, จาก http://www.ew-mba.buu.ac.th/Research/Bkk/ex-24-Bkk/51722574/05_ch2.pdf

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การศึกษาปัจจัยทางด้านจิตวิทยาของนักลงทุนในการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ เขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง การเก็บข้อมูลในครั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางวิชาการเท่านั้น โดยทำการประมวลผลเป็นภาพรวม และข้อมูลของท่านจะถูกเก็บเป็นความลับ แบบสอบถามชุดนี้มีทั้งหมด 5 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านประชากรศาสตร์

ส่วนที่ 2 : ข้อมูลการลงทุนของนักลงทุนในหลักทรัพย์

ส่วนที่ 3 : ความพึงพอใจในการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์

ส่วนที่ 4 : ปัจจัยด้านจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์

ส่วนที่ 5 : ข้อเสนอแนะ

เนื่องด้วยข้าพเจ้านักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (M.B.A) กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาปัจจัยทางด้านจิตวิทยาของนักลงทุนในการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ เขตกรุงเทพมหานคร” ในการนี้ใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านในการกรอกข้อมูลแบบสอบถามทุกข้อ ในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้ใช้เวลาประมาณ 5-10 นาที ซึ่งข้อมูลที่ได้รับในครั้งนี้จะเก็บเป็นความลับ โดยจะนำเสนอข้อมูลเฉพาะในภาพรวมเท่านั้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดกรุณาให้ความร่วมมือและขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านประชากรศาสตร์

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ให้สมบูรณ์ตรงตามความเป็นจริง

1. เพศ

☐ ชาย ☐ หญิง

2. อายุ

☐ ต่ำกว่า 20 ปี ☐ 20 – 29 ปี ☐ 30 – 39 ปี
☐ 40 – 49 ปี ☐ 50 – 59 ปี ☐ มากกว่า 60 ปี

3. สถานภาพ

☐ โสด ☐ สมรส
☐ หย่าร้าง

4. ระดับการศึกษา

☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ ปริญญาตรี
☐ ปริญญาโท ☐ สูงกว่าปริญญาโท

5. อาชีพ

☐ นักเรียน/นักศึกษา ☐ ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ
☐ พนักงานบริษัทเอกชน ☐ ธุรกิจส่วนตัว
☐ เกษียณ ☐ อื่นๆ.....

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

☐ ต่ำกว่า 15,000 บาท ☐ 15,000 – 35,000 บาท
☐ 35,001 – 55,000 บาท ☐ 55,001 – 75,000 บาท
☐ 75,001 – 95,000 บาท ☐ มากกว่า 95,001 บาท

ส่วนที่ 2 : ข้อมูลการลงทุนของนักลงทุนในหลักทรัพย์

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ให้สมบูรณ์ตรงตามความเป็นจริงของท่านมากที่สุดเพียงช่องเดียว

1. ระยะเวลาในการลงทุนในหลักทรัพย์

☐ 1) 0-1 ปี
☐ 2) 1-3 ปี
☐ 3) 3-5 ปี
☐ 4) มากกว่า 5 ปี

2. เปอร์เซ็นต์ผลตอบแทนในพอร์ตการลงทุนของท่านในปัจจุบัน

- ☐ 1) ต่ำกว่า 0% ☐ 2) 0-10%
☐ 3) 11-20% ☐ 4) 21-30%
☐ 5) มากกว่า 30%

3. เงินลงทุนเริ่มต้น

- ☐ 1) ต่ำกว่า 10,000 บาท ☐ 2) 10,000 – 50,000 บาท
☐ 3) 50,000 – 100,000 บาท ☐ 4) 100,000 – 500,000 บาท
☐ 5) มากกว่า 500,000 บาท

4. แหล่งที่มาของข้อมูลใดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการลงทุนมากที่สุด

- ☐ 1) ตัวเอง ☐ 2) เพื่อน / คนรอบข้าง
☐ 3) ผู้เชี่ยวชาญ / โบรกเกอร์ ☐ 4) สื่อต่างๆ

5. ในกรณีที่ได้กำไร ท่านตัดสินใจขายในขณะที่ยูนั้ๆมีกำไรกี่เปอร์เซ็นต์

- ☐ 1) 0- 10% ☐ 2) 10-20%
☐ 3) 20-30% ☐ 4) มากกว่า 30%

6. ในกรณีที่ขาดทุน ท่านตัดสินใจขายในขณะที่ยูนั้ๆขาดทุนกี่เปอร์เซ็นต์

- ☐ 1) 0- 10% ☐ 2) 10-20%
☐ 3) 20-30% ☐ 4) มากกว่า 30%

7. ระดับความเสี่ยงที่ท่านสามารถยอมรับได้ในกรณีที่ขาดทุน

มาก (ชอบความเสี่ยง) ,ปานกลาง(รับความเสี่ยงได้ระดับหนึ่ง) ,ต่ำ(ไม่ยอมรับความเสี่ยง)

- ☐ 1) มาก ☐ 2) ปานกลาง
☐ 3) ต่ำ

8. คุณคิดว่าตัวคุณเองเป็นนักลงทุนแบบไหน

- ☐ 1) ผู้ลงทุนประเภทรอรับผล ☐ 2) ผู้ลงทุนประเภทมุ่งหวังผล

9. เครื่องมือที่ท่านใช้สำหรับการวิเคราะห์เพื่อตัดสินใจในการลงทุนซื้อ ขาย หุนในตลาดหุ้นไทย

- ☐ 1) การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน (ประกอบด้วยข่าวและสภาพเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม และผลประกอบการบริษัท)
☐ 2) การวิเคราะห์ทางเทคนิค (ประกอบด้วยราคาย้อนหลัง ปริมาณการซื้อขาย กราฟ และเครื่องมือทางคณิตศาสตร์อื่นๆ)
☐ 3) ใช้ทั้งสองอย่างแต่ใช้ปัจจัยพื้นฐานเป็นหลัก

☐ 4) ใช้ทั้งสองอย่างแต่ใช้ปัจจัยเทคนิคเป็นหลัก

10. กรณีวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค ท่านคิดว่าทฤษฎีใดที่จำเป็นที่สุดควรจะต้องศึกษาสำหรับนักลงทุน

☐ 1) ทฤษฎีดาว (Dow's Theory)

☐ 2) ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ (Moving Averages)

☐ 3) รูปแบบราคา (Price Pattern)

☐ 4) แผนภูมิแท่งเทียน (Candlesticks)

☐ 5) แผนภูมิ Point & Figure

☐ 6) ดัชนีบ่งชี้ (Indicators)

☐ 7) อื่นๆ

ส่วนที่ 3 : ความพึงพอใจในการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้สมบูรณ์ตรงตามความเป็นจริงของท่านมากที่สุดเพียงช่องเดียว

ความพึงพอใจ	เป็นเครื่องมือที่มีส่วนช่วยในการลงทุน				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. เครื่องมือที่ท่านใช้ช่วยให้ได้ผลกำไรมากขึ้น					
2. เครื่องมือที่ท่านใช้ช่วยป้องกันการขาดทุน					
3. เครื่องมือที่ท่านใช้สามารถลดความเสี่ยงได้					

ส่วนที่ 4 : ปัจจัยด้านจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้สมบูรณ์ตรงตามความเป็นจริงของท่านมากที่สุดเพียงช่องเดียว

ข้อมูลการวิเคราะห์	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
ปัจจัยการรับรู้					
1. กรณีศึกษาหุ้นโดยวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน					
2. การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานด้านสถานะเศรษฐกิจ					
3. การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม					
4. การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานด้านผลดำเนินงานของบริษัทนั้นๆ					
ปัจจัยการเรียนรู้					
1. การวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิควิเคราะห์แนวโน้มและเส้นแนวโน้ม (Trend Line) ในระดับใด					
2. การวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิคการวิเคราะห์ แนวรับและแนวต้าน (Support and Resistance)					
ปัจจัยความเชื่อ					
1. ข้อจำกัดเงินลงทุน					
2 ข้อจำกัดอายุและสุขภาพ .					
3. ข้อจำกัดการศึกษาและประสบการณ์					
4. ข้อจำกัดเวลา					
5. ข้อจำกัดภูมิด้านทานความเสี่ยง					

ส่วนที่ 5 : ข้อเสนอแนะ

ท่านมีข้อเสนอแนะหรือวิธีการใดที่จะแนะนำเพื่อเป็นประโยชน์ต่อนักลงทุนรายใหม่หรือท่านอื่นๆ

.....

.....

ขอขอบคุณสำหรับการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

ตารางแสดงการตรวจสอบค่าความสอดคล้องภายในแบบสอบถาม
 “การศึกษาปัจจัยทางด้านจิตวิทยาของนักลงทุนในการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์”

ข้อ	รายการคำถาม	ความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ			IOC
		1	2	3	$\Sigma R/N$
ส่วนที่ 1 : ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านประชากรศาสตร์					
1	1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง	1	1	1	1.00
2	อายุ ☐ ต่ำกว่า 20 ปี ☐ 20 – 29 ปี ☐ 30 – 39 ปี ☐ 40 – 49 ปี ☐ 50 – 59 ปี ☐ มากกว่า 60 ปี	1	1	1	1.00
3	สถานภาพ ☐ โสด ☐ สมรส ☐ หย่าร้าง	1	1	1	1.00
4	ระดับการศึกษา ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ ปริญญาตรี ☐ สูงกว่าปริญญาตรี	1	1	1	1.00
5	อาชีพ ☐ นักเรียน/นักศึกษา ☐ ข้าราชการรัฐวิสาหกิจ/ ☐ พนักงานบริษัทเอกชน ☐ ประกอบธุรกิจส่วนตัว ☐ อื่นๆ	1	1	1	1.00
6	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ☐ ต่ำกว่า 15,000 บาท ☐ 15,000 – 35,000 บาท ☐ 35,001 – 55,000 บาท ☐ 55,001 – 75,000 บาท ☐ 75,001 – 95,000 บาท ☐ มากกว่า 95,001 บาท	1	1	1	1.00

ส่วนที่ 2 : ข้อมูลการลงทุนของนักลงทุนในหลักทรัพย์					
1	ระยะเวลาในการลงทุนในหลักทรัพย์ ☐ 1) 0-1 ปี ☐ 2) 1-3 ปี ☐ 3) 3-5 ปี ☐ 4) มากกว่า 5 ปี	1	1	1	1.00
2	เปอร์เซ็นต์ผลตอบแทนในพอร์ตการลงทุนของท่านในปัจจุบัน ☐ 1) ต่ำกว่า 0% ☐ 2) 0-10% ☐ 3) 10-20% ☐ 4) 20-30% ☐ 5) มากกว่า 30%	1	0	1	0.66
3	เงินลงทุนเริ่มต้น ☐ 1) ต่ำกว่า 10,000 บาท ☐ 2) 10,000 – 50,000 บาท ☐ 3) 50,000 – 100,000 บาท ☐ 4) 100,000 – 500,000 บาท ☐ 5) มากกว่า 500,000 บาท	1	1	1	1.00
4	แหล่งที่มาของข้อมูลใดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการลงทุนมากที่สุด ☐ 1) ตัวเอง ☐ 2) เพื่อน คนรอบข้าง / ☐ 3) ผู้เชี่ยวชาญ /Broker ☐ 4) สื่อต่างๆ	1	1	1	1.00
5	ในกรณีที่ได้กำไร ท่านตัดสินใจขายในขณะที่หุ้นนั้นๆมีกำไรกี่เปอร์เซ็นต์ ☐ 1) 0- 10% ☐ 2) 10-20% ☐ 3) 20-30% ☐ 4) มากกว่า 30%	1	0	1	0.66

6	ในกรณีที่ขาดทุน ท่านตัดสินใจขายในขณะที่ยูนั้ๆขาดทุนกี่เปอร์เซ็นต์ ☐1) 0- 10% ☐2) 10-20% ☐3) 20-30% ☐4) มากกว่า 30%	1	1	1	1.00
7	ระดับความเสี่ยงที่ท่านสามารถยอมรับได้ในกรณีที่ขาดทุนมาก (ชอบความเสี่ยง),ปานกลาง (รับความเสี่ยงได้ระดับหนึ่ง), ต่ำ(ไม่ยอมรับความเสี่ยง) ☐1) มาก ☐2) ปานกลาง ☐3) ต่ำ	1	1	0	0.66
8	คุณคิดว่าตัวคุณเองเป็นนักลงทุนแบบไหน ☐1) ผู้ลงทุนประเภทรอรับผล ☐2) ผู้ลงทุนประเภทมุ่งหวังผล	1	1	1	1.00
9	เครื่องมือที่ท่านใช้สำหรับการวิเคราะห์เพื่อตัดสินใจในการลงทุนซื้อ ขาย หุ้นในตลาดหุ้นไทย ☐1) การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน ประกอบด้วยข่าวและสภาพ (เศรษฐกิจ อุตสาหกรรม และผลประกอบการบริษัท ☐2) การวิเคราะห์ทางเทคนิค ประกอบด้วยราคาย้อนหลัง) ปริมาณการซื้อขาย กราฟ และเครื่องมือทางคณิตศาสตร์อื่นๆ ☐3) ใช้ทั้งสองอย่างแต่ใช้ปัจจัยพื้นฐานเป็นหลัก ☐4) ใช้ทั้งสองอย่างแต่ใช้ปัจจัยเทคนิคเป็นหลัก	1	1	1	1.00

10	กรณิวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค ท่านคิดว่าทฤษฎีใดที่จำเป็นที่สุดควรจะต้องศึกษาสำหรับนักลงทุน ☐ 1) ทฤษฎีดาว)Dow's Theory) ☐ 2) ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่)Moving Averages) ☐ 3) รูปแบบราคา)Price Pattern) ☐ 4) แผนภูมิแท่งเทียน)Candlesticks) ☐ 5) แผนภูมิ Point & Figure ☐ 6) ดัชนีบ่งชี้)Indicators) ☐ 7) อื่นๆ	1	0	1	0.66
ส่วนที่ 3 : ความพึงพอใจในการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์					
	เครื่องมือที่ท่านใช้ช่วยให้ได้ผลกำไรมากขึ้น	1	1	1	1.00
	เครื่องมือที่ท่านใช้ช่วยป้องกันการขาดทุน	1	1	1	1.00
	เครื่องมือที่ท่านใช้สามารถลดความเสี่ยงได้	1	1	1	1.00
ส่วนที่ 4 : ปัจจัยด้านจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์					
	ปัจจัยการรับรู้				
1	กรณีศึกษาหุ้นโดยวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน	1	1	1	1.00
2	การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานด้านสถานะเศรษฐกิจ	1	1	1	1.00
3	การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานสถานะอุตสาหกรรม	1	1	1	1.00
4	การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานด้านผลดำเนินงานของบริษัทนั้นๆ	1	1	1	1.00
	ปัจจัยการเรียนรู้				
1	การวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิควิเคราะห์แนวโน้มและเส้นแนวโน้ม)Trend Line) ในระดับใด	1	1	1	1.00
2	การวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิคการวิเคราะห์ แนวรับและแนวต้าน)Support and Resistance)	1	1	1	1.00
	ปัจจัยความเชื่อ				
1	ข้อจำกัดเงินลงทุน	1	1	1	1.00
2	ข้อจำกัดอายุและสุขภาพ	1	1	1	1.00
3	ข้อจำกัดการศึกษาและประสบการณ์	1	1	1	1.00

4	ข้อจำกัดเวลา	1	1	1	1.00
5	ข้อจำกัดภูมิด้านทานความเสี่ยง	1	1	1	1.00
ส่วนที่ 6 : ข้อเสนอแนะ					
	ข้อเสนอแนะ				
	ท่านมีข้อเสนอแนะ หรือวิธีการใด ที่จะแนะนำเพื่อเป็น ประโยชน์ต่อนักลงทุนรายอื่น หรือนักลงทุนรายใหม่	1	1	1	1.00

ภาคผนวก ค
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายชื่อ	ตำแหน่ง
1. ดร. คโนชา ตั้งอุทัยสุข	อาจารย์ผู้สอนระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด
2. ดร. อติเทพ แซ่โก้ว	อาจารย์ผู้สอนระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด อาจารย์ผู้สอนระดับ
3. นายทศพร สุขยศ	อาจารย์ผู้สอนพิเศษระดับปริญญาโท คณะวิศวกรรม มหาวิทยาลัยปทุมธานี

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นายธัญธรณ์ พนาพิทักษ์กุล
วัน เดือน ปีเกิด	26 มีนาคม 2528
สถานที่เกิด	จังหวัดนครศรีธรรมราช ประเทศไทย
ประวัติการศึกษา	2557 บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด วิทยาเขตกรุงเทพ 2548 ปริญญาตรี สาขาวิชา วิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต หาดใหญ่
ที่อยู่ปัจจุบัน	89/556 ถนนหัวหมาก แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร
สถานที่ทำงาน	บริษัท เนสต์เล่ (ไทย) จำกัด 999/9 ถนนพระราม1 แขวงปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
ตำแหน่งงาน	Area Sales Executive
อีเมล	thanyathon.panapitakkul@th.nestle.com , jay_joe@hotmail.com